ໜັງສື

ສັງສິນໄຊຍ໌

ພັບທີ່ ໑

ກະຊວງທັມການ ພິມຂຶ້ນ

໒໐໐໐. ສະບັບ

ຄ.ສ. ໑໙໕໑ — ພ.ສ. ໒໔໙໔

ຣາຄາ ໖໐ ຫຼຽນ

ປະຕິຮີນຫີປັ້ນ

ຜໍ່ເຫັນ ເມຄຍັ້ງຍ້າຍ   ໂດຍເຍຄທັງເທີ້ນ ຝູ້ງເຢີ
ຝູງະຍາຍຍານສູນ   ລ່ວງນີນເມືອຊ້າຍ
ຊັບເຕົ່າ ຍມາອນໄດ້   ເທວີທັງເຕປົດ
ຝູງະກໍ ຮີກຍີ່ງຍັ້ງ   ສະເມີເທົ້າຊຸ່ນາງ

ທັ້ງຄລີ ຄີດວອດນ້ອງ   ນາງນາຕສູສູ້ທາ
ກໍບໍ່ ລືນເພົາເຍາງ   ຊົວປະນານສີໄດ້
ປັດນີ້ ກຸສົກ ປອງເອົາເຊື້ອ   ຊາຍຈຸ້ງອີງປະເສີດ
ບູນເຕກ່ກ້າ   ລີງເຂົາເກີດດວນ ເທົ້າແລ້ວ

ຄວັນຮ່ໍາແລ້ວ   ເຄົານຣາຊເທວີ
ທັ້ງປອງປະດັບ   ເດຽງຟູ້ນໃປ່ເຝົາ
ສອນລອນນ້ຽນ   ນັ່ສການພ້ອນພາຍ
ຍຸເປດເພົາ   ໃຄແດ້ງກ່າວຄະດີ

ດູຣາ ຈອນຂນອນໃຫ້   ທັງເປດນະເທວີ ພີ່ເອີຍ
ເອີກໍ ເຍີງເຍາງປະສົງ   ຊອບພູະໄທທັງຄ້າຍ
ປັດນີ້ເອີກໍ ປາຖນາໄດ້   ບູຕຕາຄົນປະເສີດ
ທັງຊູກ້າ   ສືລ້ໍາໂລກຄົນ ເທົ້າແຕ້ວ

ໃຫ້ສາຍເພີ້   ທອນເທຍກັນການ

ເຈັບເພິ່ງ ນາງນາເຫັ້ງ ຂີ່ນເອົາພະອົງນ້ອງ
ເອີາກໍ ຫາວັງກົດກໍ່ ທົ່ນສັ້ນນີ້ຢ່ອນ
ກໍບໍ່ ແລ້ວປໂປຊຸນ້ຍັ້ງ ຍັງກ້ຽວກີດທາງ ແຫ້ແລ້ວ

ຈິ່ງໃຫ້ ທັງປວງນ້ອງ ປາຖຸນາເຄິ່ງຄືບ
ຂໍໃຫ້ ໄດ້ຫັ່ນໜ້າ ບຸນກວ້າງເກີດມາ ທ່ຽວເຖິ້ນ
ໄຜຜູ້ ບຸນຕານໄດ້ ບູຕາຕານຸປະເສີດ
ເອົາຄືກ ປີ້ນແຕ່ງຕັ້ງ ນັ່ງນັ້ນເວກໄທາງ ແຫ້ແລ້ວ

ເມື່ອນັ້ນ ສະຫຍັ່ງຍ້ວນ ໂດຍອາດອົງກະສັຕຣ໌
ລາເຮັ່ງໂຍ ພາກລົງຫາບຫ້ອງ
ພົນເມືອງ ອາຫຼີຕັ້ງ ວັນລົງລັບໂລກ
ຍານຄຸດໄດ້ ເອີ້ອງຫວັງຊຸ່ພາຍ

ສະຫຍັ່ງພ້ອນ ຊາວແສນສະເຫລີ
ກອບໃຈຈິງ ແຕ່ງປູ້ນປະດັບນ້ວນ
ຮ້ອງໆນີ້ວ ຫານເຄົ້າຫູກທີບ
ວອນເທພໄທ້ ທັງຄ້າຍໂຍດພາຍ

ເມື່ອນັ້ນ ອໍຣະໃຫ່ນຫນ້າ ນ້ອຍນາດນາງຊູນ
ນາງກໍ ສະນາທານສີນ ພ່ຳພາວະນານອນ

ແລ້ວຄີງ ຂະຫີຕາຖານເທົ້າ　　ເຖີງອົງອິນທະຣາຊ
ວິບນໍ່ຟ້າ　　ບູນກວ້າງເກີດເດຍ ແດ່ທ້ອນ

ຈີ່ໃຫ້ ເປັນຍອດແດກ້ວ　　ຕົງປະເສີດງູດີບ
ເປັນໃບຫີຍາມ　　ຍົ່ງຊາບແຊ້ງກ້າ
ຕາຫູເບັ່ງ　　ສົ່ງຫາອນຫ້າວບຸນ
ໃຕ້ທະແຫຼງຫຼ້າ　　ເປັນນ້ອຍນອບບາ ແດ່ທ້ອນ

ຄັ້ນວ່າ ຂະຫີຕາຖານແລ້ວ　　ເລີຍນະນີໃນອາດ
ເລີຍເລົ່າ ຮີຮັກຮອດຫ້ອງ　　ທີໃຫ້ເທາຍອິນ

ກໍ່ຄີງ ບັງເກີດຮັ້ງນ　　ຫີຍອາດເຂີນແຂງ
ອາຍຟ້ງຟົກ　　ຍ່າງເປອເປັນກະວ້າງ
ເມື່ອນັ້ນ ສັກໄກໃຫ້　　ເຫາໃວຫຼີງໂລກ
ເຫັນທັ່ນແກ້ວ　　ສອງເຈົ້າປາຖນາ

ອິນກໍ ຕັດສ່ອງຮູ້　　ຄາບປາຖນານາງ
ກໍ່ຄີງ ຫັນເຫາຍາ　　ຍໍ່າມວນຍາເຕົາ

ບັດນີ້ ໃຍສ່ປາຖນາຮ້າງ　　ຊຸນຍູສະວິຍຣາຊ
ເປັນສິ່ງເກົ້າ　　ຫັນກວ້າງໂລກຕົນ

ຫຼາຍນີ້ຍັງມີ ສະເຫາສີໃຫ້　　ຍູ້ະຍາເສືອງກູລຣາຊ

ຂໍລຸກແລ້ວ ບູນກວ້າງເຄີດຄວນ ວ່າສາ

ທ່ວ່າ ໃຫ້ຍາບແຍ້ ຫອນເຫຍບັກສາ
ເມື່ອນັ້ນ ວີນຖຸ່ງເທາຍາ ກ່າວກົວທັງຕ້າຍ
ຍັງທ່ ສານຜູ້ຂະອິງໃຫ້ ຜູ້ຂະສຸຣາລຸກສິງ ອິນນັ້ນ
ປົ່ນກ່າວເກົ້າ ຜູ້ຂະອິນໃຫ້ທ້າເຊີງ

ຄັນວ່າ ອິງປະສິງແທ້ ທັງສານມີທົກ
ກິນເຂຍ້າ ສິງຂົ້ນຂ່າວເລີງ ແລແດ!

ກ່ຳເມືດແຍ້ ທັງໂລກເລີງເປັນ
ຂໍເຈົ່າ ທັນຕາດີດ ສົ່ງຕາເວລາລັງວັ
ຍາມໃດ ຍູຫາກັນຕ້າຍ ສີນຄານທັ້ງດີໃຫ້
ຂໍໃຫ້ ເຈົ້າເຍັນຍ້າ ຫຼີງຍັງນັບຍ້າໃລ ເດຖະນ

ໂລກນີ້ ບໍ່ປະເສີດແທ້ ຫູກຍິ່ງຍິ່ງຊາບ
ຂໍເຈົ່າ ຄວນຄູນສາບ ໂສດຍູ້ນຍາງວັອນ
ເມື່ອນັ້ນ ອິນໂທຫາວ ທົງຍວນຍ້ອນກ່ານ
ຮັກລຸກເຂົ້າ ສານສ້ອຍສີງລີງ

ບາບໆຍ້ອນ ຍື່ນເຫາຍວາຣາ

ນຳແຫນຫັດ   ຖະບາດລົງລາຟ້າ
ເຖິງຫົນຫາວົງ   ເປັງຄານຈັດຖີ່
ໂລກະນາດຊຸ້ນ   ຊຸນຊູ່ຊຸພາຍ

(ວັນນັ້ນ ພື້ນແຜ່ນກວ້າງ   ໄຫວຫວັ່ນວອນສຽງ
ເສໂຄຄາງ   ຮ່ວານບົນເບີຍຮ້ອງ)
ເມື່ອນັ້ນ ສອງພຣະອົງເຈົ້າ   ກໍເອົາຄັຍພະວິກ
ໃນນາດນ້ວຍ   ນາງຫຼ້າແນ່ງຽວ

ອົງນຶ່ງ ເຈົ້າຮ່ວມຫ້ອງ   ຄັນພະອາຊຸເທວີ
ແນ່ນວ່າ ນາງທັງຫົກ   ກໍເລົ່າສານນີ້ພ້ອມ
ປະຕິສົນທິເທ້   ທຳກະບວນບັ້ນຫຼາກ
ດວ້ຍເທາດີໃຫ້   ລືລ້ຳໂລກລະອາ

ວັນນັ້ນ ນາງກໍນິມິຕຕັ້ງ   ຄັນໂທເທິງເກສ
ໃສສ່ອງເທົ້າ   ທະລັງຟ້າຮຸ່ງເຮືອງ

ວັນນຶ່ງ ຝັນແບກຄ້າງ   ດວງປະເສີດແສງໃສ
ທັງແຄນໂດຍ   ກ່າວກົວທັງຄ້າຍ
ແນ່ນວ່າ ຈົນຫາໃທ້   ເທວີກົນປະເສີດ
ເຄົ້າກໍ ຝັນຂີ່ຊ້າງ   ຂາວຜ່ອງສ່ອງໃສ

ພາແຄ່ນເຈົ້າ　ເຈຍຣະຈາການະຄອນຂວາງ
ນາງຄານຮູ້　ຕື່ນໃຄຈວນຊະບັ້ນ
ແນ່ນວ່າ ຣາຊາເຈົ້າ　ຄອນເມືອງກູສຣາຊ ກໍດີ
ຝັນວ່າ ສະໃຫຍ່ຕັ້ງ　ກາງຄູ້ນສ່ອງໃສ

ນີດອກໄມ້　ຈັນປະເສີດເຫຼືອຫຼາຍ
ບົວຕໍ່ສານ　ດອກແດງດເຂັ້ນ
ເຂຽງໃສເທົ້າ　ແດນພົມເງີ່ງເງືອ
ບົວຫງ່ນລ້ອນ　ຫຼາຍຊັ້ນກ່າຍກອງ

ເຈົ້າຕື່ນແລ້ວ　ລະນຶກວ່າສີນາຍ
ພັງບິນ ດົນທອນພັດ　ກີ່ງ ຈວງຈວນແຄ້ງ
ພຸທອນຍ້າຍ　ເມືອຊານສີງໃຊດ
ນາງຫງ່ນຍ້ຽນ　ນາຍຜ້າລຸບຕີງ

ແລ້ວຍ່າງຍ້າຍ　ເມືອຊູ່ຊຽງຕໍ່
ພໍດີ ຍົນໆຊູນ　ຈີ່ເມືອງເມືອເຝົ້າ
ປະຕັບແຖວຖ້ອງ　ເສນານົບນັ່ງ
ພຼະກໍ ແຄ້ກ່າວໃທ້　ຊູນຮູ້ເທາດຝັນ

ເມື່ອນັ້ນ ສະພົ່ນພ້ອນ　ນະຫາເອກເສນາ
ຍົນໆສີ　ພາຍພອນຖວາຍໃທ້

ອັນນີ້ ຮອັຍທີ່ພຸ້ນມີໄດ້ ບູຕຕາຕົນປະເສີດ
ສານບັນທ້າວ ທັງໄດ້ຍູການ ແທ້ແລ້ວ

ມີຄາດແຄ້ວ ໂດຍກັ່ງພຼະອົງຝັ້ນ
ເມື່ອນັ້ນ ພຸມີຊິນ ຊີ່ນໃຈດາຕ້ານ
ທັນຈົງ ກໍ່ຕຕະນາແທ້ ຫວາຍຄຕານເລກ
ນາງຢູ່ຫ້ອງ ມີລິ້ນຕັ່ງການ

ນາງໃດ້ ບູນປະເສີດໃດ້ ແກ້ວແກ່ນງານນານ
ເຣົາກໍ່ ຍັງຄອງຄອຍ ໄດ້ແລເລັ່ງຫນ້າ
ເມື່ອນັ້ນ ທັງເມືອງສົ້ ເຄີຍຫວາຍຫານວາຊ
ນົບພຼະ ເຈົາລ່ວມຟ້າ ປູນຕັ້ງເລກລ່ຽນ

ເອົາຊາຕ່າໄທ້ ເທວີທັງແປດ
ມາບວກຕັ້ງ ຄູນເຂົ້າໃສ່ຊີນ

ເລກແລ້ນຕ້ອງ ຕານແຫງທ່ານຣະຄູນ
ດູດັ່ງ ທັກສາວະນິນ ທູນນາງ ຝູງອ້ອຍ
ແຄວນທ່ຳ ກໍ່ເມືອງເຄົ້າ ຈົ່ງທານນ່າງເອກ
ສູກຄາດເຂົ້າ ແຊງໄວ້ນັ່ງເມົາ

ດີທໍ່ ເຈົ້າຫຼານ້ອຍ ນ້ອງທ່ານທັງຫາກ
ອັງການສຸຂ ຮ່ວມໃນກັງແກ້ວ

ໜໍກໍ ວາງສິໄວ້ ຫຼານຖວາຍຊ້ອງພຼະເພາ
ຕີທໍ່ . ເຄົາໜ່ອນຫຼ້າ ທໍ່ຊອບໃຊກນີ້ ພຼະເອີຍ

ກັບທັງ ວັງມະຫາຊາເຈົ້າ ພານເກິ່ງມະຫາອຸດ
ຈອບຈັກ ມີຊາຍເຊັ່ງ ເກີດເພົາໃນທ້ອງ
ຝູງນັ້ນ ເກັນສົນຊາ ຈອບປູ່ນເປັ່ນຊົ່ວ
ແມ່ນວ່າ ໄດ້ລູກຫຼ້າ ຊາຍຊ່າຊົ່ວປະເສີນ ເຈົ້າເອີຍ

ຄັ້ນວ່າ ທັນກ່າວແລ້ວ ພຼະບາດຍິນດີ
ທັງຫຼາຍລູກ ພາກລາລົງທັ້ງ
ຕີກໍ່ ນາຍຄົວຍ້າຍ ພານທອງຖວາຍນາຊ
ພຸ່ງເບດເຈົ້າ ສະເວີຍແລວເລີກທະໄລ

ພໍ່ທັນ ວັນເອື່ອເວັ້ນ ໄຂທີບບົວຣະພາ ພູ້ນເຢີ
ສ້າຍາບົນ ລວ່າງລົງຄາຄົ້ວຍ
ຝູງຍິນ ລົມຫາວາຍໄດ້ ຈວງທາອງກັ້ງມີ່
ເມື່ອນັ້ນ ທັກພື່ນຈັ້ງ ເມົາວັ່ນຈ່າຄານ

ບັດນີ້ ພາຍເພິ່ງນແພ້ ເອົາຈ່າງຈອຍໜວງ ແວດ
ກົມໄດບູນ ປຼາເວງວາຍໜ້າ
ເພາະສູ້ ຫຼູນຄຳຂື້ນ ໂຕນຕາຍແລ້ວຊາຕ
ຄົກຢູ່ໄດ້ ເປັນນ້ອຍເພິ່ນທຽນແລມ

ເມື່ອນັ້ນ ຍັງມີແມ່ແຜດຮ້າຍ ເຮັດວ່າການເມືອງ
ຊອນເຊີງເຫັນ ຈອບກິນາງຈ້າງ
ນັ້ນຄືງ ເຍັງທຳແກ້ວ ປະຫຸນນາງນາງນາດ
ມີເຄື່ອງຕວັນ ຖວາຍໃຫ້ວຮ່ຳຮຽນ

ຮຽນຮ່ຳພ້ອຍ ພ້ອຍຮ່ຳຮຽນຊຸບ
ສອງແພງຊູບ ຊີມກັນການລ້າວ
ສອງສາວແລ້ວ ແລເຫັນຮ້ເຫາດ
ແຍດຮ່ຳຮູ້ ເຫັນລີ້ນເຊື່ອໃຈ

ນາງຈັກ ຄືດຊອບແກ້ ການຍາກຍາແຄນ ແມ່ເອີຍ
ຈໍແມ່ ມີຄຳສກ ໄສ່ມີດົນຮ້າຍ
ຊີ່ວ່າ ຄຳຮັກໃຫ້ ປົນເລປຄາງຄີດ ກໍເປັນ
ແມ່ນວ່າ ຊຸ່ງທ່ຳລ້ວນ ລູ້ນໃຫ້ຮົ້ນທາອນ

ຄັ້ນສ່ຳໄສ້ ບໍ່ມີຍາກຄຳຄິດ
ນາງຈັກ ປອງອາສາ ຊຸ່ຜູ້ະຈິງຍາຮ້ວັນ

ເມື່ອນັ້ນ ທຶກສາວພ້ອນ ຄວານຖຽວຕາຄຽດ
ມີງແມ່ ຄືດຍ່າແຄ້ວ ຕານວ້ອຍຊີຕອບບັງ ແມ່ເອີຍ
ຈໍແມ່ ໄປ່ສິນດວ້ຍ ມີ່ນຍ່ຳຍ່າແຜດ
ຕາກໍ ອາຄາດດວ້ຍ ທວາຍຮ້າຍຕ່ຳຕາວຍ

ເມື່ອນັ້ນ ເຄ່ນແຄດຮ້າຍ ເຂົ້າຮີບປູນປາງ
ຢ່າຊອນຊີນ ໄສ່ໃນໄຫນ້ຳ
ຍາມເມື່ອ ພູບານຍ້າຍ. ບວຍຄຳສິງໂສດ
ພໍເຍ່ຽງວັງ ຮີບໄປນັ້ນທົ່ວທາງ

ຄຶດທຽງຄະເຫົ້າ ນ້ຽງທ່ານທັ່ງສອງ
ວາດູນດອນນາງຄານ ທ່ນທັ່ນ ທວາຍຮ້າຍ
ຍິນກະສິ່ນເຫົ້າ ທັ່ງວັນຄັກຢູ່ ມີໄດ້
ຊົ່ວເລົ່າ ບິນບອກໃຫ້ ທັ່ນຕັ້ງຕື່ນທວາຍ

(ເມື່ອນັ້ນ ທັກກພີ່ນ້ຽງ ຮູ້ຮ່າງຮ້ອຍຣະທັດ
ເຫັນທີ່ ພູສີພູ່ະ ມີດເມົາເມົາໄປ້າ
ເຂົາອີງ ປູນຄຳຮ້ອຍ ທາໄຫນລັກລອບ
ພໍ່ຢ່າ ຊຸກເງືອນທຸ້ຍ ຄຳຮ້າຍຮີດູ ເດດເສີ

ຊຸງບຸເມື່ອ !ຕັລາຍວັ້ນ ໂດຍປໂຍຊົນຍຸຂວາງ ເມື່ອໃດ
ພໍ່ ຈົ່ງ ດວຍຄວງຊູກ ເຊື່ອຫຕົ່ງເກີຣ
ເມື່ອນັ້ນ ພາຍໂຫນຣູ້ ຍິນດີຮັບຮີບ
ເຈົ້າຢ່າຝ້າວ ຝັງຂ້າຊ່າງປອງ ກ່ອນເຖີ້ນ

ເລີຍເລົ່າ ພາກທີ່ນັ້ນ ທູນທອດເຮ້ງໂຍ
ວາການເຫັນ ເພດໄພພູ່ະອົງໄປ້

ດັ່ງຂ້າ ພີຈານແຄ້ງ ໃນກົງຖ້ວນຖີ່
ອັນວ່າ ຫົກພີ່ນ້ອງ ຄືດວັຍຖ້າມບິນ ເຈົ້າເອີຍ

ອັນທີ່ ສອງເຕົ່ານຸ້ຍ ໂຊກແລ່ນສີຄີງ
ທີ່ວາ ກູນນາໃນຊູທອນ ໄທດຄານຄົນຮ້າຍ
ເປນິ້ອນບໍ່ ເປັນສິນຕ່ານ ໂດ່ຍຄົນຄອງໂລກ
ຢ່າງຈັກ ເປັນຮູບເນື້ອ ກະບວນຮ້າຍຮ່າງພີ ພູ່ະເອີຍ

ເມື່ອນັ້ນ ພະເປດເຈົ້າ ໃຄສ່ງໃນໄທ
ເຂົາສົ່ງ ຊ່ອນຄູບານ ປະສົດນິມາແຫ້
ຜໍ່ເຫັນ ວັນໃສ້ຊ້າຍ ທີ່ນະກອນກັ້ງຮີ່ນ ພູ້ນເຍີ
ເສດແລດນອ້ນ ລາເຈົ້າເລີກລີງ

ຫຼີງຝ່າຍຟ້າ ພິດຣີນະຄອງຫຼວງ
ຣະດູເດືອນຄືນ ດ່ວນມາເຖິງເກົາ
ສາວກະສັດຣ໌ເຈົ້າ ຫ້ງພາພ້ອນແກ່
ພໍເມື່ອ ຈູຕາຕະນະໂຊກໄດ້ ໄຊເພຍັທຸ່ມສານ

ເຕິອນຫົກຕັ້ງ ນະວະພານພໍຕາດ
ເກົ້າຫຼ້າຊ້ອຍ ຄວນທ່ຽງທາອດີນອນ

ຝູງແມ່ລ້ຽງ ລະດັງຮັບເຮືອນປູນ
ຍໍພານລູນ ຣາດທະນາເຊີນຊ້ອງ

ຍ່ອງກໍ່ ເອົາອີງຕັ້ງ ເຫລື້ອເຍົາໃລນລູບ
ຊົງເລີບຊິ້ນ ເຊີນເຄົ້າອອກມາ -

(ຍ່ອງໜ່ຽວນ້ອຍ ຫຼຸນເຫຍຕັ້ງຫຼາຍ
ຂໃຫ້ ທາອນກູນນານ ອອກດີດາລົນ)
ເມື່ອນັ້ນ ຊົງທອງຫວົວ ຣະນຊາສະເດັຽອອກ
ຕຶກກ່ວນກຶງ ເຫລື້ອເຜົາແຜ່ນຕໍ່

ຂີ່ນໆຍອ້ນ ເຊື່ອງຖ່ວແຖນວອນ
ເຫັນຂີ້ນຂີ ຫຼາກຄານຄວນງໍ້
(ອັສຈັນລໍ້າ ເລີງເປັນປຽງປລາດ
ມີຣ່າງຮູ້ ເຫັນຣ້ວຍຮູບທາວຍ)

ເມື່ອນັ້ນ ຕົນປະເສີດເຈົ້າ ເຈັຽຣະຈາກສະເດັຽທາບ
ທົງສືນຜອນ ດາບລີງເລີຍມັ້ນ
ລົວອາຍຸ້ນ ໃນມືມີດຽ
ຍ້ອນຍາບນຸ້ນ ເຕີນຊໍ້າຊຸ່ຍອໍາ

ເຂົາກໍ່ ໂຄນແເຈ່ນເຈົ້າ ສົງໃສຕຽູ້ຄັບຫາ
ເເຍຄໍາປົກ ຫ່ອກຍາຍໃໝ່ເປົ້າ
ຫົດນັ້ນ ເອກາເຈົ້າ ຈັນທານາງມາຕາ
ນັ້ນເຕ່ານເຫັ້ຽາ ຝູງເຊື້ອຊຸ່ຍລະອຽ

ເລີຍເລົ່າ ເຫັນຊ່ອນນ້ອຍ ເປັນຣູບຣາຊະສີ
ງວງງາປະຄົດ ດັ່ງຄ່ຳຄືເດຕັ້ນ
ອາການນີ້ ເຫັນມານີ້ຕ່າງ
ວ່າຈັກ ໃຫຼລ່ວງນ້ຳ ເສັ້ງເພຫັ້ງຕັ່ງລີ ນີ້ແດ

ເມື່ອນັ້ນ ພຼະເນ່ງເຈົ້າ ໃຈບ່ມີສາຍ
ຫາກໄດ້ ຫຼຸນຫຼຽນເຄິງ ເທພໄທທານໃຫ້
ເຄິງວ່າ ເປັນຕາຍຂ້າຍ ວຸ້ນດວນຕາຂອງດກັ້ນແລ້ວ
ຝູງເນ່ນຍ້ອນ ພຽນສັ່ງລຸບໄລ

ແລ້ວເດັງຜ້າ ພີນອາດເອົາປົກ
ຝັງຍິນເຕັງງ ດວງເຫິງທະລັງ ລົ້ນສະບູບິນກ້ວງ
ຫູກໄທເວີງ ອຳນະ ຣິນລົງເທ່ານ
ເມື່ອນັ້ນ ຫົກພີ່ ພ້ອນ ວັນນັ້ນປະສູຕຽວນ

ເປັນຫມໍ່ຫ້າວ ທີຣາຊູສານວນ
ຣິນໆເຂົ້າ ເດັ່ງປູ່ນປົວພ້ອນ
ດວງສີວັນຕັ້ງ ວານລະວັງເຝັງຝ່າຍ
ຫ່ອນພີ່ນ້ອງ ສອງເດົ້ວຢູ່ໄຝ

ເທ່ານັ້ນ ດວາມຊ່ຳເທົ້າ ເຄິງຣາຊະວັງຫຼວງ
ພຸ້ນີ້ຄືດ ດັ່ງທັນທາວງີ່

ພໍເມື່ອ ຫຼາຍວັນໄດ້ ກຳເດືອນດາອອກ
ພຼະບາດເຈົ້າ ເຕີນຕ້ານຊູ້ນາງ

ບອກຊ່ຳເຊີ້ງ ເຊີນແມ່ມະຫາສີ
ໃຫ້ພ້ອມ ເອົາກູນນາງ ແຕ່ງດີດາເຝົ້າ

ເມື່ອນັ້ນ ຝູງເຄີຍໄຊ້ ດາເຕຽງເຮວວົງດ
ຫຼູກທີ່ແຈ້ງ ປູນແລ້ວເລົ່າໄປ

ສອງພີ່ນ້ອງ ຄາຍາກຍິນຂາຍ
ກັນພຽງສີ ວ່າລີຊີວິນໄດ້
ເອີບເລົ່າ ເອງຊູລີພ້ອມ ພຽງມືນິບນອບ
ຖວາຍຫົ່ງແກ້ວ ແພງຊ້ອບຊູ້ນາງ

(ລຽນລຽບນ້ອຍ ໃນແຜ່ນພື້ນຄຳ
ທຽນວານໝົດ ທອງຕາທານທ້ານອ້າງ)
ເມື່ອນັ້ນ ພູທານທ້າວ ທ້ຽງເມືອງເມີນພໍ່
ເລັ່ງລູກແກ້ວ ກີລ້ານແມ່ເມືອງ

ເທົ້າຫຼາກດ້ວຍ ໄດຍຣົບຣາຊະສີ້
ອົງນີ້ງ ເປັນທາອຍສັ້ງ ຊອບວັນນະນິລໍ່າ
ເມື່ອນັ້ນ ອົງກະສັດຣີເຈົ້າ ຈານາງນ້ອງພີ່
ວິບາກດ້ວຍ ໃດແທ້ແຫຼ່ງຮາ ນີ້ແດ

ຫຼົງນອນພັ້ງ ພຼີນນາງດອນໃສ
ທີ່ຫາກ ເປັນໂສນສົດ ສ່ຳເຫນງນານຮ້າຍ
ຢູ່ງຈັກ ຂວງເຂດຕັ້ງ ເພີ່ງນິວເພົາໂທສ
ເສັ່ງປະໂຍຊນ໌ຍ້ອນ ງານສັງເສງປຸນ ບໍ່ເດ

ວິບາກນີ້ ລາງເຄົ່າເຄົ້າເຫັນ
ເຂົາຄວນ ປູນຕໍ່ເສັງ ອີເມືອງຜຸ້ງເຄົ້າ ດຸກ່ອນ
ເຊີນແມ່ ທາອນຄິດໄວ້ ວາງຂວນອັນຖ່ອຍ
ຜິດເຜົ່າຮ້າຍ ເຮົາລຸ້ງເປົາຄວນ ເຈົ້າພີ່

ເມື່ອນັ້ນ ອໍຣະໃທ່ທ້າ ນາງນາຕສຸງຄີ
ເຊັນໆ ອຸນລະທາໃຫຼ ທັ້ງລີ້ນລົງລົ້ມ
ຄຳສະເຫລງທົ້ນ ໂຄເທວງເຄັບຄັ່ງ
ເປ່ອນຄ່ວຍ ຫຸນທ່າບໄຫ້ ທັງສະບັນທາອດທົ້ວ

ຂໍແກ່ ພຼະຍ່ຳເກົ້າ ຕົນປະເສີດສາມິໂກ
ອັນນີ້ ເປັບຕັ່ງຕືນນີໃຜ ທາວ່ນອີບເສັ້ງໄດ້
ແນບຊື່ ເປັນໂສນຮ້າຍ ຣາຊສີສັດປ່າ ກໍດີ
ຂ້າຂໍ ພຽນສັ້ງໄວ້ ຕານຫຼັງເຕົ່າປູນ ພຼະເອີນ

(ພີໄຊ່ ຂ້າພຼະບາດຮູ້ ຕັ້ງເຕ່ງຕົກເປັນ
ປູນກັນໃຜ ເຕ່ງເອົາເອງໄດ້)
ອັນນີ້- ທາກໄດ້ ປາຖນາແລ້ວ ບໍຣະບວນປູນນາກ

ກໍຄີ່ງ ໄດ້ແຄ່ນເຄົ້າ ບຸນກວ້າງເກີດມາ

ແມ່ນຊີ ພຸວະນາຖຸມ້າວ ປະສົງໂສດພອນຫຼາກ ກໍດີ
ຂ້າຈໍ ໄປຕາມຕິດ ຢູ່ຕົງດອນນ້ອຍ
ແມ່ນຄັກ ຖືກຖອງຂ້ຳ ຊໍ່ຮອງຮຸ້ງລູກ
ແມ່ນຄັກ ຊຳແຊ່ໄວ້ ໃນນ່ຳກໍບໍ່ວາງ ໄດ້ແລ້ວ

ຄັນວ່າແລ້ວ ລາພາກພູມີ
ເມື່ອນັ້ນ ພຸທອນທົນເສນາ ກູ້ຊຸມມ້າຕ້ານ
ໄຜຜູ້ ຢັ່ງເຄີຍຮູ້ ອາການວັນເກີດ ມານີ້
ຜິດຖືກແທ້ ຄອງເກົ້າກຸ່ງລື ນັ້ນຄາ

ເມື່ອນັ້ນ ອາມາດພ້ອມ ຫຼາກສ່ຳເສນາ
ເອົາກັນ ຫາມເຫາໂວ ຊອບລາງລືໄວ້
ຢ້ານຄັກ ອິນທະການກົ້ວ ຮາເຊນຊະນະຮາຊ
ຜິດປລາດລ້ຳ ລອນລຽ້ງບໍ່ຕາມ ເຄົ້າເວີຍ

ຢ້ານຄັກ ໄດ້ຍາກຍ້ອນ ຍັງເຫາຕາໄພຍພົດ
ອົນຕາຍແຕ່ງ ຄອບຄຸງຄືນ້ຳ
ສ່ວນຄັກ ເສັ້ງສັກຜູ້ ເພັ່ງສົ້ນສວ້ຍຕ່ຳ
ເມື່ອງນອດມ້າງ ສູນເສົາເຜື່ອຂວາງ ແທ້ແລ້ວ

ເມື່ອນັ້ນ ພູເບດຕ້ານ ທັງເຖົ້າພິລສະຫວິງ
ການໃດກໍດີ ຊ່າງສຸເດສນທ້າວ
ພຣະກໍ ໂນທັງເຂົາ ຖືທາງໄປ້ບວດ
ພິດເຕີຍດີໃຫ້ ເຫື່ອນກົ້ວເຖົ້າຍ່າງ

ສຸດຄ່ອຍ ຕ້ານຫາມ່ຍູວນ້ອນ ນິບພຣະຣາຊເທວີ
ທັງສອງປີດ ສິ່ງເສັ້ງຍາໄວ້
(ເໝາະວ່າ ທັງເມືອງພນ້ອນ ກົວເຂນຂວງໃຫ່ງ
ພິດເຄີຍຍ່ງສູ້ນ ສູງລ້ານເຕົ່າລາງ ວ່າເນີ.)

ເມື່ອນັ້ນ ສະພົມຍ້ອນ ອາສາຕາມູນນາຍ
ເອົາກັນ ເມືອສູນຫຼຸງ ນາງດາຫານທັນເທົ້າ
ບັດນີ້ ອົງກະສັດເຈົ້າ ເທາທາງວັ້ນເວັງ
ພິດຖືກເຣຫ້ ຂໍໄຫ້ວຂໍ່ກູ່ນ

ພຣະກໍ ນິອາດຕັ້ງ ຕາສາດເຖີນລຸງ
ນາກູນາ ພຣະຍອດສີສອງໄທ້
ອັນວ່າ ກົນນານນ້ອຍ ທັງສານໃສ່ນຕ່າງ
ໄຫ້ເຕວ່ນເຈົ້າ ຈວນຊ້ອຍສິ່ງເສັ້ງ ວ່າມາ

(ດ້ວຍວ່າ ພິດເຜົ່າເຊື້ອ ສັດສ່າເຈົ້ງຣະສານ

ຄອງບູຮານ　　ບໍ່ເຄີຍເຫັນຈັ້ງ ໆ
ພຣະກໍ　ກົວອາຍເຫີ້　　ທັງເຄົາລົບສູດມົນວັດ
ໄວ້ຊ່າງຟູ້　　ພຍາກວ້າງວ່ານະຍິງ ແກ່ນກ້ອນ

ເມື່ອນັ້ນ　ສອງກູເຄວງກວ້ຍ　ຕ່າງບໍ່ເສັຍນາ
ເສັນຖີ　ຊົມລະຫານລູງ　ຫຼັ້ງລັງບົນບ່ອນ
ເທົ່ານີ້　ກັນເຜືອພົນ　ພາວັງວຸ່ນຄອບ
ກໍບໍ່　ລະເຄ່ງເຫົ້າ ໃຫ້ໄດ້ພາກພອຍ ເຈົ້າເອີຍ

ຂໍເຈົ້າ　ອານາຕໄທ້　ທັງເຫ່ງສາມີໂກ
ຢ່າໃຫ້　ເປັນໄພເຜີ້ງ　ໂພດຕານກວນຮ້າຍ
ສອງຜົວ　ພາຍຸນຊົ້ນ　ຄົງຄອນດົນປ່າ
ຂັບຂອງກຸ້ງ　ເຮັນຮ້າຍຫາບຫັນ ເຄົາເຈີ້ງ

ເສ່ນອັກ ສູດສວດເສັ້ນ　ຕາມຊ່າງຊີວິດ
ເມື່ອນັ້ນ　ເຣສນວນເຈົາ　ພາກລາລົງຫ້ອງ
ນໍາຄໍາໃຫ້ວ　ພູຫານທານຄອບ
ພຣະບາດເຈົ້າ　ສິ່ງຊົ່ວນຄະນິງ

ກໍເພື່ອ　ເສນ່ເພດຮ້າຍ　ອີບເຈ່ງຢ່າຢ້ຳ
ວາງຄໍາໃສ　ຊ່າງຂາຂາຍຊູ້
ເມື່ອນັ້ນ　ນາງເມືອງຕ້ານ　ເຕີມສີນຮັງນາຕ

ບັດນີ້ ເວນວັງຕແຕແລ້ວ ສີ່ງເຄົ້າຊີ່ຢູ່ເຢັນ ພີ່ເດ

(ຕານຊ່າງເບີ່ງ ບຸນບັນຍາສີ
ເອົາແຕ່ ເທຍາພົ້ນ ຊີ່ລ່ຳເລັງແຂຍ່ຽນ)
ຍານານນັ້ງ ຄົງໃຈຕີກແຕ່ງ
ລັກຢູ່ຊ້ຳ ຢ້ານຢ້ານໂຫລໄພ ພີ່ແລ້ວ

ເມື່ອນັ້ນ ທ່ຣະວິໄຊປ່ວຫນ້າ ນ້ອບນາຕນາງສູນ
ສີຫວຍເຊັດ ລູບຊົມຊົມແກ້ວ
ບູຕຕານວ້ຍ ນ້ຽ ສີ່ຊອງອ່ອນ ແລ່ນເອີຍ
ເວົ້າແນ່ ທ່ຳປູາກເຫົ້າ ຣູພັນເພື່ອນຫຽ້ນ ແນ່ແລ້ວ

ຫຼູກທີ່ຂ້າ ເຈົ້າຂາບສີນລະວົນ
ເຄົ້າງສຸງ ໂທ່ານັບເນີອງໃຫ້
ສຽງກະສົດຣ໌ຊຸ້ນ ເວົາສີສານອ່ອນ
ທວບທ່ອນຜ້າ ສາຍຕູ້ນກ່ອງລາງ

ຝູງໄພ່ພ້ອນ ນວງເນຕເທົ່າປາຍູ
ຕີຫາງຫູກ ທ້າວເນີອງເພື່ອນພື້ນ
ເທໂວຄຣີນ ລັນເພື່ອນຟ້າກ່ງ
ນາງເທພໄທ້ ທີ່ວໃຫ້ຊຸ່ງວວນ

ອາກາດກ້ານ ຊົມມາກມາຄອຍ

ນັນດຽງ ດວງສວັນ ເຫຍໄຕຕອງແຄ້ງ
ສອງກະສັດຣ໌ຕັ້ງ ໃຈຄິງຄັກພາກ
ຕ້ານສັ່ງຂ້າ ຝູງແຄ້ງຈາກໄປ

ຫູກພວກພ້ອມ ເຂີນຂາດຂລັງທາງ
ເປັນປາງຫູກ ຂມາດແດດດວນເຄົາ
ເມືອງນັນລີນ ລຽນກັນການຂວ່າງ
ສວງພີ່ນ້ອງ ເລ້ຽງເຜີ່ນສັ່ງສອນ

ເທື່ອນີ້ ວອນຄອບແພ້ ຄຳຈາກໄກກັນ ແລວາ
ຢ່າໄດ້ ອາຫອນຫູກ ຢ່ກະເສີບຮີນຸຊ້າ
ເພື່ອນີ້ ກັນການຂ້ອງ ຄືທີ່ງຫົວປາວັນນັ້ນ
ມີຫນຸ່ມເນີ່ງ ເປັນພ້ອງເພື່ອນຝູງ-

ກໍເພື່ອ ເທື່ອງທີ່ເທົ້າງາ ນອນແຕະບນາງລວງ
ນານີໄປະປັນ ລູກເທົ້າ ແທ້ງ
ພໍເພື່ອ ສາຄອນປ້າ ນາງລວງຄືນເພດ
ເທື່ອງຫນ່າຍຫນ້າ ເຫນ້ງຊຸ້ງສັ່ງຫນີ

ນາງຄານຄີ້ນ ເຮົາລູກທັງຮວາຍ
ສວຍຕອງທີ່ງ ຫົ່ມຍ່ຍົກໃຫ້

ເທື່ອງຫວຍຂຸ້ມ	ເອົາສາເມືອງເກົ່າ
ແລ່ນບໍ່ລຸ້ງ	ປາຍຖີ້ນຫນາຍຫນາ -
ກຳເນີດພັ້ນ	ພຍຸງສິ່ງສອງເພືອ ສີ້ແຄວ້
ດວນປ້ງປາ	ບໍ່ຄວນຣະເຣີງຣອັນ
ຕາມແຕ່ ເທາພາພຸ້ງ	ແດສນໄຕຕຣງໂທສ (໑)
ເຮົາວ່າງຊຸ້ນ	ສີນໄດ້ແກ່ດວນ ນັ້ນຕາຍ -
ແຕ່ນັ້ນ ສອງພາກພື້ນ	ຕຸ້ງຣະຄາກນະຄວນຂວາງ
ຣະບຽງສີຣີ	ປ່າຂວາງເອົາເງື້ອນ
ກລຍໃຈເອົ້າ	ທີ່ນະວັນຣະຍາງເກື່ອນ
ເນື້ອຕື່ນເຕັ້ນ	ຫນີເປັນລວ່ງຫນີ -
ຟັງຍິນ ຣະປັ້ນປ່າວຮ້ອງ	ຮຸ່ງລຸກສອງຮຸ່ງ ພັ້ນຣະປີ
ສອງດອນ ພາກັນເກີບ	ເງື່ອນສົງເລັນປອັນ
ຟັງຍິນ ແຕ່ງກັກເຄົ້າ	ຄນາງງນຣຮັ້ງສັ່ງ
ເອົ້າຫຼ້າຊອັຍ	ຝັ່ງຢັ້ນສັ່ງສາຍ -
ຫຼກໄຊ່ນຮັບ	ສົນເວັ່ງວວາຍຮ່ຳ
ສອງຄ່ອຍ ພຍານເຜົາແຜຍ	ຫົນຂື້ນເອົາຕຸ້ນ
ຜ່ດູ ວັນສຸ່ນຊ້າຍ	ເນໂຄເຄົ້າຮົ່ນ ພົ້ນຕີ
ຟ້າຫຼັ້ງ ເຫຼື້ອນ	ຮຸ່ງກັ່ງກີ່ນເຄງ -

　　　ສອງຢູ່ຊື່ນ　　ເທື້ອນປ້າເປັນສານ
ຊຽງສີ　ເທົາບູນຄູນ　　ຕື່ນເປັນປາການແກ້ວ
　　　ແລງງາຍໄດ້　　ສາລາເວັນບ່າງ
　　　ບັກພວກພ້ອນ　　ຫັ່ນຫົວກອກກຽງ

　　　ກຳເນີດແທ້　　ຫຼາກຍິ່ງຍິ່ງຊາຍ
　　　ໃນໂລກາ　　ໃປ່ປູນພໍ່ພ້ຽງ
ທ່ຫາກ　ປະສີງສານແກ້ວ　　ກູນນານພຽນຂນາດ
　　　ເລັນລຸກໄມ້　　ປະດາດ້ານວອກະ ວາງ

　　　ວັນຄ່ຳແທ້　　ທີ່ງຣິ່ນຮາວສາ
　　　ເຕືອນດາວດາງ　　ດັ່ງບານພວງໄກ້
ພັງຍິນ　ບຸງສັນຜ້　　ສົ່ງກົ່ນກຳຈາຍເຖືອນ
　　　ຊະນີ່ຣຸຍຣ້ງ　　ສຽງໂປ້ງປ່າວສາ

　　　ໄມ້ກ່ຽງຄ້ອນ　　ລົມລ່ວງພະກີຣີ
ກີທ່　ເຫືອງຍວວາງຣ່　　ບອກໄຣຊຽງແຈ້ງ
　　　ຫົມເຫຼືອບຣັ້ງ　　ປຸງຕົ້ງເປີດປ່ອງ
　　　ເຄົ້າຄຽງນຫ້ວາຍ　　ລຽນຄົບຄຣບຄວນ

---

(໑) ບາງຊຸກວ່າ ຕານແຕ່ ເຫຍາພຽງ ແສນໄຕດາງຊວຍ
ໂທສເຣົາ ສອງພີ່ນ້ອງ ສືບໄດ້ເຕົ່າວານ

ພີເສດແກ້ວ ໃຈນລູກສານສີ
ເຫຍາະຮ້ງ ສີດປົ່ນປອງເປົ້າ
ພໍເນື່ອ ເຂວເຫຼາວຂັ້ງ ຝູນລາງລັງຄ່ວາ
ສາງພີ່ນອັ້ງ ເນື່ອຫ້ວຍອາບອີງ.

ຟ້າຍເຄາງປົ້ນ ພື້ນວິ້ນຕອັດກາກ
ເຄລົ້ວເດົ່າງຖັ້ນ ຫາວນໃຫ້ດູງເລັ້ນ

ຫູກຍີ້ງລ້ຳ ສີທ່ຳສ່ອງສີ
ໃນໃພວາງ ບໍ່ະຫັນພາເຊີ້ະ
ເມື່ອນັ້ນ ສາງກະສົດຮໍ່ໃຫ້ ເດີນຄີງຫົວທາວດ
ລັ້ງລູກນ້ອຍ ນານຊ້າຍາກດຸຄນ.

ພີ່ະສຸດພ້ອນ ເມື່ອງນອບນ້ອມການ
ຍໍສີ ຫາງເຫໂວ ຮ້ວກອິນຫາໃຫ້
ຂໍຄົງ ຊູຊັກນ້ອຍ ເມົາພອບພ້ົມໃຫສ ປາງນີ້
ເມ່ນະ ຫຼາງຫມື່ນຊົ້ນ ຊຶ່ນເມີ່ຫົາເກີ້ະບໃກ ເດົ່າກ້ວນ

ແມ່ນຕ່າ ພື້ນທາະເຫຼົ່າຫຼ້າ ເຊີ້ອນເຄາງ່ໃພະລິນ ກໍດີ
ຊຶ່ນຊູຊາງ ສັ່ງວານກາຍແຄ້ນ
ແມ່ນວາ ໃຫດອງພື້ນ ພຼະນາຄາກູດໃຫຍ່ ກໍດີ
ກັບຫັງ ນາງເຫຍສົ້ຍ ສວາງໃຫ້ເມກະລາ

ພຣະຫາກມີຫາເກົ້າ	ຕາໃສແສນໃຍຊຸ່ມ
ໃຜຜູ້ແຄ້ນຄັ່ງເສົ້າ	ປະສົບມີ້ວມວບເຄີ່ງ

ເທື່ອນີ້ ເພີ່ງຫາກທຸກໃນຣາຄແພ້ ຫາມຣົວຄຣົມເຕິ່ງ ເຄເດ

ຈໍແຕ່ ເພໂວດດ	ສ່ວງຍານເຍີງງູຫັ
ເມື່ອນັ້ນ ຣົມມະນັ້ງເທົ້າ	ອິນຕາຕົນປະເສີດ
ເລັງໂລກກວ້າງ	ເຫັນທ້າວ ຍາກຍົນ

ກໍເຄິ່ງຊີຣ່ມນ້າວ	ນາງເຫຍກົນບາ
ຣົມງສາວສວັ່ນ	ລ່າຄອບຄາແຄັນ
ອິນຈິ່ງທວນເທວະໄທ້	ວິສຸກົນລົງໂລກ
ຣັງຣົດບ່ຈັ້ງ	ປ່າງເກົ້າເກົ່າບາ -

ສົມພຣະການພອນ	ເຍລາຍລ້ວງຫຼາກ
ພິວວະໃພດຍຸ້ງ	ເຍັ້ງລົ້ນເຄິ່ງຄວນ -

ເຄລົວປ່າວໃຫ້	ເທວະເຫຍທັງຫຼາຍ
ທັງເຊີນສັດ	ຊຸ່ກນາເມືອງເຝົ້າ
ເມື່ອນັ້ນ ສົມພະສັດພຣົມ	ໄດຍດອມພວະນາດ
ອິນກໍ່ ຫາສລາກໄວ້	ວາງຂຶ້ນສຸ່ສ່ວນ -

ເມື່ອນັ້ນ ສອງຍ່າຍ້ອນ ຍາລູກເດີນດົງ
ເລັ້ນຂຸນຫຼັງ ເຄື່ອງໄພພູນປ້ອນ
ລ່ຳລ່ຳແກ້ວ ສອງສີສະເດັຈດ່ວນ
ນັບແຕ່ ເດີນດ່ານດ້າວ ຣະດູເຂົ້າເຂດເດືອນ

ຄົບຊື່ງ ຟ້າສວ່າງແຈ້ງ ມະຫາເມກສູງເຂົາ
ພະພາຍພານຕອນ ໂງ່ນງາມຄືຊ້າງ
ສອງກໍ ດວຍໄກກ້ຳ ທູດວນດົງຫີບ
ດູດັ່ງ ຢ້າງເລີກເລັ້ນ ເສຍງສື່ງຊົວປະສານ

ເມື່ອນັ້ນ ສອງເຈົ້າແລ້ວ ຍິນກົວກຽງໂຫດ
ຍ້ອນວ່າ ຜີປ່າຕ້ອນ ຕັນໜ້າລໍລວງ

ຄັນວ່າແລ້ວ ນາງຍີ່ພຍ [illegible]
ຮານີ້ ກິນຄາງວາຍ ຊ່າງບູນພານ້ອຍ
ພາກວັນອ້າງ ອິນພົມຊຸຊ່ອຍ
ກໍ່ບໍ່ ດວນທີ່ຫານ ທີ່ນີ້ຫຼີກກັນ ນຮ້ອງເອີຍ-

ເມື່ອນັ້ນ ເຈົ້າປຼາຊວຍ ດວງປອງປາຣະມີ
ຈອບທີ່ ບູນສານມີ ສິ່ງແຮງໂຮມໃຫ້ ແລ້ວຍີ່
ຄ້ອນດ່າ ສອງຄາຍັ້ງ ເຍືອງໄປຫຼີງລ່ຳ
ເທັນສວາກຫ້ອຍ ໜາຍໄວ້ອານດູ

ວັນນີ້	ປາງຄຳໃຫ້	ເທໂວອົນພາະຣາຊ
	ຫານເທົ່າເຄົ້າ	ທັງຫົວຫັ່ນ ຍູ່ທໂທ ແທ້ແລ້ວ
ຈິນກໍ	ໃຈຊື່ນຈ້ອຍ	ໃນເລກລານຄຳ
ຊື່ວ່າ	ສັງສິນໄຊຍ໌	ໂລກລືຣິດທີກ້າ
ອັນວ່າ	ບູດຕາເຈົ້າ	ຊົ້ນທານາງພີ່
ຊື່ວ່າ	ອີພາະຣາຊເທົ້າ	ໃຫ້ນ້ອມຂາບຂານ.
ອັນວ່າ	ດິນຂນາດກ້າ	ເກີດຣ່ວມອຸທອນ ທ່ານນັ້ນ
ຊື່ວ່າ	ສັງຂາຣະກຸມານ	ໂລກລືນຳນ້ອມ
ຄັ້ນວ່າ	ສອງຕົດເຄັ້ງ	ທ່ານອາໄພຊ໌ລາກ ອິນນັ້ນ
ເລີຍເລົາ	ອູ້ນວ່ານຍື່ນ	ປາງກ້ວາງຄ່ອຍເຊົາ
ສອງກໍ	ລະລຸກໄວ້.	ເໜື່ອຍຟຸກປາງປອນອອນ
ສອງກໍ	ເຕີບໃນປາງ	ລ່ຳລູຍໍສະອິ້ນ
	ນານາພ້ອມ	ຂອງຄານພິດຊະໄພດ
	ມີເຊື້ອເຜົ່າ	ຟື້ນແລ້ນກ່າລວນ.
ກໍບໍ່	ຮູ້ຮ່ຳຮ້ອນ	ຄຳໂສກໂສກາ
ບຸຫ່າງ	ທັງປວງສຸກ	ສຳຣານໃນນັ້ນ
	ເລີ້ງໄດຍຸ້ງ	ແລເຫັນຫາຍໂສກ
ກໍເພື່ອ	ອີນເຕົ່າງຕັ້ງ	ປະສົງໄວ້ຂຸບຂ້ອຍ.

ຊຸມນຶ່ງ ຊຸບຊ້າງຢ້ຳ ເຫຍ່ະຢຽບຕາມສາຍມື
ປົ່ນຕັ້ງ ທັມມະຊາຕັງ ເຕັ່ງກະເພນຈຳຄ້ອນ
(ບາງຜ່ອງ ສາຍມີນ້ຳ ຊ່ຽວໄຮຄຳຄ່ອງ
ບາງຜ່າງ ທຳເພດພຽ້ງ ເລາະຍານຕ່ຳລ່ວງໂຊງ.)

ຊຸມນຶ່ງ ຊຸບຊ້າງນ້ອຍ ມອນແນບນາເຄນ
ປິ່ງຍຽວຄັບ ລ່ອງມິນນາງຊ້າງ
ຊຸມນຶ່ງ ນະທີສານ້ອ ມອນຕາຄົນລູກ
ພຸດຕ່າວເຕັ້ນ ຕຳຮ້າງແມ່ນັ້ນ.

ຊຸມນຶ່ງ ຊຸບທ່ານຫ້ອງ ທົ່ງເທບປ່ຽນປ່າ
ຍຸ່ງຍ່ອງສົ້ນ ສວາບຊົວຊົງກັ້ງ
ຄວນທີ່ ທາຣະທາຍຼື້ນ ຫຼາຍຊຸມຊົນຊື່ນ
ຫຼາຍຫຼາກລ້ຳ ໝູ່ະອິນເຈົ້າປ່າວປະຕາ.

ສົ່ງກຍິ່ງພຽ້ງ ກີ່ຄູ່ເມືອງສວັນ
ບູຮານ ພາອນຸກູນນາງ ໃຫ້ຍັ່ງສວນຫ້າ
ສານກະສິດຍຽ້ງ ເຫຍັ່ງກັນຕຳປົ່ງ
ໄວ້ຜູ້ ກີດກ່າວໄວ້ ຄນີງຮູ້ຮອດກັນ

ຄັນຄ່ຳແລ້ວ ນວນເງນບາຕາ

ສອງເຍືອງຍຽງ ກ່ວນເຊົາໃນຫ້ອງ
ນາດາເລົ້າ ໂລມຂວັນສານອ່ອນ
ຊໍ່ໃຫ້ ບູນແມ່ງກົ້ນ ຄຳໃຂຢ່າເຮັ່ງ ລູກເລີ

ເຫີງນີ້ ພໍ່ເບີກເວ້ນ ຊູໃຫ່ງພອບພາງ ນີ້ແລ້ວ
ພົງພັນຫຼາວ ເປົ່າປຸນເປນຄາງ
ວັນກືນຮູ້ ສຽງຊະນີຮ້ອງຮ່ຳ
ຂວັນອ່ອນ ເຄົ້າກຳຜ້າ ຍາໄຂ້ຫຼ່າຫຼົງ ເດ່ເມີ.

ເພີ່ງຄນ ຄອງຢູ່ຮ້ານ ສູກຮ່ວມຮາຊີ ລູກແລ້ວ
ວັນຄົນຄືດ ເພີ່ງບູນຮານນ້ອຍ
ຂໍແກ ເຫາພາຕົ້ນ ເດີນເດຮ່ງຫຼານຊອບ
ຊົ່ງເທິງເກົ້າ ສານສ້ອຍຊອບລະອົງ ເດ່ເນີ

ພໍເນື່ອ ຟ້າສ່ວາງເຄົ້ງ ຈອມຮຸ່ງຮາຊີ ພົ້ນເຢີ
ສອງກໍ ພາເພົາເຍືອງ ອາບຊື່ສົງນ້ຳ
ບູນເຮືອງໃຕ້ ພໍ່ສີນຂອນປາກ
ຫຼັກໄຊນ້ອຍ ເຮືອງຮູ້ ທົ່ງປະມານ.

ແລ້ວສຽງເຕົ້າ ເມີນຂາດຄີງໄສນ
ສຽງອານປະດັບ ຄາດຄຽນງານລີ້ນ

24/VII
ຫ້າມຈຳໜ່າຍ

ກໍຄື່ ຄາເຖິງໄທ້ ຫັ່ງສອງຟ້າແລ່ນ
ສອງຫ້າອ້າງ ອໍາເວີຍຄ່າໃອ ແດ່ເນີ
ອັນວ່າ ສອນສິນຫ້າ ຕາວຕານລຽກິດ ວັນນັ້ນ
ຟ້າແມ່ນນັ້ນ ປູນໄວ້ທີ່ໃດ ນັ້ນເດ

ເມື່ອນັ້ນ ແມ່ນນອນຖວີຍ ເຈົ້າບ່ອນຍັງເດິກ
ກໍໃບ້, ຄວນຫັ່ງສວນ ດາບດຽວຂວາງໄດ້
ຫາເລົາ ວອນກະສັດໃຕ້ ຫົ່ງສອງຟ້າແມ່
ເຂື່ອງຄົ່ງ ຊອນຕຽມຂ້າ ຈໍ່ຮູ້ອາຕາພະສີນ ກ່ອນຕີ້ນ

ເມື່ອນັ້ນ ສອງແມ່ຟ້າ ປະໂລມລູບເອົາໃຈ
ກໍບໍ່ ຂີນການນານ ນອບສອນສິນແກ້ວ
ບາກໍ ບິນດີເຫົ້າ ທຽບານຸຊິດດາຍ
ສອງເອົາຟ້າ ຮຽງຮ່ຽງລູບເລິ້ງ -

ພໍເມື່ອ ວັນຈີ່ງຂຶ້ນ ເຂົ້າງ່ວນງາຍງານ
ບາຄານ ເມືອຊານຂວາງ ສັ່ງຫາກດ້ານ
ພຣະກະສັດເຈົ້າ ຄະນຽຄຸນຄານມາກ
ຮູ້ບໍ່ແຄ້ນ ພຣະອີງໄດ້ລັ່ນທະນຸ

ລຽງຍີ່ງຍິ່ງ ຟ້າລັ່ນລີງເຫງ

ທັງສອງສົມົບ   ທ່າວຕົນຕາວນ໌ສປັ້ນ
ພູມິທັ້ວ   ທົງທາະນຸກ້າວເຕົ່າງ
ປື້ນລ່ວງລ້ຳ   ຜາເຜີ້ຍນເກື້ອນກາງ

ແລ້ວລ່ວງງິ້ນ   ເຕົ່ງະນາກເມໂຄ
ເທາຍາອິນ   ເຊື່ງບູນບ່ປ້ງ
ປີ່ນເລົ່າ ຍັງສະແດງເທົ້າ   ສີນ ພະລີສະໃຫຍ່
(ຜັນລ່ວງເຕົ້າ   ເຕົ່ງກູ້ນຄູດຫຼວງ)

ທີ່ນັ້ນ ຜາສາດທ້າວ   ພະຍາໃຫຍ່ຄູດເວາຍ
ບໍຣິວານພັບ   ຕົ່ວຕົງຕາຕີ
(ຊູນລະວັງເຜົ້າ   ໂຂງແຕວງຄູດທະນາຊູ
ຮັ່ງກ່ຳທີ່   ໂດຍລ້ານລຽບລະວັງ)

ເຕົ່ານັ້ນ ປື້ນເລົ່າຕົກຊັງຫນ້າ   ຄູດທະນາຊູຫຼົງດູ
ພູມີຕົກ   ຕີ່ນໃຈະບໍ່ຜົ້າ
ອັນນີ້ ປີ່ນເທົ່ນແກ້ວ   ພະຄັກໄຊຮອດເຮືອເກລົ່ວ
ຮອບທີ່ ພະເກີດພຸ້ນ   ພາຍລ້ານໂລກກົນ ແທ້ແລ້ວ

ຄວນທີ່ ກູຣີບເຕົ້າ   ພົນປີ່ງບໍ່ໄປ້ ຊອບດາຍ
ລີບ່ ລ້ອນກູຄັກ   ຢູ່ເຊຽງຂວາງໄດ້.

(ຢ່ຽວຄັກ ອັນພະການຊ້ອນ   ອັນຄ້ຽງຖ້ວນຂນາດ
ເມືອງມີ່ງສວັຍ   ສູນເຊື້ອຊາດາ ແລເດ)

ກ້ອນວ່າ ພຼະອ່ຳແລ້ວ   ປ່າກຄາບເອົາປີ້ນ
ທະຍານດວງທາ   ປ່າວພົນເພື່ອນພື້ນ
ຝັ່ງຍິນ ຄຽງກ້ອງ   ກະສາເມືອງຄູດທະຣາຊ
ເຫາະເຫົ່າເຕົ້າ   ໂດຍລ້ານລ່ວງໄປ.

(ວື່ນໆກັ່ງ   ກີເພກນົວບິດ
ກະສາເນື່ອງຄູດ   ຫຼັ່ງໃຫຼເຫຼືອລົ້ນ)
ນິສານເຫົ້າ   ເຄີ່ງສະຫງານຫົວເອກ
ຄູດຄ່າລ້ານ   ລົງເກົ້າວາບພຼະອົງ -

(ຫານທອງດຖັຍ   ຖວາຍພາກພາທົ
ຝັ່ງຊັ່ ຍິນດີດອນ   ຫມັ່ນທັນທົງເກີ້)
ເລີ່ອນັ້ນ ພຸມີຫ້າວ   ສີນໄຊຊຸ່ມດີ່ນ
ຊາຍພີ່ນ້ອງ   ຊຽງຫມັ້ນຊ່ຽງຊຽນ -

ຄູດຂາບເກົ້າ   ຖວາຍທາວດອານອນ
ສັ່ງວານຄຳ   ຄ່າເມືອງນວນນ້ອນ
ພຸບານຮູ້   ເທັນຄຸນກະນີງນາກ
ຕ່ານສ່ຽງນ້າວ   ຖານເທົ່າຊີນຊົນ

ນາຣີ! (ສີດາທີເຄີຍເຄົ້າ ຄອນສຣາວຸປັກໃວ້ ນ້ອຍເອີຍ
ເຈົ້າພໍ່ຍັງຄ່ອຍ ເທັຽຣະຄາລົງ. ຢູ່ເຢັນພາຍຫລັງ ແດ່ຣີ!
ອັບອື່ງ ໂພຍໄພແຄັນ ແດນໃດພາຍຫ່າງ
ແມ່ນວ່າ ເຊີງສ່ຳເທົ້າ ນາງເທົ້າຄ່ອຍຄົງ ແດ່ຣີ!

ເມື່ອນັ້ນ ຄູດທະຣາວຸ້ ຮັບພາກເຮັ້ຽຍ
ຍັງຄ່ອຍ ສີສະຖຽນສຸກ ສ່ວນບຸນຄອນຕໍ້
ເທື່ອນີ້ ທັງແດນຮູ້ ໂພະທີ່ຍານລົງ ໂລກ
ວ່າຂອດເຕົ້າ ເຄິງປີ້ຍ່າມວນ.

(ບໍ່ກ່ວາເຈົ້າ ສອນໂລກຕອງຕັດ
ການໃດຄວນ ແຕ່ງປອງປູນເກີ້ວ)
ຝາງວ້າ ອາສາໃຫ້ ກອງງານເພາງໂທດ
ຄົນທາກ ແຄນຄົ່ງຕວັ້ບ ໃດໃຫ້ທ່ວງທັນ ເຈົ້າເອີຍ.

ຄັກໃຫ້ ແຄ້ວປໂຍຊົນເຄົ້າ ມີທ່າງຫລາກປະການ
ເມື່ອນັ້ນ ພູມີຊົນ ຊື່ນປີໃຈຈາຕ້ານ
ບັດນີ້ ອົງກູເຄົ້າ ໄກເຮືອນແຮມປ່າ
ພໍ່ເບີກເວັ້ນ ນະຄອນກວ້າງພາກພຽງ.

ໃຫ້ສູ່ ພິເສດເຕົ້າ ທີໂລກກີດຄາຍ ເຕົ່າທ້ອນ

ບານວັນວານ — ເພື່ອນໃຈພີ່ຟັ້ນ

ຄູດກໍ່ ໂດຍກະສິດຣີໃຫ້ — ຫາວຍຫາງເຫີນປີກ

ເຂບພົ່ນເຕົ້າ — ກີສ່ານມ່ວນລະງົມ

ກາລະວິກວ້ຽງ — ຍັງປີ້ງຖຸຣິຍາ

ກິນນະຣີປະຫຽນ — ຍັ່ນແຄງເພີຍເພີນ

ຖຸສົງກາພ້ຽງ — ອິນຕາໄຕໂລກ

ປ້າແມ່ຍິ່ງນ — ຫາຍເສົ້າສວ່າງວອນ

ພົ່ນເນື່ອງ ວັນວິ່ງຄ້ອຍ — ກາລົ່ງນເວລາສເມນ

ຄູດກໍ່ ອຳລາເລີຍ — ພາກາເນື້ອຫາບຫ້ອງ

ປາເສົ້າ ຫາວບທີ່ງເກົ້ວ — ທະນູຊາວງກ້ວ ເກ່ວງ

ປີ້ນລ່ວງເຫົ້າ — ເຖົ່ງມ່ານນາກຄຳ.

ຄີ່ນຄີ່ນກ້ວງ — ກີ່ງເເມ່ນມະຫາສມຸດ

ຊາວນາຄາ — ຕີ່ນວີນະວຍ້ານ

(ປີ້ນສັນເທົ້າ — ປ້າງຄຳນາຄະຣາຊ

ວີ່ນງກ້ວງ — ຄືພ້າລ່ວງບົນ)

ເເລ້ວເລົ່າ ຕົກຊີ່ງບ້ານ — ພະຍານາກກັ່ງບດ

ກະນຶ່ງຕອງຕົ້ງ — ວ່ອດພະອວນອ່ງມ້ວຍ

ພຼະກໍ ກົວຕາຍເຫ໌ ນີຣີນວັດຢູ່
ເລີຍເລົ່າ ເຕີນແຕ່ງພ້ອນ ພິງເຊື້ອປ່າໄປ.

ນາກຄາບໄດ້ ພີເສດສອນສະເດັຽ
ພິງພັນີໄປຼ ຫຼັ່ງດອນໄດຍລ້ານ
ຊຸ້ນໆເທົ້າ ປ່າງຫາອງເຫາວະຣາຊ
ປະດັບສັ່ງລ້ອນ ຫຼາຍຊັ້ນແມ່ແຫານ -

ພຼະບາດເຈົ້າ ຊຸນຊື່ນຍິນສຽວນ
ຖາມວ່າ ເກັ່ງຍາບັງ ຄ່ອຍຄົງຫຼຸກທ້າວ ຄີຣີ
ເມື່ອນັ້ນ ນາໂຄໄຫ້ ຫຼຸນຫັນ ເຫາວະຣາຊ
ແດນແຕ່ຫ້ຍຸ ສ້າງກົ່ງພື້ນ . ຫ່ອນຂ້າຄ່ອຍຄົງ ພຼະເອີຍ

ຍັງວ່າ ຊື່ຂ່າວແລ້ວ ສົງເກີດໃນມະນຸສ
ເຮວຣີບ ຫາວນທັງພົງ ໃຍ່ມວນມາເຕົ້າ
ຜີວ່າ ວັນໃດແທ້ ເກິ່ງແຄນພຼະນາຄ
ຈ້າງ ວັນເຂົ້າຄໍ້ ການນັ້ນເກື່ອບໄກ ພຼະເອີຍ

ເມື່ອນັ້ນ ພຸໄຊທ້າວ ພຼະບາດສີນໄຊຍ໌
ພຼະກໍ ຍິ່ນດີຊຸ່ມ ຊື່ນຫົວຫຼຸນຕ້ານ
ເທື່ອນີ້ ຄວນຖູນໄຫ້ ເຫາໄວປີດູຣາຊ

ໃຄ່ຟັງ ຟັງເບື້ອງສັ່ງສອນ

ເລີຍເລົ່າ ລະລຸກເສົ້າ
ທັງແມ່ສອງສວົງ
ຈານເຮືອນເຍັດ
ຍາກມາປີ້ເປົ້າ
ຄຶທຳ ອຸງອິນເຂົ້າ
ກຸນາປາງປະເສີດ
ເຈັບທຳ ຍັດຍີ່ນ້ອງ
ໄກຊັ້ງຂາດເງິນ ເຄົ້າເອີຍ

ຮຸ້ງຄ່ຳແຫ້
ໃຄວ່ວອນກະສັນ
ມີທຳ ສານສີມໍ
ເພື່ອນກັນກາງໄຊ້
ໃຫ້ທ່ານ ປີປາຍແຫ້
ກະນິງຄານຄືດມາກ
ມາເພື່ອນໝົ້ນ
ໄພກວ້າງສວ່າງວອນ ເດົ່າທຸ້ງ

ເມື່ອນັ້ນ ນາກີໄທ່ງເພື່ອນ
ຍອມທາວດີຣະສາ
ຍານຄືນຂໍ
ແຕ່ງເວນລະວັງເຈົ້າ
ແລນຄີ່ ການຫຼາງຊ້າ
ຂໍທານທີ່ງໂທດ
ຕາງຕາດ ເຈົ້າແສນຫຼ້າ
ກີລ້ານລຸກຣິນ ແຫ້ແລ້ວ

ເມື່ອນັ້ນ ພຸງະນາຖຸ້
ຮັບຂອບຂວນຊຸ່ງ
ຟັງຍິນ ຣະບໍາບົນເມີຣງ
ນາກຕີຕານເຜົາ
ກອງເກົາໃຄ້
ຕຸຣິສຽງສຸນປີ່
ນາກຫຸ່ນ ເປົ່ງເຍດຍ້ຽງ
ສາວສ້ວຍສອດສະເອັ້ງ

ຫຼາຍສ່ຳພ້ອມ   ຄືກາລະນີນິນ
ຍິນຍິນ ຍໍທາວພຍາ   ແກ່ງໄກວເພີ່ງພ້ອມ
ເຫຼືອເຕົ່າ ກົງບິນເຫີ້ນ   ສະຖານພຽງພື້ນລ່າງ
ເຮືອງຮຸ່ງເຫົ້າ   ໂດຍໄຕ້ຍື່ນຍາວ -

ສ່ອງແສ່ນປ້າ   ວ້ຽງລູກຊານສີ
ນາຄີປະດັບ   ແຕ່ງປຸ່ນປົວພ້ອມ
ພັ່ງເທິນ ສຸຣະຍາພື້ນ   ພຸດຳເຄົ້າຄ່ອນ ພູ້ນເຢີ!
ດີແຕ່ ວຸ້ນໄຜ່ພ້ອມ   ຄະນານ້ຳເລີກລາ -

ພູ່ກໍ   ທວຍທອດແກ້ວ   ພົ່ງເສດແສ່ນສ້າຍ
ພາພິນເຈັ່ງ –   ອະຈາກບວງບານເຄື້ອ
ຊີການໄຫ້   ທັງສານສົງໄສດ
ປ້າແສ່ນຕັ້ງ   ພານແກ້ວຮຽກໂຮມ -

ສະພັ່ນພັ້ນ   ຊີເວີຍພາບພາງວາຍ
ພໍຄືຖວຍ   ສວ່າຍນີ້ເນືອກວ້ານ
ບາໄທເຫີ້ງ   ໜອງແຮງຮຽນພີ່
ນ້ອຍພີ່ງ ຄູດລັ່ງລີ້ນ   ລົງເຈົ້າຂາບລະລັງ -

(ຜັດສົ່ງນຕັ້ງ   ວຽນແວດແດນບານ -

ກາງວັນຄູດ　　ຄ່ຳນອງແລວນ້ຳ
ກໍຫາກ ປົກກະຕິແທ້　　ທັງສອງກະສິຕຣີໃຫຍ່
ປາລຸກ ເຈົ້າຫນື່ງເກົ້າ　　ມາເຝົ້າຄ່ຳຫຼັງ -

ແມ່ນວ່າ ສັຍຍະສິ່ງຊົ້ງ　　ຕູ້ປຣະຕູແສງສີດ ກໍດີ
ໄກສວນສີ　　ຊູ່ກະນາເມືອງເຝົ້າ
ເຊື່ອສາງເຫມັ້ນ　　ຫມີເຫມີວບຫນາປ່າ. ກໍມາ
ສິງວອກເຕັ້ນ　　ໂຕນຄ້າງຄ່າງຊະນີ -

ຫາກສ່ຳເຊື້ອ　　ມີມາກມາມວນ
ເວົາກໍ ຍົ້ນຕິດອນ　　ຈ່ະນສີສານນ້ອຍ
ເປັນເພື່ອ ປາຣະມີແກ້ວ　　ທັງສານແຜ່ນຊາຕ
ສັຕກໍ ຈຸນຊື່ນນອນ　　ນ່ຳເຝົ້າຝ່າຍລະຕົງ .

ນັບແຕ່, ອໍຣະໄທ່ນເຊີ້ອ　　ເມົາປ່າວ່ານເຣືອນ
ນານເຈັດປີ　　ໄປມີໂພຍຕ້ອງ
ພູ່ະກໍ ທາງໄສນຍ້ຽງ　　ເທຍາພູນວາດ
ໄດ້ເຕຽເຕັ້ນ　　ໂດຍໄທ້ເທຍອີນ ແທ້ແວ້

ແມ່ນວ່າ ສັງຂຣາຊຫ້າວ　　ເກີດຮ່ວມອຸທານ ກໍດີ -

ທ້າວກໍ່ ເພັງຄຶງງາມ   ເຖິງຜົນພຽງເລັ່ນ
ໃສນສີນ້ອຍ   ດູຄວນຮີກຮູບ
ຄືດັ່ງ ຜລຶກແຫ່ງແກ້ວ   ກົນກັ້ງເງິ່ງງາວ -

(ສີເດຽດ້ານ   ໂດຍດັ່ງພະນາຣາຍ
ປານກຸນກິງ   ໂລກສົນຄວນຈົ້)
ເຕົາຊຸສ້າງ   ເຮົາຂວາງເຮີນຂາດ
ປາກເປົ່ານ້ຳ   ນອງລົ້ນລາດເສເມນ -

ແມ່ນວ່າ ສີເດຽທ້າວ   ຊີຫາຣາຊກູນນານກໍດີ
ທ້າວກໍ່ ເພັງຄຶງດີ   ດ່ຳອິນຕອງແຕ້ມ
ງາງອນພ້ຽງ   ພີລາລ່ຳເລບ
ເມືອງກ່ອງກັ້ງ   ກົນກ້າວເງິ່ງຊຽວ -

ເຕົາໄຊກ້າ   ໂກສອນແສນສ່ຳ
ງາເງີກໄຄ   ຜາສຽ້ນຂາດເຂີນ
ປະຕີຮົນທີເຟັ້ນ   ມີຫານຫາ່ກ່າວ
ແລ້ວທ່ຳນີ້   ຖວາຍໄທ້ທີ່ຄວນ ທ່ອນແຕ້ວ

ໂຄຄຣຸປັ້ນ

ພໍເມື່ອ ຕົວນສານສຽ້ງ   ລົມພາພາພາວໜາວ ນາແລ້ວ
ຫຼືງດູ ສັຍພະສີງດວງດອກໄມ້ ພານຣ໌ສົ້ງຊົ່ງກາຍ -

ບັດນີ້ສັກກ່າວ ພຸໄຊທ້າວ ທັງແທ່ນເປັງຄານ ກ່ອນແລ້ວ
ພຣະກໍ່ ແຍງກຸມມານ ຫົ່ມຍົງໃນຫ້ອງ
ທັງທັກທ້າວ ທັງຕີນຊ່ຽນຮີດ
ຫຼັກໄຊນ້ອຍ ຍານສ້ຽວລ່າຍງອນ

ພໍ່ກໍ່ ຮີກປີ່ງພຽງ ເພີ່ງພຣະເນຕທັງສອງ
ສີເຊັງ. ໃນນະຄອນຂວາງ ຂາວບູນມາທ້າວ
ທັງທັກໄທ້ ປັນຍາຍານມາກ
ທໍ່ວ່າ ຮິດບໍ່ຖ້ອງ ຖແຊງຕີນຕໍ່ເບີາ -

ໃນສະ ເທັນຮ່ອມສີນ ສ້ຽວໄກ້ວໂຄກາ
ນະໂນດວນຈັກ ແຈບພອຍພໍປັ້ນ
ປີຕຸຣາພຽງ ເພີ່ງແຍງພຽງພຣະເນດ
ເຫັນອັນດັ່ງ ບຸນແປ່ງຊຸ້ນ ເຊັງທ້າວທ່ວນະຄອນ

ເມື່ອນັ້ນ ພຸບເດເຈົ້າ ຕີເນພໍ່ພຸບາຫຼວງ
ລວນມີໃຈເຈັບ ບໍ່ຄືນມາງນ້ອຍ
ພຣະໃຫ້ ທາກັກເກ້ວ ກຸມມານມາຮັບ
ເມື່ອນັ້ນ ຫັກພີ່ນ້ອງ ໂດຍພ້ອນພໍ່ເມືອ

ປະຕັບສັ່ງນອນ   ໂດຍຮີບຮຽງຖ້ວນ

ເມື່ອນັ້ນ ທັນຍ່ຳພຣະ   ພໍ່ພຣະຍາເຍືອງຖ້ວຍ
ດູລາ   ທ້າງທ້າກໄທ້   ບຸດຕາຕົນລູກ ກູເອີຍ-
ພໍ່ກໍຄຶດໄດ້ ເຕົ້າພື່ນຫ້ອງ   ຫຼຽນຮ້ຽນຮ່ວງຕອິນ ແທ້ແລ້ວ

ປັດນີ້   ບຸນພໍ່ພ້ຽງ   ລ້ານໂລກສຣກັນ
    ຫ້າງປ່າງລືງ   ຕໍ່ກໍດຫຼຽນທາງຕ້ຳ
ທໍ່ວາ   ຍ້າງຂນ້າງຊ່ຽວ   ການຸສະໄນໃນພໍ່ ຄົງແລ້ວ
ເວັບເພື່ອ ບໍ່ມີສົງຕເຊື່ອ   ຊື່ໄດ້ພຣະຍອດນາງ ແທ້ແລ້ວ

ໃຫ້ລູກ ກືດນອດເກົ້າ   ສາມໂລກເທາະນະເນ ທ່ຽງແຖ້ນ
    ເວົາອາກີນ.   ດວບເອົາເຮວໄດ້
ເທື່ອນັ້ນ ຄຳຕີງນັ້ນ   ເມືອງເວນວາງລູກ ຄົງແລ້ວ
ໃສຈັກ ຂັ້ນພໍ່ໄດ້   ໂດຍເຕັ້ງຄັ້ງບົ່ງ ທ່ຽງແທ້-

ເມື່ອນັ້ນ ພ້ອນພາບນີ້   ຫານທາຮດເຮັງເບ
    ໂດຍງາສາ   ບໍ່ຂືນຂນ້ຽງເວັ້ນ
    ເປັນຄົນເຖື້ອ   ຊາບລ່ຳລູກພໍ່ ຄົງແລ້ວ
ໄດ້ວ່າ   ຈ້ານຂອບຟ້າ   ລົງນ້ຳບໍ່ນາງ ແລ້ວເຕ

(ແມ່ນຊື່ ການແກ່ນຕົນ   ຕົຕົວຕົງທັກ ກໍດີ

ລູກຂໍ ຂັນອາສາ ຂອດຕາຍຕາງເຈົ້າ)
ຫົວລູກໄປ່ ເຫັນຫົງຮູ້ ອາດົນຄູນປະເສີດ
ຂໍຂວບ ເຄົ້າລູ່ນພື້ນ ເດີນຄັ້ນດູ່ງຮຽນ ກ່ວນເຖິງ

ດັ່ງນັ້ນ ໂດຍວາຈາເຈົ້າ ດັ້ນດູ່ງເດີນຫ່າ
ເສັງກູນພົງ ພ່ອຍອນຍັ້ງຮ້າຍ
ເມື່ອນັ້ນ ພຸທານຮູ້ ຍິນດີດວນລູກ
ພຸທ່າ ປູນເຈັກລວັນ ຄ່າເຂັ້ມຄູ່ຄື່ນ

ແລ້ວຂາບເກົ້າ ພວນພາບລີລາ
ເມືອສູ່ນຫຼຸນ ສົ່ງຜູ້ງຊາວເຊື້ອ
ລາທັງ ປະໂຫສີເຈົ້າ ດວນດູນພຸທະເລນ
ບໍດີ ລູກຈາກພາກທົ່ວ ໃກທັ້ງຍູ່ງເດີນ ກ່ອນແລ້ວ

ເມື່ອນັ້ນ ຜູ້ງແມ່ພົ້ນ ພອນພາບໃລນເວັນ
ລູກແມ່ ໄປ້ປາເທົ່ງ ເອົ່າດີນຕາຫາວັງ ແມ່ເດີ
ເທົ່ງເບີ ປູ່ນແມ່ ດວນຕາຍພ້ວນ ພາຍຫຼັງລະລູກ ກັ່ງເວົ້າ
ເຈັບທີ່ ການບໍ່ເສົ້າ ສາກັ່ງວກີດີ່ຈຸ ທ່ານຍູ້ນ

ລູກສັ່ງເຈົ້າ ເຈັງຣະວາການະຄວບຂວາງ
ທັງປວງປະດັບ ດ່ງງດາດາງດູ້ນ-

=

ຫົກກະສັດເຈົ້າ ຄີຣີເຫຼົາເຖື່ອນ
ເຫຼືອງຊ່ອງຊັ້ນ ເຫົາຫວັບວຸ່ນສາ.

ຄືດແລ່ນເຈົ້າ ຫົງໄຜ່ຍາຍຫງົາ
ຟັງຍິນ ຂຸນລວາະຫືນ ໄຫ່ວກັນກົງຫວັ້ຍ
ເຂົາກໍ່ ຈາເຖິງຊັ້ນ ຊີລາລີເດຽ
ໃຕ້ລຸ່ນຟ້າ ເຊັ່ງຕ້ານແຕ່ປະຖົມ.

(ຫົກຍີ່ນ້ອງ ຫຼາວຫ່ອງເຫາຫີນ
ສເຫງ່ງງຸ່ງນຫູນ ສາຕາະສົນສອນແກ້ວ)
ຟັງຍິນ ຂວາງຊັ້ນ ຊິນດະນາໃນເຖື່ອນ
ເຂົາແຫດຫ້ວງ ຖົວຖ້ໍາເລົາລາງ

ໄສ້ໃຫຍ່ຄົ້ວ ນາງມີດເຂົາຍາວ
ຟັງຍິນ ຄໍາຫຼາວໃຫຼ ຫຼັ່ນເຕົ້ງໄຕນຕ້າງ
ກຸນນານໄຕ້ ຫົງຫຼາຍຫຼາວຜ່
ເຫັນຫມູ່ ລົງວອກແຕ້ນ ໃຕນຄັ້ງຄ່າງຊະນີ.

ເລໂລກລ້ໍາ ລານນາດນາລີ
ຍູນນະຣາສົບ ສາບລະອອງອາຍເອົ້າ
ເອົາກັນຊົ້ນ ເຂົາປາງປອນແນກ
ເລຊ່ອງຊັ້ນ ຍາວສີ້ວຊົ່ວຕາ.

ຜາແຜ່ຕ້າວ ຕຳຕ່າງກະໄດສີ ກໍມີ
ຊະນີນິງຄານ ຊຸ່ມເຫີນເຫລືອກຸ້ງ
ສີຫຸ່ນ ນາໄດເດົ້າ ຫຼາຍຫາງຫຽວຜ່ານ
ຫັກຍື່ນຂ້ອງ ເດີນດັ້ນລວດຫຼົງ -

ນັບແຕ່ ຜັ້ນຍາກບ້ານ ໄດບດັ່ງເດືອນປານ ນີ້ແລ້ວ
ກໍຫາກ ໄວ້ແຂ້ງອິດ ອ່ອນຄາວຄາຕ້າວ
ກະຫິງຫາວຊ້າງ ເສືອປນີ້ຫມາປ່າ
ລະເມືອຍແນວຄອ້ງ ຕົນຕ້ວນດ່ານດົງ -

ພໍ່ເຫັນ ຫຼາກຜ່າຍຟ້າ ຊາຍຊຸ່ມບົວນິນ ຫຍ້ອນເຢີ
ອຳພອນພາະ ຊະເຜືອກໂຍງນົວໄສ້
ຫົງປວງທ້າວ ເຫາທາງແຕ້ນຕັ້ງ
ວອນເທພໄທ້ ຜ່າຜ້ຽນໄສດສາຍ -

ເຊີນຊ່ວຍ ໄຂສິ່ງໃຫ້ ຕົນຕອບນະຄອນຫຼວງ ແດ່ເລີ
ຕາຈັກ ປຸ້ນຫຽນທອງ ຫມື່ນລຳຕາມໄຕ້
ເມື່ອນັ້ນ ພຸນສະຖານເພີ້ນ ຜາຫຼາງຫຼີງເຫາຕ
ສາຍໂສຕໃຫ້ ທາງເຫົາເທີ່ງງ

ເມື່ອນັ້ນ ຫັກຍື່ນຂ້ອງ ຄະນິງຮຸ່ງຫາຍກະສິນ -

ນຳທາງເຖິງ ດ່ານມາຫຼຸມກວ້າງ
ທີ່ນັ້ນ ມີເສືອຊ້າງ ລະວັງແຫນທາງເຂດ
ປະດັບລຽບລ້ວນ ໂດຍລ້ານແລ່ນເຄິ່ງ -

(ສວ່າງກັ້ງ ກົງແຍ່ນພະສູຫາ
ພົງຄະນາສັດ ຂ່ວນອິນເວເວັ້ງ)
ຟັງຍິນ ເຄັ່ງງກັ້ງ ໂດຍດິນດາຫາວ່າ
ເມື່ອນັ້ນ ພຸວະນາດທ້າວ ຖານຊົ້ນຊື່ລື ນັ້ນ ຈາ.

(ດູດັ່ງ ສັດດິ່ນເດັ້ນ ເຕົ້າດິ່ນເດັນໄພ
ອາການສັງ ເກີດມີນາຮົ້ວ)
ເມື່ອນັ້ນ ນິນພະລີທ້າວ ທານທັນເທວະຣາຊ
ຍິນວ່າ ດົນຄວ່າເຂົ້າ ກະບວນເປີ້ງຝ່າຍເໝືອ-
ພຸ້ນແລ້ວ

ເມື່ອນັ້ນ ພຸວະນາດຮູ້ ສະເດັດຮັບເອົາ ພະລັນ
ພົນດາວໄຫຼ ຫຼັ່ງເຂົ້າຖານພຸ້ນ
ແສນສິດນ້ອມ ໂດຍຄະວໍໄຈຂ່າວ
ພະກໍ ທົງພາກຖ້ອຍ ສຽງເອີ້ນແອ່ວຫາ

ທົກພື້ນ້ອງ ທະຍານກຽດກິວວາຍ
ເອີ່ດິນດີກ ຫຼີ້ງທິ່ງເທົ່າຖ່ຳ

ເສີນຄວນຫ້າວ　　　ຄອນທາະນົງນ່າຮຽກ
ຫົກຝີ່ນຮ້ອງ ·　　　ຜົ້ງຊົ້ນຊີ່ນໃຄ

(ແລ້ວວີບຮ້ອນ　　　ປີ້ນປ່າຍເຫາວຫີນ
ທັ້ງຫຼາຍເນີ້ນ　　　ຝົ່ງແຂແລ້ງຢ້ຽມ)
ເລີຍເລົ່າ ເຫັນສີແກ້ວ　　　ກຸ້ມນາງແນນຫຼໍ່
ພ້ອນພາບເຂົ້າ　　　ນານ້ອມນອບກອນ-

ໃຄບໍ່ເບື່ອ　　　ບິນກ່າວກິວວາຍ
ຜົນຄືງແຍງ　　　ນອບບາບູນກວ້າງ
(ທັງປວງໜ້າ　　　ເຫຼືອງຕາຍຕານສີນ
ເທົ່ານທຸ່ະ ສີຕສີ່ງເຜົ້າ　　　ແຜ່ງລ້ວນລຽບລະວັງ)

ເມື່ອນັ້ນ ຊະຊຸ່ນໜ້າ　　　ນົງຖ່າວກະຣູນາ
ເຕີນຂະເສີນສີຕ　　　ຊຸ່ຄວ່າງຄາເວັ້ນ
ບາທ່ ຍົ້ນທີແທ້　　　ທົງທາ່ທັກທ່ຽວ
ເລົ່າວ່າ ຜູ່ງຝີ່ນຮ້ອງ　　　ແນວຫາ້ວທີ່ໃດ ນັ້ນຕາ

(ມີປໃນຊຸ່ນດ້ວຍ　　　ໃດດ່ວນເກີ່ງເຈົາ
ວີ້ວ່າ ປອງປູນປະສົງ　　　ສີ່ງໃດເດີນດັ້ນ)
ແຕ່ ທູວ່າ ໂພຍໄພຣ້າຍ　　　ແຄນຄືອງຂວັ້ນເຂັ່ງ
ກໍຈິງ ຕັ້ນດ່ານໄມ້　　　ເກີ່ງຫ້າຍແຄ່ໄພ ນັ້ນລີ!

ເມື່ອນັ້ນ ທຶກສ່ຳທ້າວ   ຊ້ຽງຊ່ຳຊ້ຽງກວານ
ຝູງຂ້າ ເມືອເປັງຈານ   ຈາກມາຫຼາຍມື້
ເມື່ອນັ້ນ ມາຮ້ານຊື່   ເຊີນເຕົ້າສະຖານມາດ
ເຈົ້າກໍ ຜານບາດເຄົ້າ   ຈອມຊູ້ຍສູ່ປາງ -

ສະເພັ່ງຢັ້ງ   ຢ່ຳນາຊູກູນມານ
ເລັ່ງປາງປູ້ນ   ປ່ຽບດາວະດິງເຝົ້າ
ເຈົ້າກໍ ຊ້ຽງມີ່ນວັ້ນ   ສະລອນແຖວກົ້ນຕ່ຳ
ສອງແມ່ນຢ້າ   ປູ້ນຍັ້ງລ່ຳເລັ້ງ

ສອງກໍ ພີ່ຍາກຕ້ານ   ມາແຕແຕງໂຕ ແມ່ເດ
ທັງປວງກີ   ລູກຫຼານເມືອຂ້ອຍ
ເມື່ອນັ້ນ ທັງທຶກຍ້ອນ   ຊ້ຽງຊ້ຽງພູ້ແມ່
(ຖວາຍພາກຂໍ້   ກ່າແຕ່ງບໍ່ປັ້ງ)

ຝູງຂ້າ ເປັນຫັ່ນເຊື້ອ   ຊົ້ນຊື່ເປ່ງຈານ ທີ່ພັ້ນ
ເປັນແນວນານ   ຫັ່ນເມືອງ ເປັນເຄົ້າ
(ເທື່ອນີ້ ກູນພົ່ນພັ້ນ   ລັງໄວ້ທົ່ນະຊາດ
ນັ້ນກໍ ລັກເມ່ວຊູ້ນ   ອາໄດ້ດ່ວນຫນີ)

ພໍ່ພ່ຳ ໃຫ້ສະຄ້ອນ   ການໃຫຍ່ຍຸ່ງ
ຝູງຂ້າ ເດີນຊ້ຽນກູນ   ດາດມາເຖິງທີ່-

ເທື່ອນີ້ ເທຍາມ້າວ ຈຶ່ງທີ່ມາຮອດ
ເທີງບາດ ເຈົ້າຕົວຊູ້ຍ ກະບວນຍຸ້ງເພື່ອບຽນ ແທ້ແລ້ວ

ເມື່ອນັ້ນ ສະຍ່ວາໜ້າ ນາງເທຍະກ້າງຮວງ
ວິນນະນັງຄິດ ອ່າວເຖິງພົງເຊື້ວ
ຕານີ້ ນີໃຊ່ຊາວເວດານດ້ວວ ຜາຍາງພົງອີ່ນ ຄົງຕາຍ
ເປັນເພື່ອ ປີຕຸເວດເຄົ້າ ໃຄບ້າເປີກໜີ ແທ້ແລ້ວ

ມາຢູ່ສ້າງ ແຕວຢ່າເປັນເວີວນ
ໂດຍບູນຄູນ ອ່ອນຊີສານນ້ວຍ
ບັດນີ້ຫາງ່ນ ຄ່ອຍພາກັນເຊີ້ວ ມາເຖິງຖານຂ່າວ ດີແລ້ວ
ເທື່ອນີ້ ຢ້າບາກໃ້ວ ວ່ານຂ້ວາດກົນ ນັກແລ້ວ

ມີຫຸ່ນ ຄູຫນາກເຕົ້າ ເຕັ່ງຕື່ນຕາງພີນ
ໂດຍບູນຄູນ ແຕ່ຫຼັງເຫຼືອສ້າງ
ແຕ່ນັ້ນ ທົກກະສັດວົ້ນຢູ້ງ ນັ້ສການພ້ອມພາບ
ຫຸນບາດ ເຈົ້າແຜ່ນຫຼ້າ ຂໍຮູ້ວ່າຮຸ່ງ

ຂໍແກ່ ພຸເບດເຈົ້າ ຜາຍໂຜດປານີ
ຝູງຂ້າ ກ່າກົນພົ້ນ ພ່ານວ່ນມາຕັ້ງ
ເມື່ອນັ້ນ ສິນໃຊຫວ້ນ ຕັງດີດວນພີ່
ເອົາບໍ່ ຮູ້ເພດພ້ຽງ ໂດຍຊັ້ນສາດທີ່ບາຍ-

ວັນທີ່ ກະສາເນືອງເນືອ ພັງພາຍຄູຫາສາກ
ເປັນເພື່ອ ສອນສອດເປິ້ງ ໄປເລັ້ນໄລ່ກວມ ເຄົ້າເຣີຍ

ອຳນາດກ້າ ຫູກທີ່ເອີຣຂານ
ເທິງທະສັງດິນ ເບົາສາງໄສຂວ້າງ
(ຈັນນີ້ ເປັນສອນເກົ້ວ ພຣະອິນທາທານທວດ
ເອົາທາກ ຖືແຕ່ຟ້າ ນາພ້ອມພາກັນ ເຝົ້າເຢີຍ

ເມື່ອນັ້ນ ທະນາວບົ້າ ທ້າວພີ່ທັງທັກ
ຮ໌ພອນ ຕອນແຕສົນທີ ໃຜຕປູນປາກເຄັ້ນ
ດູວັ່ງ ພຣະວຣປິຕາຕາ້ນ ວັນພໍພັ້ນເວົ້າ ຄົ້ງແລ້ວ
ເຄັບເພີ່ຣ ຄ່ຳຄາກບ້ານ ນາພີ້ ເພີ່ອຣວນ ວ່າດາຍ.

ກອງວ່າ ເວົ້າວຸ່ນນຸ້ງນ ມໍຣະນາດີໃນໃພ ແລແຕ
ບັດນີ້ຂ້າຄາ ເອົາກຳດີນ ຄວບປງ່ນວັອຍໃຫ້ ແລທ່ານ
ດັ່ງນັ້ນ ປ່ງວພາງແຫ້ ມີພັງກວນການ
ຈໍພຣະ ຕົກແຕ່ງໄວ້ ກະສາເນື່ອຄອບຄວນ ເຈົ້າເຢີຍ

(ຝູງຂ້າ ລັກກ່າວໃຫ້ ທານຣາຊປີຕາ
ຕາມທີ່ ດິນດ້ຽງເທັນ ບອນປາບູນກວ້າງ)
ເທື່ອນັ້ນ ຄວນຄູ່ນນັ້ນ ພິຍານຂອບເຊີ່ນ ຄົ້ງແລ້ວ
ພຣະລັກ ປູນປ່າວຊ້າງ ພິມພ້ອມແອວເອົາເຫົ້າແລ້ວ

ຂໍເຊອ່ວເຈົ້າ ປຸ່ນຫມູ່ມີຣິດ
ໃຫ້ເຂົາ ເມື່ອຢັ້ງຄົນ ຢ່າຍະນາຍນາຍຜູ້ນ
ເມື່ອນັ້ນ ສິນໄຊຕານ ຄ່າຄືດອນມື
ເຂົາບໍ່ ຮັບສ່ຳເຊີງ ເຊີນອ້າງແອວອອນ ແຫ້ແລ້ວ

(ແຕ່ວ່າ ໃຫ້ພີ່ນຮັບ ຄະນອງແນ່ວັນເຄີ່ງ ແຫ້ເນີ
ເຂົາຄົກ ເພີ່ນຈະເສັນສິດ ສັ່ນະຄອນວັນນັ້ນ)
ເມື່ອນັ້ນ ເຂົາກໍຍືນຄີແຫ້ ກີ່ຮີພັນມວນມອບ
— ປຸ່ນຄາຄນີ້ ວັນນັ້ນຢູ່ຄອງ

ພິດສູສູຫົວ ຄະນີງໄຄ່ຄູນຂນັກ
ເຂົາກໍ ລາພູນີ້ ສັ່ງຄືນຫາຫວັງ
ເລື່ອດພຽງ ເພີ່ງກົວອ່ານາດ
ສວງກິ່ງແກ້ວ ກອມກຸ້ງສັ່ງຄະດີ

ເຂົ້າບແລ້ວ ເລີຍເລີກລີລາ
ກອງໄຄຄອນ ລວງຄາວຢູວຮັນ
ວັນຄືນແຫ້ ຫາວນເຫັນແຫາວຕາດ
ຫົກພື້ນຮັງ ຄະນີງຮ້າຍຮັບາ

ເຮົາຮັບ ກີດໄຄ່ພຽງ ຜ່າງບ່ເຮັງເຢ ຊອບດາຍ
ກັ່ງນັ້ນ ເຕີໄຊແວ່ງ ຮາບເຮືອງໄນຂ້າ

ລວບອຳໄດ້ ພາໄພພ້ງກ່າວ
ດັ່ງນັ້ນ ອຳນາດເທົ້າ , ດິນຟ້າຂ່າວຂານ

ແຕ້ວລ່ວງເທົ້າ ດອຍນາດເມື່ອເມືອງ
ຢູ່ວຄືນຕຽງ ຕ່ານຟຸເຂົ້າຫວ້ງ
ເປົາກ່ ພາງຫາວບເທົ້າ ພາວາຣຕາຫ້ງຄື່ງ
ຕົບແລ່ນວັ້ນ ລືລ້າຍແຕ່ານເມື່ອ

ແຂ້ວລ່ວງຂຶ້ນ ເມືອງຮ່ວດໄຮ່ງຂວາງ
ນາດາ ພາຍກັ້ງວິນ ຊຸ່ນພານພາຍທົ້ວ
ມືນານພ້ອນ ເພົານອນທີດ...ນັ່ງ
ເດືອນດ່ວນໃ... ...ເຊື້ອງຊຸ່ງມາ

ພ້ອນພາບນຸ້ນ ເມື່ອຊູ່ໄຮ່ງຫາງ
ເມື່ອນັ້ນ ພນສີພຸ່ະ ຊື່ນເຖິງຖານຖ້ອຍ
ລຸກລ່ອຍ ເທີນຄຸ່ງໄດ້ ອາຄົນ...ປະເສີດ ດີລື
ບໍ່ໄດ້ຄ່ວ ...ຫ້ານວາ ສີ່ປີ ...ເຫ່ລ້ວ

ເຮົາກ່ ຊຽງນີພ້ອນ ພາງຄວາມແລ້ວລ້າຍ
ເປຸ່ນຊີ ເທວີຢ້ງ ເປັນພົລເຫົ່າຫົບ ນາຄື
ຊອນສອດນ້າງ ພິວ ຂວ້ານໂຄບຄືນ ເຫ້

ແນ່ງສັກ ຕັ້ງຄູ່ຄ້ວຍ ໂຕຍຄີ່ນລັກກວາງ ກໍດີ
ເທທວນເອົາ ໜື່ງເນື່ອງສານຮັນ
ເມື່ອນັ້ນ ກີເມືອງເຄົ້າ ຄົນໃຈພັ້ງພາກ
ຕກັ້ນຕອບຫ້າວ ທັ້ງຄ້າຍຕອບຄູນ ລູກແລ້ວ

(ເອົາຍໍ່ ກາວັງເພີ່ງຕວັ້ບ ຄານທ່ານທັ້ງທີກ
ເຄີບເພື່ອ ນາງມາເດາງ ຂື້ນໃຈມີມ້ວ)
ເທື່ອນີ້ຍໍໄດ່ ຄວບຄູດັ້ບ ວາກິນຄູນອາກ ຄົ່ງແລ້ວ
ເຊີນລູກ ທໍາເອງຊູ້ງ ຕາກັ້ງໄດ່ຄອຍ ແດ່ຖ້ອນ

ເມື່ອ—ນັ້ນ ມີນມີທາດທ້າວ ທີ່ງວາງໃຂງານ
ເທື່ອນີ້ສາກີກເຊີນເສນສັກ ກູ່ດະນາເມືອງເຕົາ
ເຊີນທັ້ງ ນາຄານຊູ້ງ ເສີ້ນສາມມະທີ່ງແສດ
ກູ່ເວີ່ຍນວ່ານ ມະທີ່ງເກົ້າ ໝູເພີ່ມ

ພາບປິ່ນພັ້ນ ດະນາເມືອງຄູທານາຄ
ຍໍ່ຈີ່ງ ປັນປ່ອງຊັ້ງ ໂຮ້ມນໍ້າປີ່ຄວຍ ທັ່ງວເຖີບ
ບໍຄນີ້ລູກຜົກ ຕາສວນໄວ້ ປັ້ນເປື້ອງໄປປ່າວ
ໃຫ້ຍໍ່ ຢູ່ນໝູໄວ້ ວັນທານາດຶງຄວຍ ພະເອີ້ຍ

ຄ້ອນກ່າວແລ້ວ ລາເລີກທະໄລຈິງ
ໝູສີເຕີນເສນາ ໄປຜົດມວນພ້ອນ

ຜູກນີ້ ລູກຄັກເຕີບເຊັນຊ້າງ ຜັງພາຍນາກາ
ທັບທ້າວ ກູທະລາກເນື້ອ ຝູງຮ້າຍເຣັດຕຣະຫິງ ເທົ່າແລ້ວ

ແລ້ວຄ່ຳສວ້ຍ ເສັງປ່ຽງປັ້ງເວົາ
ນິນໆ ຊາວເບັ້ງຄານ ປ່າວຊູນຫານຫ້າວ
ຫວັງສູກບ້ອນ ບາບູນບູຕຕະຣາຊ
ຄັບນີ່ງ ວັນວີ່ງກ້າຍ ຄາວອ້ນວອບສເນນ-

ໄກ່ເຊີອກຊັ້ນ ຊົນແຕກຂົນເນື້ອງ
ພັດຕີສູນ ສ່ຽງນາເນີນອເຄັ້ງ
ເມື່ອນັ້ນ ບາບູນໃຫ້ ຂັນໄຊນາລອກ
ພ້າດອກໄມ້ ພິນລ້າງຣາບອີງ

ແລ້ວບອກໃຫ້ ຝູງຫມູ່ນິຣິດ
ທັງປວງສັດ ກະນາວເນື້ອງຮູ້
ວັນນີ້ສູຄົງ ເອົາກັນເຂົ້າ ເບີ້ ຄານມັກກະເຣດ ພາງພູ້ນ
ພຣະບາດ ເຈົ້າລູ່ນຟ້າ ເມືອງພັນໄດ່ດຸ ວ່ານາ

ເມື່ອນັ້ນ ພິງຄະນາເນື້ອ ທັງເຄນໄດຍວາດ
ທັບທ້າວ ກູຫນາກນ້ວວ ພຣະກາຍເປັ້ງເບັ້ງໄປ

ຄືນຽງເຄົ້າ   ລ້ານສ່ວນແສນສີດ
ພືງຫຼາງໃຫຼ   ຣວດນະຄວນຍານເຊົ້າ
ຊາວນະຄອນຄ້ານ   ກົວເຕາງ ຟ້າວ ຟັ່ງ
ພຸເບດ ເຕົ້າແຜ່ສັນຫຼ້າ   ຟັງຢ້ັງສັ່ນສາຍ.

ແລຍາກພົ່ນ   ອາກາດກູນບົດ
ລາຍລວງລຶບ   ຄອບງວຳນະຄອນທ້າວ
ພາຍດົນຕ້າວ   ເຕັ້ນກົງພົ້ນແຜ່ນ
ເສືອໂຄ່ງຍ້ວ   ຟັງຮ້າຍແວດກະທົ່ງ

ພຸະກໍາ ເຈົ້ວຣົບຂົ້ນ   ເມືອສູ່ຊານຂວາງ
ສູນຕິເຂົາ   ຊູ່ຄົນຄວາງຢ້ານ,
ມະໂຫສີວຮັ້ນ   ໂຣມເຄືອງດາງສິ່ນ
ຄົດັ່ງ ຟ້າໂຕດຂວ້ຳ   ເຂີນເຫົ້າງມວດແມືອງ

ພ່ວງຕື່ນເຕັ້ນ   ວາງລາກຊາຍ່າ
ເວົາກັນເຖິງ   ຢ່າດວ່ນຄົງໄມ້
ຄົນກົນກ້ານ   ກົວວາຍທູກທີ່
ໂລມລູກທ້າວ   ເຊີນໃຫ້ຢ່າວໄປ ທ່ງວເຖິ້ນ

(ລັກຢູ່ຊ້າ   ກົວໃພ່ພົນແສນ
ຕອນຕົນຕາຍ   ເພື່ອກົວເຕາງຢ້ານ)

ເມື່ອນັ້ນ ເຈົ້າກໍໃຊຊວນພ້ອນ ທັງກົວຕາງຊາກ
ໜ້າຫຼ່າຄ້ານ ເຂີນຂ້ອນຂາດຂວັນ-

ກົບນິ່ງ ຜ້າສ່ວາງແຄ້ງ ກະສາເລີກລາຍປີ
ບານຄຽວບາຍ ຮອດໄພພິງກົ້ວ
ເມື່ອນັ້ນ ພູນຕີພ້ອນ ພູມີຊົມຊື່ນ
ບໍ່ດີ້ ບູນຄູກລົ້ນ ເຮົາສັງສ່ຳຮານແລນ-

ທູກປະດາພ້ອມ ບໍ່ຣົພານຊົມຊື່ນ
ທຸນລູກ ເຄົ້າລູ່ນຟ້າ ຍໍຍັງບອດຄູນ
ຣາຊາເຈົ້າ ພຣະບາຫຼວງກູຣຣາຊ
ຮັກລູກເຄົ້າ ຖນອມໄວ້ບໍ່ວາງ.

ພຣະກໍ ໃຫ້ປ່າວຄົວງ ເຕີນແຕ່ງປາລີ
ຍົມໆ ພານຄໍາລາຍ ລຽບລຽນລົງຕັ້ງ
ພານມະນາຕົ້ນ ດຣຽພຣມພລັນກ່າວ
ໃຫ້ລູກ ເຄົ້າລູ່ນຟ້າ ຢູ່ນແພ້ຫັ່ນນານ ແຫ້ລື

ໃກ້ສາມໄດ້ ອາອອກຮົງກະສິຕຣ໌
ກິນນາ ໃນນະຄວນຫຼວງ ຢູ່ຍືນບາເຖົ້າ
ບໍ່ຣບວນແລ້ວ ຖວບພາພານເລີກ
ພຣະກໍ ຕ້ານລູກເກົ້າ ທັນສ້າງຊູພຣະອົງ

ໃຫ້ລູກ ຄຶດຄອບນ້ຳ ນານໂພດເພງເອີ້ນ ນັ້ນເຖີນ
ຍັ່ງກໍ່ ວາງໃຈຄົນ ຮ່ອນບາບພ້ອຍ
ອັນວ່າ ສູ່ນຸ່ງຫາເຈົ້າ ໃດຄະເນືອງແຍນນີ້
ເຈັບທໍ່ ຢັກຖູ່ມຖ້ວນ ຕົວຮ້າຍຮາບເວີ ເຫໍ້ແລ້ວ

ຖ້າວ່າມັນບໍ່ ມ້ຽນຊົ່ວຊ້ຳ ມາອາດຫາວັງມອນ ມັນເນີ
ແມ່ນວ່າ ຕົວມັນເປັນຜາລະແຈງ. ຂອດຍືນເຝົ້າມ້ຽນ
ເມື່ອມື້ນ ກູມນານໃຫ້ ທັງຫຼາຍໂດຍອາດ
ຢ່ໍາຍັ່ງ ເຈົ້າຕົ່ງຊ້າງ ປະດາຕັ້ງແຕ່ງໄປ

ແມ່ທອດໃຫ້ ໂຊມລູກໂລມຂວັນ
ເຈົ້າກໍ່ ຮຽງສິນົບ ຂາບຝະຄຸນຄາບອ້າງ
ເພງທາງເທົ້າ ໄຍອີນແດນຍ່ານ
ຫຼັບຕື່ນໄດ້ ຄາວຂຶ້ນຂອບຟ້າ

(ໄມ້ ໃຫຍ່ຕົ້ວ . ມຸ່ງມືດເຂົ້າຂຽວ
ພັງບົນເຂົາໄຂຮ້ອນ ເຊິ່ງລະຄຸດຕົວນອ້ອນ)
ເຈົ້າກໍ່ ເພາສະຖານຫ້າວ ຜິນ!.ຊຸແຍນນີ້ງ
ເອົາຄົງນຳອາດ ເດືອງແຜ່ນຟ້າ ສວ່າງຮ້ອງຫຼຸ່ງໄປ ຍຸ່ງວເຖີບ

ຖ້າບໍ່ ຄຶດຕີ່ອບແກ້ ການໃຫຍ່ສິຂວາງ
ເອົາຄັກ ທາງມຕົນຕາຍ ເຄົ່າທີ່ນເທາອາວົມ

ຄັນວ່າ ເຈົ້າຈາແລ້ວ ເສີຍເຄິ່ງສະຖານນາຄ
ຝູງຫມູ່ ສັຕສິງປ່າມ ຢ່າເຊື້ອສິງໄປ.

ແລ້ວລວງເຫົ້າ ເຄິ່ງຣາຊປ່າງຫອງ
ອິນໄຊຍົງ ຢູ່ເນົານິງຕ່ານ
ວະຈະນັກນ້ອຍ ຫົງທ່າວ ຫົກຫຼ່ຽວ
ສູຍີ· ຍນ້ອນ ກັນຕັ້ງຕາວນາ ແລ້ວລີ!

ເຈົ້າກໍ່ ນ້ອມເກດກົ້ນ ຫຸນຫອດຖວາຍຄະດີ
ເທື່ອນີ້ຝູງຂ້າ ເຈົ້າກັນຄືນ ຄອບປຼະກູນຄາງຣ້ອນ
ອິນສະຫົງສ້ວຍ ແສນທີ່ທົນໂສກ
ທໍ່ວ່າ ການໄປ໌ແລ້ວ ຫົງແຄ້ນຄັ່ງຫອງ.

ຍໍ່ກໍ່ · ນິອາດໃຫ້ ຝູງນ່ອນນາວອນ
ເຄີນຕັ້ງ ນານນາເທົ້ງ ວິ່ນເຈົ້າອາໄດ້
ຍໍ່ກໍ່ ຄອບໃຈປີ້ ປອງນັ້ນ ນູກມອດ
ຄັນວ່າ ຮູ້ຂ່າວເຄົ້າ ໃຈແຈ້ງສັ່ງຄະດີ

ໃຫ້ທ່ານ ທິງໂທດເທົ້າ ທີຣາຊອົນສິດ ຍໍ່ນັ້ນ
ໃຫ້ລາກ ທ່າການຫຼວງ ເທື່ອວຄບາງເບົາຣ້ອນ
ດັ່ງນັ້ນ ກົງນະຄອນຄ້າຍ ເປັງຈານໂຄມນອບ
ໄວ້ຝູ່ຫຼ້າ ແຍງຊົ່ວ ຊ່າງປ່ອງ ວ່ານາ

ເມື່ອນັ້ນ ຂີດຽງໃຫ້ ຫ້າວຊູ່ຊື່ນໃຊ
ຄົງໃຈຂວານ ຂວບຄູນຜູ້ນະອົງເຈົ້າ
ຍ່ອມຫາກ ຄູນຄາມເພົ້າ ເພິ່ງພະລັງລິເກີງ
ໄຕຼຍະໂລກລ້ານ ລືຍ້ຽງຍ່ຳສະເນີ ເຈົ້າເອີຍ

ເອົາກໍ ໂດຍອາດເທົ້າ ມິໄກ່ຂືນຂັດ
ຊື່ວ່າ ຕາມບູນມາ ບໍ່ຖອຍຖຽງເວັ້ນ
ທ່າລັກ ຖານະເຖິງໃຫ້ ຫັງສອງປ້າແມ່ ດກ່ອນ
ລອນເຈົ້າ ຕ້ານຕອກເຄັ້ນ ຄຳຂັ້ນບໍ່ຫານ ບໍ່ຮູ້

ຄັ້ນກ່າວແລ້ວ ປະນົມແມ່ນມັສການ
ເມື່ອນັ້ນ ສອງສີຖູເລຽງ ກິດທາວງນິເວື້ອນ
ເມືອແມ່ ເລັບໃຄເທົ້າ ກີ່ແລຂອນສູງນສູງນ
ຄຶດເມື່ອ ຄຳຄາກບ້ານ ຍ່ອມໂອອົນອີນໝາງ ແຫ້ແລ້ວ

(ກໍບໍ່ ວີ້ວ່າຖວັ້ນ ເຖິງທີ່ອະຣະຍານ
ເອົາທ່າ ໂນຕັງຫານ ເປົາຕາວງຕຶງແຄ້ງ)
ຂັນເຶ່ງ ພົງຍາຍເຊີ້ ສະກູນມານີໄນຣາຊ ກໍຍັງ
ພນຜົກ ຂັນຂາດຕັ້ງ ຕາງເຈົ້າບໍ່ມີ ມັນມີ-

ເມື່ອນັ້ນ ຊະຊຸ່ມໜ້າ ນ້ອຍພ່ຳພວຍຖູເລຽງ
ຖູດັ່ງ ການຫນາຫນັກ ບໍ່ຄວງຄຶດໄດ້

ໂລກາເຫັ້ ເຫິງທາະຮັງລືກ່າວ
ພໍ່ຈິ່ງ ວາງຫ່ອນທ້າວ ທາະຮັງຊັ່ງສັ່ງຖວາຍ

ແມນວ່າ ສອງກົ່ງແກ້ວ ກົງຂອານະເຫສີ ກໍດີ
ຍັງສັ້ງ ຜ່ານາເຖິງ ທາວຄຸພະໄນ ນານວັນ
ເມື່ອນັ້ນ ສິນໄຊນ້ອຍ ລະນຶງຄູນຄານມາກ
ວະນແມ່ປ້າ ປະໂລມອ້າງເອົ່າໄປ

ແມ່ນຊີ ຜີດຊຸວບເຫ້ ຄວນທີ່ກະທຳຕານ
ຂໍແມ່ ທຳຍຸ່ງນປີດ ໂທດການຄາວແລ້ວ
ແມ່ກໍ ໂລມຂວັນນ້ອຍ ສິນໄຊມຈຸບ
ເຈົ້າແມ່ ຍ້ານຸ່ນຂ້ອຍ ໄກວັງວາດໄປໃດລື

ຊຶ່ງຄຳທ້າວ ຫຍຸ່ງແມ່ກິນນົນ
ຄັນວ່າ ໄກຕຸຕາຍ ຝາກຈວນຮອບເຫັງ
ອັນນຶ່ງ ເຜື່ອພອບໄວ້ ມີຜົງນົມເພີ່ອນ ກໍ່ງລີ
ຮູວ່າ ປ້າແມ່ທນ້ອນ ຕາຍແລ້ວຝາຍຫຼັງ ລູກລະຊື່ງ

(ແມ່ທ້ານເຄົ້າ ຈອນນຶ່ງນະທາຄູນ ກ່ອນຖັ້ງ
ລູກຢ່າ ໄລລາເຫີນ ວ່າງເຮົາວາງໄວ້)
ບາກໍ ປຸ່ນຄຳຕ້ານ ນາຕາໂດຍຊອບ
ລູກຈັກ * ປູ່ພະເບີ້ອນຍ້ອນ ຄະນານ້ຳປູ່ແຍງ ແມ່ເອີຍ

ອັນທີ່ ລູກຄູ່ງຕັ້ນ　　ທາງທີ່ກະທຳການ
ແມ່ຢ່າ ເຄືອງຄຳເງິນ　　ຫາກຈັກເປັນໄປໜ້າ
ນັບທຸ່ນ ເປັນຊາຍສ້າງ　　ສິນຄວນຄະນາໂລກ
ໃຜບໍ່ ຊົມຊະເລ່ງໜ້າ　　ກຽນກວ້າງກວ່າເຂົາ ແມ່ເອີຍ

(ທ່ວ່າ ການເບິ່ງນີ້　　ຍາກຍິ່ງອະວິໄສ ແມ່ເອີຍ
ນັບແຕ່ ເຊື້ອຊາຍຄົນ　　ບໍ່ທານທົງໄດ້
ພູມີເບືອນ　　ເບິ່ງທານທານແນ່
ຂໍແກ່ ພູ້ະທີ່ຊົມ　　ສອງເຈົ້າຢ່າຂວາງ ແຕ່ຖ້ອນ

ເມື່ອນັ້ນ ຍົວແມ່ໃຫ້　　ຫາຍຫາອດອາໄລ
ລູກແມ່ ໄປຍາເທີງ　　ທ່ຽວຄືນທາທ້ອງ ເຜົ່າແມ່
ອັນທີ່ ໃຜຂວາງຫຼ້າງ　　ສັດຕານີສາກ
ເພື່ອນສ່ຳຊ້າງ　　ທາງບໍ່ເຖົ້າເຜດຜີ

ຜູ່ງນັ້ນ ຣິດທີ່ຕຽງຮ້າຍ　　ຮ້ອນຍິ່ງໄຟກັນ
ພູມີຍາ　　ປົນາດເຂົາຖືຖ້ວນ
ອັນວ່າ ສ້ອນສິນແກ້ວ　　ທັງພູ້ະຂົນຂວງປະເສີດ
ເຕົ້າແມ່ ຕຽນຕາດໄວ້　　ລະວັງໝັ້ນຢ່າໄລ ຣູເທ້ເນີ

ຄັນວ່າ ກາຍດ່ານດ້າວ　　ດຳເນີນຮອດກຸນພັນ ເມື່ອໃດ
ນັ້ນນັ້ນ ລາງລືເຂົາ　　ຂ່າວເຊັ່ງເຊີງກ້າ

ໃຫ້ລາ ສາມກະສັດເຈົ້າ ຈູມໃຈຈິງຊີ່
ແມ່ຕື່ນຫຼ້ຽຍ ແຖນຕ້ານເຕປະສານ

ອັນນຶ່ງ ຫຼວງຈວບພົ້ນ ສາຂອກອີງກະສັດ ທໍ່ດີ
ຢ່າໄດ້ ຈິງໃຈດວນ ຄັ່ງໂດຍແຖຮຽງຊູ້
ຊາຕຫົວ ໃຈຍິ່ງຊື້ ຫຼົບແປປື້ນງຸ່ງຄິ່ງແລ້ວ
ຮູ້ວ່າ ຍົກບໍ່ແພ້ແຫຼ້ວ ເຂົາໄດ້ຄ່ຽງເຄີຍ ເຫື່ແລ້ວ

(ລາງເຄົ້າໄວ້ ປາງກວນມີສາ
ຄັນວ່າ ກຶດຕະນາເຂ ກໍ່ເລົ່າຝັງຕະນນັ່ງ)
ແມ່ນວ່າ ເຈັ່ງຣະສານເຊື້ອ ພາສົກໄສ້ນຕ່າງກໍດີ
ຄັນວ່າ ໄດ້ເກີດກົ້ວ ກົ້ນຫັ້ນກໍ່ຫາກຫາວນ ລູກເວຍ

ອັນວ່າ ສີຫະຣາຊຸຫົ້ວ ເຈົ້າຮ່ວມສັ່ງພວງກໍດີ
ຢ່າໄດ້ ໃຈບາຄາບ ຄູ່ພວນຫາເກີ້ວ ກົ້ນເນີ
ອັບທີ່ ຫົກຫຼານແຫ້ ໃຈບອນຍາເຊື້ອ ເຂົາເນີ
ແມ່ສັ່ງເຈົ້າ ໃຈເຄັ່ງຄົນຄວາມແມ່ເນີ

ເມື່ອນັ້ນ ພະຣະໃໝ່ໜ້າ ຫົ້ວຫຸ່ນພົມສ່ງວນ
ລ່າລ່າ ຍໍຫຼຽນຫານ ນວບສົ້ວຽງໄຫ້
ບານເຖິ່ງຫົ້ວ ຫັງສານສະເຖຽນພາກ
ພະກໍ່ ຕ້ວນສັ່ງເສີ້ງ ສຽງເຈົ້ານາກຄ້ຳ

ສຽງສັ່ງຊັ້ນ   ຊຽງເຂກຂານພອນ
ນາຄາ ເມືອຊານຂວາງ ພໍ່ເຄລເລັ່ງເຄກົ້ວ
ຫົກກະສັດຣິນນັ້ນ ນຳບາທັດຖະບາດ
ສັ່ງສອດຄ້າວ   ອວນເຄສັ້ນເຄ່ງປູນ-

ພຣະນາຄຫ້າວ ຫົງຣາຊສີຫາ
ສ່ອນເດສັງປະດັບ ຄາດຄົງຄຽນຫັ້ນ
ນາຄາໄທ້   ທັງສອງເມືອນງູ່
ຕິດລຸກເຈົ້າ   ຫົວໄຫ້ທາງດກະບາຍ-

(ສານທໍ່ໃຫ້   ພອບພາກພານສະຖານ
ເຢ່ງກີຣີ   ປາເຂົາຊຽວຂຶ້ນ !)
ພໍ່ເຫັນ ສູຣະພາພົ້ນ   ພູດ່ຳດິບໂລກ ພຸ້ນເບີ
ວາເບດຍູ້   ໃຫຼ່ຜ່າຊຽງດອຍ-

ກຽດກູດຍັ້ງ   ຜາງເຫົ່າຫຼາມພອນ
ໄພສິນເຄສິນ   ພານພາວຍືນກວ້າງ
ພູຫາວນທ້າວ   ເດີນເອິວດາວເຄ່ງ
ທີກນີ່ນ້ອງ   ນໍາໃຫ້ທາງດເຄຽງ

(ຫຼິງທ່ອໄມ້   ຊ້ອງຊໍ່ຊຽວນິນ
ວາໂຍໄຍງ   ກິ່ງໄກວເພີ້ະຍພ້ອນ)
ພັງພົນ ກາເລລ້ອງ   ຣວາຍສຽງສົນຊ່ຽ

ເປັດປ່ອງສ້ານ ສເນີຕ້ອງຕິ່ງຄໍາ

ຍູໄຊຫ້າວ ຄະນຶງແມ່ນີນາຍ
ຟັງຍິນ ຍູງຫາວສຽງ ສັ່ງໃພພ້ານໂປ້ງ
ຮ້ວາມ໌ເຂັ້ນ ສູຣີໂຍຊຽງອ່ວາຍ
ນົກຄ່ເຂົ້າ ວັນຄ້ອຍແຄ່ຄອນ.

ຮົດຊີ່ນເຮົ້າ ຮາວປ່າບັງບິດ
ຍູບານສຖິດ ແຫບພະລານຍຽງພື້ນ
ທີ່ກກະສິດຣ໌ພ້ອນ ປີງສັງໃນວ່ວງ
ບານນຶ່ງຕັ້ງ ພານເຕົ້ວກາບປວາຍ.

ຍູໄຊຫວັ້ວ ຫົງເພດຊເວີຍະແລງ
ພໍດີ ວ່ອນໆຈັນ ເຮື່ອງພະແຈໃຂຟ້າ
ດາຣາພຣົ້ມ ປະກາຍບວງເມືອງໂລກ
ເບມືອຍຢັນຍອີຍ ຮຽວເຣັ້ງທານວ່ງທາວ.

ອໍລະໃພ່ນບານ້າ ຫ້າວທອດຕໍນາງນອນ
ຄະນຶງຈອນຄູນ ບໍ່ເຕັນຕາໄດ້
ຕົບນຶ່ງ ວິຄ່າງຄ້າຍ ກຸນຊະໂຣຄຶບຄຶກ
ສຽງໄກ່ແກ້ວ ຮັບວ້ອນຮຸ່ງຈວນ

-ຜັນ-

ເບັດປ່ຽງເປົ້າ ສະຫຼຽງຊ່ຽງຄາຄອນ
ປາຄານລຸກ ສ່ວຍຊຶງລະຫາລ້າງ
ພັດຄາວຫ້າວ ສະວິຍາ~~ພາພັ້ນແມ່ນ~~
ປະດັບຄາດເນື້ອ ກີແລ້ວລ່ວງໄປ

ເຫຼາເຖີ່ງກວ້າງ ເວີງນາດນາລີ
ເທນະກາກາຍ ດ່ວນຄິນລະດຸວ້ອນ
ພູບານຕັ້ນ ເດີນໄພຄາວຄ່ຳ
ສົ່ງກ່ອນບ້າຍ ບວງວ້ອນເຫາກຜາລຸ

ນີງຖ່າວນ້ອຍ ຄະນີງແນ່ນີນາຍ
ຜົ່ງເຫັນ ພູນສະຣາໄຊ ຊາບລະອອງອາຍເອົ້າ
ນັບແຕ່ພູຫອນກິ້ນ ເດີນຄີງຄາວເຄ່ງ
ເຟັດໄປຊູ້ເຫົ້າ ເດານດາວຄ່ານຟ້າງ

ທີ່ນັ້ນຍິ່ງນີ່ ອະສີຣະບີດກ້າຍ ຕົວຂນາດຽຍຟ່ງ
ນັ້ນກໍ່ ຫຼຸກຣະວົງຕາວງ ເຂດດຣຍຄີງກວ້າງ
ເຫນ່ພວ່າ ພີງກະນາເນີ້ອ ຕົວໃດເດີນວ່ອດ ນັ້ນຫຼັ້ນ
ນັ້ນກໍ່ ເພີ່ມພິ່ມນ້ຳ ນາຍກົ້ວນີດເນົາ

ເນື່ອນັ້ນ ຕົນປະເສີດຫ້າວ ຫົງດຽງລີນິດ
ຫວນທີຕາ ໃຕ່ຫາງນຳນັ້ງ

ຄອບເຜົ່າ ຊວງຊ່າງພື້ນ ຮົ້ຮານລາບຫຼາກ
ບາວຮອດຮ້ອຍ ປະມານເສັ້ນເຊືອກງົວ

ຫົກພີ່ນ້ອງ ຮຽນວ່າພອຍກົວ
ເມື່ອນັ້ນ ພາງຫຼາງຫຼຽວ ຄຶກລິນເພີນພື້ນ
ຕາເດງເຊີ້ນ ຄືເດັ່ງສູຣເບຕ
ເພີນພົ່ນເອົາ ອາຍຮ້ອນເຮ່ງໄຟ

(ຝູ່ງຜຶ້ງ ເປັ່ງບນອກມົວຂາວ
ເພີນພັງພານ ພໍ່ເລເລັ່ງແກ້ວ)
ເມື່ອນັ້ນ ທັກກະສັດຣິທ້າວ ກົວວາຍຟ້ວພັ່ງ.
ວອນເຈ່ນເຄົ້າ ທັນຮັງຮີ່ ວບານີ ທ່ຽວເຖີ້ນ

ພຼະບາດເຈົ້າ ຄາພີ່ພວ້ນຂານ
ກົວມັນສັ່ງ ສາ່ເຖີ່ຽນະສານວ້າຍ
ເປັນດັ່ງ ຊຶ່ງລະຫາະຫຼັງ ເວີາຈອນປະລົບດຽງດຶກາຍ
ທາງໃຫ້ ເອົາຂ່າວເອີ້ງ ລືເທົ້າຫົວໃຈ ແທ້ແລ້ວ

(ລືໂລກລ້ານ ອິນປົ່ນເປັນກະສັດຣ໌
ມີອ່າງ ກົວເກງສັ່ງ ສາ່ຍາງພອງບ້)
ແຕ່ນັ້ນບາກໍ ລະວີງແກ້ວ ກູນມານສີຫາອາຊູ
ຊົ່ບໍ່ພັ້ງ ເພາງລ້ານລ່ວງເຖີງ.

ຝູງພີ່ ພໍ້ນພາກເຫົ້າ ທະຍານຖ້າຄົວຂາຍ
ເພື່ອນັ້ນ ຊວງຫຼວງຫຼຽວ ເຕົ່ານຸງນາຍກ້າວ
ຫວັງຄວບ ອາຫານເພີ່ ຫາງໍຣິດທີ່ພົ້ງພາດ
ຫາງເຕົ່າງລ້ອນ ລະວັງຫົວຢູ່ໆ.

ຄື່ນໆພັ້ງ ເຂົາຂາດທະລາຍຈີ
ພຼະກໍ ເພຍຫັນໄຫານ ເຕົ່າງສອນສຽງກ້
ປືນຜຽງນັ້ງ ກະຕານທົວເຕັ້ນໄຕ່
ນາງຟ່ງຮ້າຍ ໄກວກ້າວເຕົາງຫູລີ

ໄມ້ຄື່ນຕ້ານ ເຕັ່ງຣະດາງດອຍຄົງ
ຜາຫຼາວງລົດ ຄື່ນດາງນັ່ນນ້າງ
ນັ້ນກໍ ເພຍສີເກົ້າ ຮິນໄຊຊວງສວນ
ພວະນາດນ້ຳ ດາວເຕັ້ງກະບີ່ປັງ.

(ຟ່າງເຂົ່ງຣ້ອນ ເພີນພົ່ນລາຍພີດ
ທະຍານເຊັຽງສັບ ສວບດິນດາຍດ້)
ຫຼິງດ ລາຍພິກເອົາ ຫູລີການກົງໂລກ
ຄອນພຼະເກດກົ້ວ ອາຍຮ້ອນມີດນິວ

ເລືອດຫຼັ່ງລົ້ນ ຮວນສຽບເຈັນທີ
ເພື່ອນັ້ນ ສີໂຫເຫັນ ເຫາດປາເຊັ່ງນ້ອຍ
ຫຍານເຕັງໄຄ້ ກາງຕີກຕັດຂາດ.

ນ້າງຫ່ອນທ້າຍ ທາງຫຼ້ຳ ມຸ່ງນິນ

ຍັງໃຫ້ ດັບນອງເຫຼື້ອມ ກ້ຳຫ່ອນທາງຫົວ
ພຫາວນຫຼົບ ຫຼີກໄວຽນຂ້າ
ສ້າຍຕົກຣີຣ້ນ ເປັນໄພຫຼາກກີ່
ພຸອະນາຄນ້າວ ລອນຊູ້ເຄົ່າຖີ່ງ

ປີນກໍ ຕົດຂາດຂ້ອນ ຟັນເຄຫົງຫົວທະລາຍ
ຟ້າງຕາຍເຕັນ ທ່ວງດອຍດວ້າຍ
ການສະເດັຽເຫຼີ້ມ ທັງສອງສິງຮ້າຍ
ລຽກພີ່ນ້ອງ ຟ້າອ້າຍອອກມາ

ເມື່ອນັ້ນ ທ້າກພີ່ ພຣົມ ຟັງພາກພຸມີ
ເລີຍເຈົ່າ ສາຍຄົງພົ້ນ ອອກມາເຫັງຢ້ານ
ພ່ເທັນ ວັ້ນສຸນຊ້າຍ ເນໂຄເຄົ້າຮີມ ພູ້ນເຢີ!
ຟ້າເສືດສົ້ວ ເຄສົງຄ້ວຍຄ່າລົງ

ພຣະພີ່ນ້ອງ ເລັ້ງຣາຊຈິນໃຕ
ເລົ່ງຂ່ວງ ສີນຄານາງ ຄ່ຽາຕາຍເຕັນຄ້າວ
ວິໄຊປີ ປັນພົມພາຍໂລກ
ໃຕ້ທາເຄ່ົງຫຼ້າ ໃດບ້າງເບົ່າມີ ເຈົ້າເອີຍ!

ເມື່ອນັ້ນ ພຣະບາດທ້າວ ທານພີ່ສະເດັຽໄປ

-ຝກ-

ຕານຄອງສ້າ   ອີບຕາເດີບຣອັນ
ຫຼີງເຫັນ ຝຸ່ງງຫົ່າ   ພະຄຸງຄາຍາວໂບຊົບ
ສົ່ງສະດເຫົ້າ   ທັນພັ້ນຢູ່ຄອຍ

(ພູະບາດເຈົ້າ   ພານົ່ມສະດັ່ງໄປ
ຕານຄອງສົ້ງ   ຣີບເດັ່ງເວັດຣັນ
ພັ່ງຍິນ ໂກກິລາເຫຼັ້ນ   ສວານສຽງຣ້ອງຣ່ຳ
ພຸວະນາດເທັ້ວ   ເຖີງນ້ອງຈີ່ນຈົງ

(ພິເສດໄຫ້   ຖານນາຊຸສົ່ງທອງ
ທາງທວນ ເຖີງກູນພັ່ນ   ສີ່ງເດເດີນດັ້ນ)
ຄົບນີ້ງ   ຝັນທະວອນພົ້ນ ສວາວໄຮທີບ
ນ້ອງທ່ານນ້ົວ   ຖວາຍຖ້ີບການການ

(ອັ່ນວ່າ   ມີກະຄະເອສັກວ້າງ ອະໂນນາຊຸນະຄອນສີ ທີ່ພ້ຽງ
ຍັງກວງໄກ   ຍີ່ງປະມານນີ້ໄກ້)
ການທີ່   ທວນທາງເທົ້າ   ກູນພັ່ນພວະນາດ
ອຶ່ງໄທ້   ເວີນທາວ່ງນ້ົ່າ   ທາງເປີ້ອງເທົ່ານີ້ ພີ່ເອີຍ

ເທົ້າກ່າວນ້ອງ   ທາງເນ່ງນຳໄຟພີ່ທອັນ
ເຮົານີ້   ເບວຊຸງເຊັ້ງ   ບໍ່ຂານໄດບ້າງ
ຄອນວ່າ   ຄາກ່ນເລີ້ວ   ເວີບນອນພັຣນພາບ
ເດືອນດ່ວນພົ້ນ   ພູເຊົ້ງຊຸງນາ

ຫົກແຈ່ນເຈົ້າ ຄວາຍາກຫຍັງແຄນ
ຫານເຫວ ຫລ່ຽວຄືນຫາຫລັງ
ດູດັ່ງ ປ່ານະສີນ້ອຍ ຫົງຕົນຕານຣາຊສີໄດ້
ຣົດບໍ່ຖ້ອງ ແຖວນ້ຳຫາອດຫົວ

ໃຫ້ນ້ອງ ຍາພີ່ພ້ອມ ຄືນຄອບເວັ້ງໄພ ຫລ່ຽວເຖີນ
ນັ້ນດົກ ເປັນປະການສັ່ງ ຄິງນີ້ເນື້ອຫນ້າ
ເທື່ອນີ້ (ຈໍ່ຫາມໄຫ້ ເວັ້ງໄພຍານປະເສີດ
ນຳສິ່ງນ້ອຍ ຝູງອ້າຍແອ່ວຄືນ ກ່ອນເຖີນ

ເນື່ອນັ້ນ ພຣະບາດຣົ້ ເອົາຫ່ານຫົງຫົກ
ແຈນຖຸຈາ ກ່າວຊຽງຊົນຕ້ານ
ເວົານີ້ ຊາຍເຊັ່ງຕ້ານ ໂດຍລາງຈີຕ່າວ ເປັນແດ
ການໄປ່ສຽງ ສິນເນື່ຽງເບົາຄືນ ງ່າຍແລ້ວ

ຄັນວ່າ ຝູງພີ່ແຕ້ນ ຄືດຍາກຍອນການ
ຄຶງຕອຍ ຫາອນການຄືນ ຄອບພຣະຄູນຄຳແຄ້ງ
ເນື່ອນັ້ນ ຫົນະຊົນເຊີ້ງ ຊາຍຊົນສ່ຽນນໍ່າ
ຄັບອ່າ ພຣະຫົ້ຄັ້ງ ໄລແລ້ວຂ່ວນຊຸນ

ພຣະເລົ່າ ປ່ຽນຄຳຕ້ານ ຕົນຄະກີສອນສັ່ງ
ສພີ່ ພ້ອມຢູ່ຫນີ້ ຜວງເທົາຄອບຄືນ ພ້ອນເຖີນ
ເຈົ້າວ່າ ກົວການຕ້ວຍ ແຂ່ນຄະນົາໄນເຖີ່ອນ

ພີ່ປ່າເປົ້າ ໂພງເຊື້ອສະນ່ອຍຄົງ ເຈົ້າເອີຍ

(ຢູ່ວຈັກ ນຸດສນຣດແນ້ງແລ໌ ນໍຣະນາດີໄນໄພ ແແລແດ
ຈໍພູະ ຫົງຫາໍຜາຍຸ ໂພດຢູ່ນປາງແດັນ)
ເນີ່ງນັ້ນ ບູນເພັງເຈົ້າ ສີນໄຊຊົ້ຍຊື່ນ
ເອີ້ຈັກ ປູ່ນພີ່ເຜົ້າ ແເຜງລອັນລຽບລະວັງ

ເຊົ້າວ່າ ສີຫາຣາຊຫົ້ວ ຫົງໂລກເຂົ້າຂວນ
ເຂົ້າກໍ່ ສາຍໂສ້ຫົງ ກາ່ວພຣນຖວາຍຖ້ອຍ
ຄົບນຶ່ງ ວັນຍວງເບື້ອງ ບົວຣະພາພົ້ນທົບ
ເຈົ້າຈັກ ເຈັ້ຽຣະຈາກອ້າຍ ພູະວົງວ້ອນສັ່ງລາ

ຂອງສັ່ງເຄີ້ ສີຫາະຣາຊກູນນານ
ອວນຄ່າງ ເມົາກຸ່ນພຼຸງ ເພີ່ງນເວົາສຸງອ້າຍ ນີ້ກ່ອນ
ນ້ອງຈັກ ພາກັນເຂົ້າ ສູງເນີອງນານຂນາດ
ຄັນຫາກ ພົ້ນເພ່ງບ້ານ ຊິປູ່ນໄຊ້ເວ່ວເວົາ ພີ່ເອີຍ.

(ພີ່ຄ່ງ ເມົາຢູ່ເຜົ້າ ເຜງຫາ່ນຫົງຫົກ
ຢ່າໄດ້ ອາວອນເຄີງ ທີ່ອວນເດີນດົ້ນ)
ເອື່ອນັ້ນ ສີໂຫຫົ້ວ ຫົນສະເເດດອນອ້ວນ
ຍັງກີ້ ກ້າຂນາດເຫົ້ ສ້ງເຈົ້າຢ່າລາ ເເຫ້ເນີ

ໃຫ້ຄ່ອຍ ພີຈອບໄດ້ ອາອອກນາມີກ່ອນເນີ

ຄັນວ່າ ຍັງໃນນັ້ນ　　ບາກເອົາຊີປ່ອງປ້ານ
ເມື່ອນັ້ນ ອິນໄຊຫ້າວ　　ຫັງຕົນຄຽນຄາດ
　　ແລ້ວສັ່ງອ້າຍ　　ພະອົງພຣົນພາກໄປ

　　ລົງສູ່ນ້ຳ　　ມະຫາແມ່ ພະຄົງຄາ
　　ຫວຍທັງສິ້ງ　　ສ່ຽງຄວາມຄົງພ້າ
ຄັນວ່າ ອົງອາຄ້າງ　　ຖືນໃດໂດຍດ່ຽງ ໄປເຖີງ
　　ຄອ້ນກ່າວຍ້ຽນ　　ພະອົງຂົນຂີ່ສາຍ

ສັງກໍ ນິຣະມິດພ້ຽງ　　ສະເພົາໃຫຍ່ ເພດາ
　　ເອວແອ່ງສາຍ　　ສາດພະລັງເລີຍມັ້ນ
　　ບາຄູ່ຍ້າຍ　　ລາລົງແລ້ວສັ່ງ
　　ອາຢູ່ຍັ້ງ　　ດໃດແຫຼ້ຫຸ່ງເວໄປ ກ່ອນເຖີງ

　(ໃຫ້ເອົງອີອົ້ນ　　ຢຽວບາງວານການ
ເອົາຈັກ ຫານທັງສອນ　　ໄດ່ຕານຕົນນ້ອງ)
ເມື່ອນັ້ນ ສັງຂາຫ້າວ　　ທັງຣິດທີເອື້ອເອ້ງ
ພ້ງບິນ ສາໂຄດຄ້ານ　　ແຜວເຜັ້ຽນູ ເຄື່ອນກາງ

ເມື່ອນັ້ນ ອໍລະໃຫ່ນຫນ້າ　　ນ້ອຍນາດນິ່ງໄວ
　　ລີລາສະເດັ້ຈ　　ດ່ວນຕາມຕົນນ້ອງ
　(ນຳທາງຫ້າວ　　ສັງທາງຫຽວໄດ່
　ເທົ້ນໝູ່ໄມ້　　ລຽນລົມໄວ່ວີບ.)

ຫຼຽງໆ ສອງຕາງບຕັ້ງ ເຜົາຍາກຍຸ້ງຍູ້ໂຍນ
ຊູ່ະນີນັ່ງຄານ ຄອນສຽງສຸນຫ່ຳ
ສ່ອງຕັ້ງ ຈັ່ງເຈາຽຍູ່ຣະຕາງ
ທະວິງຈຸກລັ້ນ ທາອນເອີ່ງຣິນຜາ.

ພີເວີວນ້ອຍ ຄະນຶງແມ່ມີນາຍ
ເຮັວເຮ່ງລັດ ເລ່ງເບິ່ງໄປຫນ້າ
ກົງເຍງພົ້ນ ເຜົາຂວັ້ນງູ່ງວນີບ
ພ່ງຍືນ ເບົ້າປ່າວສີ້ ລົມເລັ້ນລຸກໄຮ

ຄືຄໍແມ່ປ້າ ປຸ້ນວ່ຳສຽງຮັກ
ເທົ່ອມີລຸກກຳ ຂວິນຖຽງກົກ ຕາງເດີນໄກແກ້ວ
ມີທໍ ສວນຕາວຕ້ຳ ລະວັງກົບຕາງໃພ່
ຮັ່ງຄ່ຳນ້ອຍ ພະເນສ້າຍສຸ່ຽວ ເຈລຈາ

ຄຣັນສ່ຳແລ້ວ ສະເດັ່ຈຮີບເຣັວເຣ່ງ
ນ່າຄອງສັ້ງ ດ່ວນປຸ້ນໄປຫນ້າ
ເຕິງຜາກວັ້ງ ມະຫາວົງລະວັງເພກ
ເຂົ້າໄຕ່ງຕັ້ງ ຕັ່ນຫນ້າໃຍຊຸ່ມຫາວ.

(ຫຼຽງເທັນ ເລື່ອນສູ່ຟ້າ ໃຫຼ່ຜ່ານພູພະບັງ ພຸ່ງເຍີ້
ອີນຄີນບົດ ມີດນງາ ນົວຫົວ ໆ
ພູມີຄ້ວຍ ຄະນຶງໃນແດນຄົງ:

ຫົ່ວ່າ ສັງສອດເທົ້າ ທາງຝັ້ນຜ່າໄປນີ້ແລ້ວ

ບາກໍ ສະຖິດແຫວງຫວ້ານ ລົງອາບເອົາເຮິງ
ຫວາບຜວາສະເງີ ຜໍດູດອຍກວ້າງ
ນີ້ນາງຫ້າວ ຫິງທະນະວັດດາບ
ສະເດັຽລ່ວງລ້ານ ຢູ່ວິໃນອົບເອົາ

ເຕັຽຣະຕາງຄັອນ ເອົາມາດນາວີ
ອັ້ງຊາຍຮຸ້ງ ດູ່ເດາງດູລົ້ນ
ຜູ້ຄາວດໍ ກົງລົ້ນລຽນຕາດ
ນ້ຳແຜ່ຕ້ອງ ໄດນທາງລ່ວງລົງ

(ຊຽງສິ່ງກັອງ ກົງປ່າໄພສົນ
ລົມໆໄສ ສົ່ງເສຽງເຖົາແກ້ວ)
ນີ້ຫຸ່ມ ຊີວຂາວເຜັຽ ກະເບຽບອນກົ້ງໃກ່ນ
ປະດັບລຽບລຮ້ນ ວັງທາວ້າທາວ່າງທີນ

ທີ່ນັ້ນ ນີ້ທນາກກວັຍ ກູດທະລີກລຳໄບ
ຊາງເຂວເຜີ່ງ ຜ່າໄຟຄານຄົ້
ພູທອນຫ້າວ ສະວີຍນາງຜ່ຊິ່ນ
ສະເດັຽດ່ວນຂຶ້ນ [illegible] ລ້ັນລ່ວງໄປ-

ເຂວຊເວົ່ງເທົ້າ ຫັນງອ່ນງອຍຕຸ່

ຜາຂໍາເຂີນ   ຂວດພໍພັນເຮືນ

ບາກໍ ຄອຍທາງຫຼ້າວ ສັງທະຍາຫຍູ້ວຜ່ານ
ຫຼີງເບີກ ໄມ້ລ່ວງລົມ ຜາຜັ້ນຊີ້ຕາ

ເຈົ້າຄຸ້ງແຄັນ   ຄາຕາດດົນວຽງ
ຄອຍຖຸດາຍ   ບໍ່ປູນໄປໄດ້
ດ.ນີງເຖິງໄຫ້   ອີນທາທີ່ຮວງ
ເມື່ອນັ້ນ ເທາະທ່ອນທ້າວ ເທາວທ້ວຍຮຸ້ງເທົ່ນ

ມີອາດ ຕັ້ງຢູ່ໄດ້   ໂດຍເນກາ ບາຍລົ່ນ
ເຊີນ ກູນສານສະຖິດ ອາດເທີງກີງແກ້ວ
ບາກໍ ທວາຍທີງຕັ້ງ ຄົນຊຶ່ງຣິກະຮວຊ
ສະຖຸງຕ່ວນຢ້າມ ເວົາກວັງລວ່ງລົງ

ເລີຍເລົ່າ ນັ້ນທີ່ຮ້າຍ   ເຖິງຕາດດີນເຂົາ
ພຸທານນັກ ເມື່ອຍແຄມຄາວນຊັຍ
ເທົ່ວະດາ ດ້ວ ເດີນນຳແທນເຫົ່າ
ເສຍພຼະເຈົ້າແສ່ນຫຼ້າ ກີ່ລ້າງລຸກອີນ

ເມື່ອນັ້ນ ຍັງມີກົນດານກ້າ ສາສານນາຈອບ
ນັນກໍ ເຕັ້ນໄຕ່ກອ້ນ   ຜາລ້ານລາກກະບວງ

ຍໍາບຸ່ນ ເທາພທ່ອນທ້າວ ທະບານວີງເວທາ

ນຳກົງຈັກ ຈາກໄປປ່ວນເວັນ
ຍັງຫໍ່ ອົງຍາວທ້າວ ສິນໄຊເຈົ້າເຣຍ
ພຣະກໍ່ ເຫັນຮ້າງຮ້າຍ ກະບວນເບື້ອງເບ່ງຜີ •

ພຣະນາຄນ້າວ ຖາມຊອບຄຳຊຽງ
ສິງນີ້ ຊາຍແນວໃດ ຊື່ລືນາມເຄົາ
ເມື່ອນັ້ນ ກັນດານຕ້ານ ຄຳຂືນແຂງຂນາດ
ວະນຸນະຍັກຜູ້ ລືລ້ຳແມ່ນກູ ນີ້ແລ້ວ

ໃນເຂດດ້າວ ດົງກ່ານະຂີວຂວາງ ທີ່ນີ້
ຕົວໃດ ເດີນມາພົບ ຂາດຊີວົງມີມິ້ນ
ສິງນີ້ ຊາຍຍຸວນ້ອຍ ເຕີບໃດມາຮອດ
ບໍ່ອາດ ຈັກປ່ອຍພົ້ນ ຫນີລີ້ຫຼີກຕາຍ ທ່ານເອີຍ

ເມື່ອນັ້ນ ພຣະນາຄທ້າວ ຂືນຄອບຕຳຊຽງ
ດັ່ງ ຄຳຕາຍແຂວນ ຄໍ່ກົນຄຽນເນື້ອ
ກໍ່ນີ້ ພາລະກອນເຈົ້າ ສິນໄຊທ້າວເອກ
ພໍທີ່ ຜ້າຍແຜນລ້ານ ເດີນໄດ້ກໍ່ຄົງມາ ທ່ານເອີຍ

ຄຣັ້ນວ່າ ທ້າວກ່າວແລ້ວ ມັ່ນຄຽດຄຽງໃຈ
ປີ້ລືລູກ ແລ່ນມານີ້ຍັ້ງ
ມີຍາຍຄ້ອງ ຫັນດັ່ງດາຝາດ
ພຣະນາຄນ້າວ ພຣະຂືນຄ້ຳຊອບຊຽງ

ດູລາ ຍັກຖ່ອຍຮ້າຍ ຫີນະໂຫດປ່າປັ່ງ
ກັບ ພາວຣາວີ ຮ່ວສະຫາວຫາວີ
ຖ້າວ່າ ນີຣາອນເຫັ ຊູ້ວ່າ ສຶ່ງວາຽ ຂາດ ຄົງລີ
ໃພ່ສູ ຕວັງຕ່ຳໜ້າ ເນັ່ງຣະນູ້ນສມັດດຶງ ເຫັ້ນແລ້ວ

ເມື່ອນັ້ນ ຍັກຂະ ເດກ້າ ຕ່ານຕັ້ນຕັ້ງຕວານ
ຕານເຕົ່າ ລວງລາຍໃສ ຈົ່ວກີລາງເລົ້າ
ນັ້ນສວຍກິ້ງ ສາຫຼວງເກວນິກາວດ
ໂຈນໂຊ່ເຕົ້າ ເຕີ້ງຫົວເບີບກຸນ

ພວະນາດນ້ອຍ ວາງວີງພູະກາຍໂຍ
ບາກໍ ປິ້ນປີ້ນຈິດ ຕີກຸນັ້ນເນົານ້າ
ນິວເນົາກູ້ນ ກຸນສອນເສີ້ນຕ່າວ
ເລືອດຫຼັ່ງລິ້ນ ຫັງຄ້າຍຕາດເດງ

ພູະບາດທ້າວ ນີຣາດກິວເກງ ສນ່ອຍນັ້ນ
ພ່ຳວອນທຸອນ ເນ່ນຫາະນູປັນເປີ້ອງ
ຫຼັ້ງຫັກຄຽ້ນ ຄາງຕາຍ ຮ້ອງຮ່ວານ
ນັ້ນເລົ່າ ຍັງພິ່ນພັງ ໃຝໃຫ້ລາບລົນ

ເລືອດຫຼັ່ງຢ້ານ ເປັນປ່ານໄຟເດງ
ພຸທາງນຸ ຫົງວັນໃຊ້ ປ່າຍຄຳສະເຕັນກີ້ງ
ເລີຍເຈົ້າ ຕັບວັນສຽ້ງ ເສັ່ງຊີວັງນ່ຣະນາດ

-ກຸຍ-

ຄຶງທໍ່ດ້າວ　　ດວຍນ້ອຍເຄິ່ງບຄາວ

ພະລໍ່າແລ້ວ　　ກຸບຊາກກັນດານ
ເຮືອເຮືອງລັດ　　ເຈົ່າຕານຕົນນ້ອງ
ມີມານເທົ້າ　　ເຕິງມະທີຮັນບູດໄທ່
ນ້ຳນັ້ນ ສອງໂຍຊົ່ນໄດ້　　ດູພັ້ນພໍ່ໄກ

ພູໄຊທ່າວັ　　ເຖິງຝັ່ງພະຄູງຄາ
ສົ່ງທາງບຽວ　　ຮວດຊົນເຊົ້າຍັ້ງ
ບາເຖິງແລ້ວ　　ເລີຍເຊົາພັກເພື່ອຍ
ສັ່ງຊວາດຊົ່ງ　　ເຊີນນ້ອຍທັງວໄປ

ພິເສດທ້າວ　　ທົ່ງຮາຊສັ່ງທາງ
ເຄາງພັ້ນ　　ຜ່ານແປໄປຜ້າວ
ມີມານນັ້ນ　　ພະຄູງຕາຄາວເຄົ່າ
ເຈົ້າຈາການອ້ງ　　ສັ່ງເຄົ້າສິ່ງໄປ

(ຝ່າຍີນ ໄມ້ຄົ່ນຄ້ານ　　ເກົາວາດທະລາຍລົງ
ສັ່ງທາງທວນ　　ຜ່າໄປປົ້ນເກ້ງ)
ບາຄານຍັ້ງ　　ພໍຄາວຄວຍລໍ່າ
ສ່ອງໂປຊົ່ນນ້ຳ　　ດີພັ້ງນາດພອງ

ທ່ະນ່ວໜ້າ　　ຄົ້ນ ເນ່ມາຕາ

ເທື່ອນີ້ຈຶ່ງກໍ່ ເດີນໄກຄົກ ຕ່າງບນອນນານພໍ້ ແລ້ວແມ່
ບາກໍ່ ຫຼົງລືມແກ້ວ ກອບໃຈດັ້ນດົ່ງ
ເຂົ້າຂວງຊັ້ນ ສວນລົມຍ່ານຍາວ.

ມີຍນາກນີ້ ກຸ້ງເວີ່ນາວການ
(໑) ຫຸລ່ຳລຸ່ນລໍ ຫາດຂຽນບານແປ້ນ
ຫຸກປະການຜັ້ນ ຜົນນານມີຕ່າງ
ພຸວະນາດນ້ວ ສະເວີຍແລ້ວເລົ່າໄປ

(ຂັ້ນຍ່ານໄມ້ ຫຼາຍສ່ຳສາວີ
ບົງຊາງອີກ ຊອດຊ້ຽງຊຽງເຊີ້ງາ
ອົງດຽວດັ້ນ ເດີນເວວດາວຄ່ຳ
ດົ້ນດ່ານໄມ້ ເຫັນຖ້ວນຊຸ່ງຊື່

ມີດອກໄມ້ ນາບຄວີ່ດົ່ນຫາ
ຫອນເຫຼືອງຫູກ ຫົວໄພພົງກວ້າງ
ນົງຍາວພໍ້ ສ່ວນຫວຍທົ່ງພາດ
ອີກແມ່ປົ້າ ປຸ່ນເກີ້ວກ່ອນດົນ

ລາງດອກຄ້າຍ ແດ້ງຣະດາຽຫອນຫວານ
ຄືດັ່ງ ນີນນາງນວນ ດາດົນດພຸ້ງາ
ລູກກໍ່ ແລ້ງອີກແກ້ວ ໃກ້ນາມີບາກ ແມ່ເອີຍ

---

(໑) ຄືຈະແມ່ນ ຫູລຸ່ນລ້ຳ

ຫູກຍິ່ງຄ້ອຍ   ຄາວຮ້າຍເຮັ່ງປະມານ

ໃຊ່ຈັກ ກັບຕ່າວຫນ້າ   ຄືນຫຼັງຫາຍການເພື່ອໃດ
ລຸກຈັກ ຫວນສີນຄານ   ຕ່າງເຊາວຸ່ນເສັ້ຍ ເພີ້ນເນີ
ບາຄານຍັ້ງ   ຜາຫຼວງຫຼູ່ງຜ່ໍ
ກີດເດເມ່ປ້າ   ປູ້ນຕ້ານເຕ່ໃກ

ແລ້ວເລື່ອ ພາກທີ່ນັ້ນ   ເດີນດູ່ງພະຄີຣີ
ກາຍດົງຫຼວງ   ຜ່ເຂົາຫຼູ່ງວີນ
ຜ່ປະມານສູ້ງນ   ເພື່ອເຫັງຫັນງ່ອນ
ເຫັນຜ່ວດຊ້າງ   ໂດຍລ້ານຊຸບເຜົາ

ລ່ດເດເຜ່ນຂື້ນ   ເວົາເວດທະລາຍຈົງ
ຮອຍພາຍຫຼາວງ   ຫຼົ່ນໄປເປັນສ້າງ
ຮອຍບ່ານ ຮີສີວ່ນຊໍທ້   ສານວາຍ້າຍົ່ມ
ລືມາດໄຫ້   ຫວາຍກ້າວໄດ່ຕານ

ພັງບິນ ສູງສະເທືອນກ້ອງ   ກົງດິນດາເດາກ
ພວະມາດທ້າວ   ມີຍ້ານລວ່ງດັ້ງ
ເພື່ອນັ້ນ ພີງຄະນາພ້ນ   ຫູ້ດ ທັ້ຕກີ່ ແສນສ່ວ
ເຫັນເສັ່ງເຈົ້າ   ຈວນສະຫ້ານທົວໄພ

ຊ້າງດີນເຕັ້ນ   ເຕັນແສນປະລະພີ

-ກຸລ-

ລະອົນວົນຄີ ຄ່ຳດິນດາຊ້າຍ
ພູມີຍັ່ງນ ພຶງພະນາຊ້າງຊ່າວ
ເລົາເລ່ນລົ້ນ ສົງພ້ອນເພື່ອການສວນ

ຫານອາດພ້ອນ ພາຍນາດສົດທົ່ນ
ເນື່ອນັ້ນ ນາໂຄ ຄຶງ ເກົ່ງງາເງີຍໄດ້
ຕາເດງເຂັ້ນ ຄືແສງສູຣິເຍດ
ອານາດນ້າງ ຝັງເກົ້າກ່ອນພຼະອົງ

ຄຽດເພື່ອ ນາລ່ວງລ້ານ ໂຊງເຂດດເຄນ
ກຸຈັກ ກິນໄດດັບ ໂນ່ນນີ່ນຕາງຫມ້ຽງ
ເຄັ່ງໆພ້ອນ ນານານນົວນິດ
ຄັນວ່າ ໄກ້ຮອດຫົ້ວ ຫວາຍຕອັ້ງຕອບຫະນຸ

ສຽງເດດເພີ້ນ ຟ້າລັ່ນຈັກກະວານ
ພວາຍຫຼວງຫຼົ່ນ ຕົ້ນຊວາງເຊລັ້ນ
ບໍຣິວານລົ້ນ ເນື່ອງນັນໄນປ່າ
ສານໃຫຍ່ຍ້ອຍ ໂຍນເຈົາຫຼາຫຼາຍ

ພ່ວງງນ້ຳ ວິນລະເນຕນອາໃຫຼ
ກິດາພາຫາກ ທົວເຄນຄຣ້າຍ
ນາໂຄເບື້ອນ ໂຍນຄວານມຳໂທດ
ເຈົ້າຈ່ຳ ໂຊດດນັ້ເຕົ້າ ຫັງເຊືອຊູ່ຊນ ເດດຕຸອົນ

ເມື່ອນັ້ນ ພໍ່ໄຊຫ້າວ ຫົງອາດສອງສີດາ
ເຮົາບໍ່ ຮັ້ງເວລາ ກ່ອນໄຜບນາຍຫມັ້ນ
ທໍ່ວ່າ ການກູແກ້ວ ຍັງໄກຄາວເຄິ່ງ
ກໍ່ເພື່ອຢູ່ກູ້ນາຄ້ອນ ອາໄດ້ດ່ວນຫນີ

ພໍ່ກໍ ຍິນຍາກແຄ້ນ ທົງໂທດນິນນານ
ຈຳເຮົາຫຼານ ລ່ວງມາເຖິງຫນີ້
ສະເຫັນເຫົ້າ ທັ່ນໃດດາບອກ ຄີງເຖີ້ນ
ເມື່ອນັ້ນ ຊ້າງກ່າວຳ ແຂນ້ຽມນອບຄວາມ

(ຝັງຂັ້ວ ເຫັ້ນຫຼ່ງເຫົ້າ ຫາງທີ່ຂວາ
ໂດຍທີ່ ນາງຄານຫົວ ຫາຣດໂຫຍຫຼຸບໃຫ້)
ຊີວ່າ ກຸນພັນຫ້າວ ພົງພັນພຍາດວຊ
ນັ້ນກໍ ອູ້ນແກ່ນແກ້ວ ກາຍຂວັບແປດປີນີ້ແລ້ວ

ທໍ່ວ່າ ການເມື່ອງນີ້ ຮ້າຍເຮັ່ງອະວິໄສ
ຂ້ຳ ວອນພນີ້ ບໍ່ລອນເລາໄດ້
ຕົວນັ້ນເຫົ້າ ເມົາໃນອະໂນຣາດ
ທໍ່ວ່າຍັງມີ ຍັກຢູ່ຕາວັນ ຕັ້ນຫນ້າລີ້ຕົວ ເຈົ້າເອີຍ

ເມື່ອນັ້ນ ສິນໄຊຫ້າວ ຄາສານຊຸ້ນຊຶ້ນ
ເຮົາຈັກ ໄປແຕ່ນ້າງ ມານຕັ້ງຕໍ່ມື ແຫ້ແລ້ວ
ຄັ້ນວ່າ ບາກູແລງແລ້ວ ລາສານຍົວລະຍາດ

ຊ້າງກໍ ແຫນແຫ່ເຄົ້າ ຈອມຊູ້ຍບິ່ງໄປ

ຂັ້ນຕ່ານຊ້າງ ເທິງແນ່ພະຄູງຄາ
ສົ່ງຫາງຢູ່ດີ ຢູ່ຄອງຄອຍຫາວ
ຟັງຍິນ ຫົນງາກວ້າງ ລົມເພີ້ນຟອງຟາດ
ນໍ້ານັ້ນ ສາມໃບຊຸ່ມໃດ້ ຕະການກວ້າງຍ່ານຍາວ

(ປາກໍ ພັກເຫີ້ອຍຍັ້ງ ເຄນຝັ່ງສາຄອນ
ພໍປະສານຫາຍ ແຕ່ງກິນຕະເດີນກັ້ນ)
ພູຫາງນວົ້ນ ສົ່ງຫາງລອຍເລ່ງ
ອໍ້ານາດແພ້ ຄະນານໍ້າພ່າຍພັງ

ນ້ອຍນິ່ງພັ້ນ ພັກເຊີ່ງຊາຍຄໍາ
ສົ່ງຫາງຫາວນ ກ່ອນພູ່ະຫົງອວານບ້າ
ພູນີຍັ້ງ ຫາຍແຄນຄາວນິ້ງ
ແລ້ວແຕ່ງເມື້ອ ນິວລະອວັນໄຕ່ຕານ

ຍ່ອງງຖິ້ນ ເດີນຕາດຕົນຄຽວ
ຟັງຍິນ ແຊວງຖົ້ວ ເລົ່າລາງຕົນຕ້ອນ
ຫວາຍຫາງເຄີ້ງ ຄະນາຫາວງຍາວສັ່ງ
ນ່ອນນ່າຍເດນ ຕານສູ້ພົກໄກ

ພີປ່າເຢັ້ງ ໂຍງລວ່າເອາວຫີນ

ເອົາກັນສາ ຝັ່ງແລຄລັງຢັ້ງມ
ແຂວງຫວັງ ບາສີໃສ້ນຮາຍ
ແລລ່ວຫ້າວ ຄອຍນ້ອຍວ່າງາມ ແດທັ້ນ

•

ຕ່າງໆແທ້ ເອົາບໍ່ເຄີຍເຫັນ
ບ່າຄານຫຼະ ບໍ່ກົວຫາຍຢ້ານ
ພນີຄືນ ເດີນກາຍເຫາວຕາດ
ຝັ່ງຍິນ ໝໍຫັ່ງເກົ້ ຫານກ້ອນຄີ່ນເຄງ-

ພຼະນຳ ສັດແລ່ງວີນ ເອົາມາດງຶນຍວງ
ຫັງງວຸ ຄວຳຫຼວງໃຫຽ ລວ່ງລີງໃຕນຫວັງ
ລີບຸ ເຕີບຕາວຄ່ຳ ລານກາກ້ວນດກກ
ປະດັບດອກດົ້ວ ໂດຍກ້ານກີບລີ

ຫອມລວ່ງເອີ້ ດົມທາະຊາຕກີອບາ
ປົນຄັ່ງ ເນີ່ໃນບ້າງ ແດ່ນລ່ວາຍຮິນໃຫ້
ເທີອນີ້ ໃກກະສີຕຣ໌ແກ້ວ ເດີນເຫັນຫຼາຍຫຼາກ
ແຂ່ນຢູ່ບ້ານ ຮ້ອຍໃຫ້ຊີງຫາ ແລນໍ

ແລລັ້ວຕຸ່ງເທົ້າ ເຕີງຂອບເອົາພວງ
ຝັງຍິນ ແພວງທໍ່ — ຣະວີກສູນຊຶງກລັ້ງ
ຄົງຂວາງຂຶ້ນ ສົງຫາດາງຫຼາວຊະດ
ພູະບາດຫາວ ຕານນ້ຽງລ່ວງລີາ

-ຊຸມີ-

ດັ່ງເຫັນ ຟ້າກໍ່ກ້ຽວ ວັນວີ່ງລົ່ງເດຽງ
ບາດານສະຖິດ ແຕ່ຄ່ຳຫີນເຫາວຫວືຍ
ບໍ່ຣິວານຍ້ອນ ເຂົາຂວາງຂະແນຮາຊູ
ຢ້າຍຍ່ານຍ້ຽນ ມາເຝົ້າຫມື່ນກຸ້ນ

ພິເສດຫາວ້ ຫ້ຽບຖີ່ນຄວນຍານ
ດັ່ງເຫັນ ວິວານໆວິ່ນ ພາກພຍພາຍບນ້ຳ
ພຼະກໍ່ ສະເວີຍງາຍແລ້ວ ລົງກອບເດີນຣົບ
ເຖີງແຄ່ຫວ້ຍ ເຫາວໄມ້ລຸ່ນຜາ

ຫີ່ນັ້ນ ເປັນດ່ານດ້ວ ສວາງຂນາດຍັກສາ
ຄົວຄັ້ງໄວ້ ສີ່ລຳຣິດຫີກ້າ
ເຂົາກໍ່ ຫຽວລະວັງລ້ອນ ແດນຄົງເດີນວະບ
ເຫັນອ່ອນນ້ອຍ ເພົາຄ້າງແຄ່ຜາ

ເຂົາກໍ່ຍິນດີແຫ້ ແລວຄົນຫາຍາກ
ຂອງເຊຸບຊ້ອຍ ເຊົ້າຕ້ານແຕ່ເພົາ ແຫ້ແລ້ວ

ເມື່ອນັ້ນ ຍັກຫຸ່ງໄກ້ ກອຍກ່າວຄ່ຳເຄີນ
ສິງຫ໌ ຊາຍຂແລວໃດ ດູ່ຫຸ່ງຫາງນີ້
-- ມາຜິດແຫ້ ຊີວັງສິ່ງມານອບ ກຸລີ
ເມື່ອນັ້ນ ພວະນາດເທົ້າ ຄ່ຳກ້າກ່າວຂືນ

ນີ້ວ່າງ ເຮົາເທັ່ງກີ້ນ　　ກະໂບງຫົວຊູໂຕ່ໂປຣີ
ດຸຈັ່ງ ໂລກະໂລກລ້ວນ　　ລີ້ນັ້ນຫ່ອງຫຼາວ ຫາ່ນເອີ້ນ

ສູນີ້ ເຄີຍຊິ່ນເຍົ້າ　　ງາຄອບເດຊອງຊັດ
ພັນດິວ ເປັນອາຫານ　　ບໍ່ຂັບເຍີ່ງໄດ້
ເມື່ອນັ້ນ ກັນດານໄດ້　　ບິນຄຳຄູນຄູດ
ກໍບໍ່ ຄິດວ່າຜູ້ນ　　ຜັບອງເຕັນເປັບທູນ

ເມື່ອນັ້ນ ພຣະບາດທ້າວ　　ເວັນວີ່ງພຣະກາໂຍ
ພຣານນາມວນ　　ລີ່ລຳລະວັງເຄົ້າ
ເຂົ້າຖານຊັ້ນ　　ຊາຍລ້ານຮູ້ກຸຊີ່ ໃດນັ້ນ
ລີວ່າ ເດັກບຸ່ນນ້ອຍ　　ມາຕ້ານຕໍ່ຕາບ ດັ່ງນີ້

ພຣະຕອບຖ້ອຍ　　ກຸຊີ່ລີ້ນໄຊ
ໃຜຝັກ ຫານຫົງສອນ　　ສ່ວນວັນເວັນເນື້ອ
ເມື່ອນັ້ນ ກັ່ນການຮູ້　　ເດໂຊນີ້ນາກ
ເວົ້າຮູກເກີ້ນ　　ເອົາເສືອພອກພົນ

ບັກຢູ່ ໄດ້ຂອບຄ້າຍ　　ເຂົ້າມາດເງິນຍວງ
ເອົາກິນນາ　　ນີ່ນຕົວຕົງສູ້ງ
ເຂົ້າຂານເຂັ້ນ　　ຂັນເອົາຫາວດ ຫຼຸ່ນ
ມີເລົ່າ ຖືສາກກ້ອມ　　ຂວ່ນກ້າເເລ່ນເຕົາ

-ຊື່-

ພຣະບາດເຈົ້າ ຄຶດຄຽງຄຽງໃຄ
ກັບ ນາງຣວີ ຈິ່ມຊະອາຍຸຮ້າຍ
(ສັ່ງວ່າ ນາງກົວຣະເບ້ ທະນິງຕີນເກັ້ນເຕີບ ສັ້ນຊີ້
ລືວ່າ ໄດ້ພະເຢ້ຍງບູ້າ ລືລ່າເມ່ນກາ ນີ້ແລ້ວ)

ຫຼ້າງຖັກ ພ້ອນນອກສັ້ງ ເສັ້ງຊີບຊີວັງສີ ແລະດ
ຄັນໄດ້ ລົງນີເລາ ບໍ່ວ່າງບານບັ່ນບົ່ນ
ຄອງສີໃຈຫຼ້ານ ຝ່າງສານ ໄນາຍ.ທາດ
ຄືດັ່ງ ບັນນາຣຸຫົາບ້ອນ ທ່ວນບ້າບໍ່ຟັງ

ພຣະກໍ່ ນັ້ນຄວກກັບ ເທີງແຫນພະວານປຼາວ
ວະນຣີນດາ ຕີ່ນແລ້ວໄວນຳ
ບາເລີ ກວາງບະວຕກົ້ວ ປີນຢຳປີນຜ່
ກົຕຕະບັກ ຮູ້ ກົ່ງຄ້ວນແລ່ນດຶງ

ພວະນາຄັ້ ທະຍານວ່າທັ່ນໃທນ
ບໍ່ໄວວາງ ແມ່ເທະນາຖຽງຂ້າງ
ຫັຈບັກາຄົ້ນ ເທີງພະລານສັ້ນບານບ
ກີ່ຊີຕຕະບັກເອີ້ນ ເອີ່າເສີ້ງຊຸ່ຍກູນ

ເມື່ອນັ້ນ ຄື່ນໆກັ້ອງ ກົ່ງຣາຊເວີນບາງ
ເຈົ້າກໍ ທາວາບຜາບາງ ຫຼັ່ງລົງໄດຍລ້ານ
ພ່ອງກໍ່ ທາ່ຣິດຕີພັ້ງ ໄຟນວງລານເປຼົ່າ

ແປວເປັ່ງເທີວ ທະລັງຟ້າຄືນເຄັງ

ເມືໃບ່ງຄົ້ວ ເຄັ່ງຣະຄາງເຄົ່າງຂວາງ
ພື້ດຸອນຖົກ ດໍ່ມີນາຕອ້ງ
ບາງຍ່ອງ ນີຣະມິດຕັ້ງ ຕື່ນສຸງສານໃຍຊົ່ນ
ໄຊຍະບົກສຸ ເປັນຕື້ນວົ່ນຍົນ

(ສຽງສັ່ງກອ້ງ ກົງເຜ່ສນທໍ່ຣະນີ
ສານສາຫຼາຍ ເວດວັງລະວັງເຈົ້າ)
ກັບທັງ ວິໄຊຍະບັກທ້ວ ວະນຸຊານຣັງນາຕ
ພັນທາວປໃດ້ ດວຍຖົມໄສ່ຍູ່ະອົງ

ຍໄຊທ້ວະ ທົງດາບໄກວກວັດ
ເລີຍເລົ່າ ເປັນກົນເຍັດ ໜື່ນຕວງກາງກັ້ງ
ຫຼົງດຸ ສານສາລ້ອມ ລະວັງກິນດາເຕກ
ພຸວະນາດໃທ້ ທົງກ້ວເກົ່ງທະນຸ

ສຽງເຂດຍ້ຽງ ຟ້າສັ່ນລົງເຫາ
ສານມົວກະວັດ ຕຸ່ນຕາຍຕົງນວ້ບ
ປີ້ນເລົ່າ ຍັງສະເວງກ້ ຊຸນເຍນຍົນໜື່ນ
ລວນສຽບທ້ອງ ທະລາຍໄດ້ຕູ່ກົວ

ເຄງງວ້ອງ ອົນຕາຍເຕັ້ນເຜ່ນ

ພຣົນພາບສ່ຽນ ສວນນວັບໍ່ຫຼາ

ນ່າງໆລັບ ເລົາເລືອດຫຼານໄຫຼ
ເປັນແປວລູກ ຫົ່ວແດນດຣ້າຍ
ບໍລະບວນເລົ້າ ສອນສັແວງຄົນຄອບ
ພູວະນາດຳ ຄາວນ້ອຍນີ້ໄປ

ກອຍກາດໄດ້ ຄອງຣາຊສັ້ງຫາອງ
ນເມືອ ກົງ ກາດສອນສແວງຕັ້ນ
ເດີນຄຽວເຂົ້າ ພະະຕີຣີນັວນິດ
ຢ່າງຫມ່ນ ສີດສິ່ງເນືອງ ຫນີລີ້ຫຼີກໄກ

(ພັງຍີນ ສຳຂາຊຸ້ນ ສວານສີອອ້ຍຮີບ ພ້ອນເປີ
ດິບຈາບຈອຍ ຈໍເລັ້ນລູກຊາງ)
ເດາງກົກຊັ້ງ ອຳພາພັ້ນຫ່າງ
ເປົ້າປ່າວໄມ້ ສູນສູ່ເຜັນຜາຍ

ພູໄຊຫ້າວ ຫົງໃສກສີສາຍ
ດະນີງສອງສີ ຊວາດຊົນນົບນ້ອຍ
ນົບເຕົ່າ ດີນໄກເດົ້າ ຫຼາບພະນອນນ້ວລ່ວງ
ລູກກໍ ດອຍຜໍ່ເລີ້າ ຈອນຕີເຕ່ຂວັນ ເວລນໍ

ແລ້ວລ່ວງເຫົ້າ ເຖີງແມ່ພະຄຸງຄາ

ສັງຫານຍູງຢູດ　ບໍ່ຄະນຶງຄວາມຫ້າວ
(ຮີບໃຊ້ຄັນ　ເຫິງຊຸ້ນເຊົາຈອດ
ແລ້ວກ່າວນັ້ງ　ບຸງຂານະແນ່ນະທີ.)

ນໍ້ານັ້ນ　ເລິກກ່ວາກວ້າງ　ອີ່ໂບຊຸມສັງຂຍາ
ຍາຫາອບພູ່ະ　ຈອດຂຽງຕົນນັ້ງ
ມີນານຫ້າວ　ຫົງສັງສເດັດດ່ວນ
ລັດເລ່ງເທົ້າ　ຫັນກວ້າງຈອດຈ່າ

ພະບດເຈົ້າ　ເຈັ່ງລະຈາກສັງຫາງ
ສັງກໍ　ລໍ່ຍມີ　ດ່ວນປູນໄປຫນ້າ
ສິດວ່ນຄັ້ນ　ດະນິງຫົງເຫາະວ່າວ
ຄືດແນ່ປ້　ປູນຕະເວັນຈົນດ່ຽວ

ປູນທີ່　ເມື່ອເຈົ້າເທົ້າ　ອິນດາສນູດນວດ ເຂົ້າເກັ່ນ
ກໍ່ບໍ່　ດວນທີ່ຊູ້　ການໄວ້ບົດບາວ ເທັ້ງແລ້ວ

ພູະຂໍ່າແລ້ວ　ສາຂອບພູະຊຽງຄາ
ຕານດອງສັງ　ອີ່ງປູນໄປຟ້າວ
ດອຍເຫັນ　ບໍ່ພພະໂດຕັ້ງ　ອົນພະນິນເຂົ້າໃຫ່ງ ພູ້ນເບີ້
ທີ່ນັ້ນ　ມີບໍ່ເກົ້າ　ໃຫຼສະວ້າຍລ່ວງລົງ

ແວນປະເສີດເຫັ　ເຈັ່ງຣະດຽງນະມີນິນ

-ຈູລະ-

ຊວານຊູ້ເສົ່າ　ສ່ອງ ກຸງວກັງຫັວຍ
ພຸທາງນຫ້າວ　ທວຍຕຸເກ້ວບໍ່
ລູກໃຫ່ຍນ້ວຍ　ນິນບ້າງເບ່າຍູາ

ພູ່ໆວຫ້າວ　ຄະນິງຮ່າຕົນຍູາ
ອັນນີ້ ລາງລີເອົາ　ວ່າວສາສີເທ້
ກູກໍ່ ເຕີນຍູວດັ້ນ　ຕາເຫັນຫຼາຍຫຼາກ
ສີສາກເກ້ວ　ກວງລ້ນຄ່າຄານ

ແລ້ວລ່ວງເຫົ້າ　ເຖິງຍອດພະກີຣີ
ຄວຍໄກເຫັນ　ຊວດປະສານເບີນແຈັງ
ເຫັນທັງ ຄຸງຄານ້ໍ　ແເສີນສາຍສູນພາກ
ເຫັນທັງ ສະຂວນເກ້ວ　ຕະການກວ້າງສັ່ງໃຮ

ເຫັນທັງ ນິໂຄດໄສ້　ພັີນພຸ່ງໄພຫຼວງ
ເຫັນທັງ ພີສານທອນ　ທ່ອງຜາຍຜາກວ້າງ
ເຫັນທັງ ຄູຫາເກ້ວ　ໄກສອນເສນສ່ໍ
ເອີ່ງເຮີ່ະຕັ້ນ ໄຂພັນພຸ່ງພະໄີຍນ

(ເຫັນທັງ ຫີນະອດຕ້າ ເຖິຣະກຸງໄກສອນ
ເຫັນທັງ ອິນທະນິນເອີ ໂງ່ຫຼານເງົາເກົ້າ ໆ
ເສົາພາຍພື້ນ　ຄອງສັງສີແວງດວນ
ສີພຸ່ ໄສ້ໂຄ້ນຄ້ານ　ຜາຮັບຫີ້ນເຖືອ

ພຣະນາຄຫ້າວ ຫຽວຫ່ອງເລີຍລົງ
ເຂັນໆເຄິງ ແກ່ວພຍາໄພສ້ານ
ທີ່ນັ້ນ ຟັນແຄນຕ້າວ ງົບີເສີ້ງໃຫຍ່
ມັນຢູ່ອີ້ງ ຕັນຕັ້ວມັຄ່ານັ້ງ

ຄົບນຶ່ງມັນກໍ ແລເຫັນຫ້າວ ຂີນໄຊຊະເຖັຽນວາດ
ມັນກໍ ຄິດໃຄ່ແນ້ງ ກາໃດ້ຫັຍຫຼົງ
ອັນນີ້ ແນວຄົນແຫ້ ກີນນະຣີດົນຖ່ງ ນາມໍ
ມັນກໍ ບີຣະມິຕສ້າງ ສາລາກວ້າງ ຣາບງານ

ມີທັງ ເພົາວະໃພດພອັນ ແພິງເຄື່ອງຄວນປະສົງ
ຄົວມັນ ທ່ານນາງນາ ດັ່ງສາວສວັນຢ້ອງ
ກົ້ມກອງແກ້ນ ທັງສອງອີ້ນາຄ
ນວບນ່ງຖ້ວ ໂດຍພຍາພາກເທົາ

ຄົງຄາຄແຖກ້ວ ນະນີສອງຄຸຄາສັນສາຍ
ນາຂາແຄຊວ ກ່ອງກວນຕະເກີງເກົ້າ
ຫົ້ງໃສແຫ້ ເທົ້ງທະລົ້ງລີກີ່ງ
ເນີ້ອງລາບກົ້ງ ປູນໄລ້ແທ່ງທອງ-

ມັນກໍ ທ່ານເພດຫາ້ ຫຼາວຢື່ນໄປໃກ
ນ່າພາລີ ລໍ່ລວງຄົນໃບ້
ປະອົງຊງາສ້ານ ເຊີນສະແນຫາ ອ້ອຍອີ້ນ

ເມື່ອນັ້ນ ພຸຣະນາຄຫ້າວ ຄອນຄັນຖ້າເຖິງ.

ປາກໍ ຈັດຮ່ໃກ້ ດະນິງຖືກຖືທາງ
ຢ້ຽວວ່າ ເທພາຜາຍ ໂຜດຍວງຍານໃຊ້
ຊຸມະກໍ ເພລຸຈຸ້ມ ເຊຽງຕາເວຽງຂນາດ
ເລີຍເລົ່າ ຕັດຕັ້ງສົ່ງຮູ້ ກະນວນເສຽງເສ່ງຜີ

ພາໃຊ່ຫ້າວ ຫົງດາບເດີນກາຍ
ນັ້ນກໍ ວິ່ນສົ່ງໄສ ເລົ່າໄລນພຸຣະອົງອ້ວນ
ລີໄລເຕົ້າ ໄປໃດຄັ້ນຖ່ງ ອວນເອີຍ
ເຊີນນ່ອນ ນາຈອດຢັ້ງ ດວນເອີ້ອຍງູ່ນໃຈ ເດັ່ຖ້ອນ

ເຊີນນ່ອນ ນາຂະວີຍຄ້ຳ ສາລິດຣະບພີ່ ເພຍງເອີຍ
ພີ່ກໍ ຕັ້ງເຕັງຖ້ຳ ກຸນວນຕ້ອງເຕົ່ານານ ເຈົ້າ
ເອີ້ຍນີ້ ເຣະວຄີນເຕົ້າ ສົນດູວໂດຍຊາຕ
ເຊີນນ່ອນ ນາຈອດຢັ້ງ ຍາຢ້ານກູງກກົວ ພີ່ຖ້ອນ

ເອີ້ຍນີ້ ທີຕາໃຫ້. ນະຄະນທາອງຫ້າວໃຫ່ງ
ພີ່ໃຫ້.. ນາຢູ່ດ້ວນ ເພຍງລ້ານລ່ວງໃພ ພີ່ເຣະ

ເດັ່ນວ່າ ບໍ່ປະເອີຕເດີ້ ນີຊຸບທາຍງທີບ ກໍດີ
ຈິນ່ອນ ກູນາເປົາ ລີນອບນໍ່ຍາຍບຮ້ອນ
ເຣນຊູ່ ຫົງນວນເດີ້ ສີງສານລີດສີພ ກະທັນດາ

ແມ່ນຈັກ ເປັນຄູ່ແກ້ວ ບໍ່ພໍຮ້າຍສ່ວນສິນ ເຈົ້າເອີຍ

ຮູບທີ່ ມັນທາງກຫ້າວ ທີ່ຣາຊນິກົມ
ມັນກໍ ວາງສາລາ ເລ່ນການກົນເຄົ້າ
ຟັງຊຶ່ງ ວິນີເອີ້ນ ການນຳວິວ່ອນ ພ້ອມເຍີ!
ມັນກໍ ວອນຈ້ອຍໆ ສຽງນ້ອຍແອ່ວອນ

ເອົາເອີ້ຍ ໄປເປຽເຊົ້າ ເລາງາຍຕົ້ນສົ່ງກິນແລ່
ແມ່ນວ່າ ນັ້ງເຈົ້າຍັງອີ່ນອ້ອຍ ຊິເປັນນ້ອຍປີ້ດປາຍ ແທ້ທລ້ວ

ເມື່ອນັ້ນ ທ້າວວ່າຍໜ້າ ຕ້ານແວບນາງມີ
ຊິງນີ້ ແລ້ວຄັງໄຮ ລໍ່ກີນຄົບໄປ້
ຊຶ່ງຍາກ ເຄີຍຮີລບັລັ້ງ ລວງກິນກີນທ່ານ
ກູທານ ຮູ້ເພາະພຽງ ພີເຕົ້າ ງູ້ເຊີງ ແທ້ແລ້ວ

ກູນີ້ ລີ້ກຽນກໍ້ ພຍາອນທ້າວເອກ ຈີງແລ້ວ
ໄຕ້ທະແວ່ງຫຼ້າ ເຈົ້າສະທ້ານທົ່ວແດນ ແທ້ແລ້ວ
ມຶງນີ້ — ຕີຕ່ຳ ບານຊົງນ້ອຍ ຊີ່ະລົ້ມເລຽງຕົນດາບ ຄົງລີ
ກູຈັກ ເປື້ອງປ່າຍແຜ້ວ ສ່ອນຊ້ຳມີງນອນ ທ່ານເອີຍ

ທ້າວກ່າວແລ້ວ ເລີຍລ່ວງໄພອິນ
ເມື່ອນັ້ນ ອີນີນຳ ແອ່ວວອນວານຈູ້ບ
(ສຽງໄສແຈ້ງ ຈາຣະຈາໄອບອ່ອນ

ເຊີນນ່ອນ ເບື້ອນຢູ່ເຖົ້າ   ກຸມາເອື້ອຍອີ່ດູ ແດ່ຖ້ອນ

ເອື້ອຍນີ້ ສິໃຊ່ເຊື້ອ   ຜີປ່າປ່ວນມາ ອຸ່ນເອີຍ
ຜົວເອື້ອຍ ຕາຍວາງພົດ ພີ່ຈຶ່ງເດີນນຳນ້ອງ
ເຫັນທີ່ ຕົນລຽວແຄ້ວ ກໍເດີນດົ້ນປ່າ ມາພີ້
ຍືນແຄ່ນແນ່ນແໜ້ງ ຕາເອື້ອຍແຄ່ວຕາມ ນ້ອງເອີ້ຍ

(ເຫຼືອທີ່ ເອື້ອຍຮັກນ້ອງ ມັນຍິ່ງອະວິໄລ
ຮ່ຳນ່ອນ ກຸມາຜາຍ   ໃຜຕຸ້ມປູນປາງແຄບ)
ເອົາເອື້ອຍ ໄປເຜີຍນ້ອຍ ຮອງຕີນໄຊ້ຊ່ອງ ກໍດີຖ້ອນ
ເພື່ອນພະ ເຈົ້າປ່າໄມ້ ພົບພ້ອງປາກຈາ ແດ່ເນີ

ດູກັງ ເອື້ອຍແຈ່ວໃຫ້ ຮ່ຳຮອດຕາບຕາມ ດັ່ງນີ້
ລ່ອນສັກ ໂລລາຜາງ   ເພື່ອນວິຫານທັງຄ້າຍ
(ດີຄວນພັ່ງ   ສອງຕາຕົນພີ່ ແພງເອີຍ
ນ້ອງຢ່າ ໂລພີໄວ້   ໃຫ້ແດດີນດັ່ນຕາຍ)

ພີ່ແຄ່ວເຈົ້າ   ຈອນນີ້ງບໍ່ມີປັນຍາ ແຄລ່ຳ
ບາກໍ   ກອຍໃດທີ   ບໍ່ຈາກົງເອື້ອ
ພັງຍິນ ວິນິເອີ້ນ   ຕາມນຳວິວອນ
ຊື່ແດກ່ ເຕືອກແກ່ນໃຫ້ ເກົາພັງໃຜດອວນ ແດ່ເນີ

ພີ່ບໍ່   ລະນາລາໃຫ້   ບຸນຍງທີ່ພົກະລາບອີກ

ແມ່ນສີ ທົງພິມານ ນ່ອນຊີປູນເປັນໃຈ
ແມ່ນຈັກ ທົງຄໍເອີ້ນ ຕາງສັດທັບທ້ຽວໂລກ ກໍດີ
ພີບໍ່ ຈິນຄ່າກ້ອຍ ການໃຫ້ທີ່ມີ ນ້ອງເອີຍ

ເມື່ອນັ້ນ ພຣະນາຄີ ຄໍາໂລບລວງພາງ
ພຣະກໍ ກ້ອຍໃຈຈອນ ຈາກນັ້ນເມືອຫນ້າ
(ຕົນຍູງຕັ້ງ ເດີນເຂົ້າຄາວເຄ່ງ
ຍັກແລ່ງເຕັ້ນ ຕານເຈົ້າບໍ່ຫັນ)

ຫາສ່າງເທົ້າ ເທີງຝັ່ງພະຄູຄາ
ຫົງສົງຜາຍ ຈີບແລ່ງເຂົ້າຂ້ານ
ຍັກກໍ ຕານຕຶ່ງເທົ້າ ແຄນຈົ້ນສູດເຂດ
ນັກກໍ ເອີ້ນຄ່າຊ້ໍ ຊາຍຖ້ານຖ້ອຍຜາ

ແມ່ນສີ່ ດັບຂັ້ນຕັ້ງ ຕາຍລົງລ້ານຊາດ ກໍດີ
ຢ່າໃຫ້ ພົບສີນສົ່ງນີ້ ຊາຍຊ້າຊົ່ວຊະເລ-

ນັ້ນກໍ ເອີ້ນຄ່າຫ້າວ ແລ້ວລາດເວີຍຄືນ
ພຸທາອນເຕິງ ຝັ່ງພຸ້ງພາຍຫນ້າ
ຄອຍຄ ພົ້ງຂາວບົ້ງ ຈົ້ນຫຼວງຫຼາຍຢ່ານ
ນ້ຳມັ້ນ ຫົ້າໂຍຊນ໌ໄດ້ ດຸກວົ້ງກວ່າໄກ

ບັດນີ້ ສັພພະກ່າວຕ້ຽວ ກອນເກົ່າສາຫູແລງ

ຊື່ວ່າ ໂຫພາວະ ວາດພະນອນໃນກວ້າງ (໑)
ພູບຍາງຍັ້ງ ເຊົາເຄນຄາວນີ້ງ
ຄືເຕົ່າ ສັງວ່າເກີຍ ພັນບ້າກ່ອນບ່າ

ຫຼີ່ງເຫັນ ໄມ້ລ່າວລົ້ນ ລຽນຮ່ອນເຂົາຮ່ອມ ພ້ຽນປີ
ພຸທອນລີດ ລຽບພະນອນນຳນັ້ງ
ເຫັນເສົາກວ້າງ ເຂົາຄ່ຳຄອຍຄ່ຳ
ດອຍນັ້ນ ອິນເຕ່ຽງຕັ້ງ ເຂົາເຮືອງຮຸ່ງເຮືອງ

(ເລັງພາກພື້ນ ທາງຫ່ອງຄືທາງ
ພະລານພຽງງານ ດັ່ງຄຳຄວນຄ່ຳ)
ຫູກປະດາກອນ ສວັນທີຫູກທີ່
ພົວະນາດເຈົ້າ ໃດ້ສລັ້ງຮ່າຫຼັ່ງ

ເຍືອນຍາກຫົ້ວ ຫຽວເຮັ່ງໄວຍະເຮງ
ເດີນດອຍຫາງ ກວ່າໃກລີໃກ້
ເລີຍຄາວໃນ ເຂົາງາມເນີນງ່ອນ
ຄືດເເມ່ປ້າ ປູນໃຫ້ຮ່ຳໄຮ

ຫຼີ່ງດອກໄມ້ ກ້ານກ່ອງອິນກອງ
ບາກໍ່ ບີ້ນດີສາຍ . ຮອດວູງນວຸນວູ້ນ
ພີ່ໃຈເຈົ້າ ເດີນດຽວດັ່ນດຽວ
ຂວັນຂວບຕົວ ໄປປ້າບານວ່ງບານ

---
(໑) ລາງຜູກວ່າ ວາດທະນະໃນກວ້າງ· ລາງຜູກວ່າ ວາດພະເຍົາໃນ...

ຟັງຍິນ ສັກກຸນາເຄົ້າ ໂດວດະນຂ້ອງກ່ອນ ໝູ່ນະປີ
ບາງພ່ອງ ຮືກຮ່ວນສີ້ ຊົມກ້ອຍກ່າວກອຍ
ກາຍຍກົນຫຼົ້ວ ມີໃຈຊົ່ນໄຊ່
ຄືດັ່ງ ສຽງກໍ່ຊື້ ຊົມເບົ້າສ່ວງເບົ້າ

(ນອ້ຍດຸ່ງ ເທົ້າ ຂຶ້ງເຫຼົ່າດັງເລິງ
ໃພສີນເສນ ດ່ານກວາງດາກວ້າງ)
ນາງກໍ ຜາຍດົນດັ່ນ ດັງຍາງເບີ່ງໃບຍ່າງ
ຄືຄະເນ່ປ້າ ເຫຼືອງເກົ້ວຍາວດເທົວ

ຟັງຍິນ ກົດກ່າວທົ່ວງ ລາງເລົ່າດອນເລົາ ຍູ້ນເຂີ
ຊະນີມີ້ດານ ສິງສູງສົ່ນສູ້ງ
ເຂັ້ງນີ້ງ ວັນຊຸນດ້າວ ດວຍຫຼົ່ງລີນລາງ
ຜັດເລນກຄ້າຍ ຄືນ້ຳລ່ວງນາ

ພ່ອງຜ່ານຫຼົ້ວ ຄະໂຫງນີ່ງສັນສີງ ກໍມີ
ພ່ອງກໍ ປຸ່ນນອນເນີ້ນ ນ່າຍຊຸ່ມຊື້
ດັ່ງຂວາງໄອ້ ໃພອ່ໍເຂັ່ນອ່ໍ
ມີດອກໄມ້ ບານທ້ອມອື້ນທາວນ

ເວລ່ໍໄດ້ ກ້ານກ່າຍນາງການ
ຊຸ່ມຊະບຸ່ນເຟີຣ ສາບຊອນເຊຸ່ມຊ້ອນ
ສີດານຫ້າວ ເດີນງຽວດັນດ່ຽວ

ຊ້ານເຖື່ອນໄພ້ ເມື່ອລັບຊ່ອງລັບ

(ຫຼົງຕາດຕ້າຍ ເປັນຈະນະສາວອນ
ພນເຂົາວົງ ຊ່ອງລັບເປັນລັບ)
ເສັ້ງບານ ທົນທະນົມບຸ້ງ ປຸງວັນວ໌ງທົນ ພູ້ງະປີ!
ພີບຈັບກຸ້ງ ມີຄວົບຊີວິດອບ

ເປັນທີ່ ໂຂພາບຜູ້ງ ໃຜຜ່ານທົນະ ພານ
ບໍ່ອາດ ມີພາຍໄດ ພ່າຍຸງພໍ່ພູ້ງ
ພຫາວບບ້າຍ ຕານລວງເລີຍລ່າງ
ບໍ່ວົບຕ່າງກັນ ຖູວເຈົ້າເຈຕະເຈົ້າະ

ເມືອງມື່ງ ເຖິງສະຖານກວ້າງ ນາຣີລີວລີ
ທີ່ມີພ ທີ່ນປົກໄວ້ ດວງສົມສາກ່ສົນ
ຕາປະ ໂຊຫຼີບ ປາາຍທາງບຫ່າງ
ວັກຣູບພ້ອງ ນີວວະອອບ ທີ່ນອອບ

ບຸສປາບ້າງ ສົນຕາງຕ່າງງກູບ້ຄນ
ດູທີ ນີ້ວເວລເວັນ ເລືອວັນຈະນວວນ
ເກສາລູ້ງ . ນີລອອນທີດວ່ອນ.
ບານເມີ່ອ ສົນລ່ວງຕ່ວງ ຕາໄວ້ວາດໃວ

ນຮັບວ່າະທົ້າ ດອບດູ່ຄອບດູ

ພູມີເຫັນ ຂ່ຳຫາງສະເຫີບຫວັງ
ອັນວ່າ ນາຣີລ້ຳ ທີຍິງບອດເປີງ ດັ່ງນັ້ນ
ລາງເລົ່າໄວ້ ຍ່ອມຍິ່ງເຍຍລຍາ

ໃນຂວາງໄວ້ ກາອນສະເທືອນມີໃບເຖີອນ
ຣີສີຣິນວ່າ ດວງຊ້ວນປ່າຊອນ
ຕີງກົນສວ້ຍ ເຕະນກາອງກ້ວາງກ່ອງ
ເມືອຮ່ອນຍ້າ ປຸ່ນຕ້ອງເຕັ້ນຕາອີງ

ເມື່ອນັ້ນ ອີນພາວຫ້າວ ຫັງກະສົບຣົກສັ່ນ
ພຸວະນາດນ້າວ ເຕີງໃຫ້ເໝາບພະໃຫ

ພູ່ະກໍ່ ຊົນສວາກຊຸ່ຣົນ ໃນຣົນເມີຣົນ
ຕີກຸ່ ຈຸນປາງຮັກ ຮ່ວນພາຣນາງຟ້າ
(ຫາອນຕລົບກົ້ວ ເກສອນສະຊ່ອນ
ຍູ່ຫາ່ອນທ້າວ ຊົມທ້ວກາອນກາວ)

ພູ່ະທໍ່ ຮັກເກົ່າໄວ້ ເປີ້ອງໄປ່ວາງໄປ
ຍູຫ່າງ ພູມີໆນອນ ເລີອກພະໃນນາງໄນ້
ບຸນຊົມຊ້ອນ ເມີຣົນຣຸ້ງຮື່ນ
ຊຸກໂຄບໄວ້ ຫາງໃຫ້ຊາບພູ່ະໃຫ

ມີເລດຫ້ວ ຮັກຂຸບມີສາຍ

ເມື່ອນັ້ນ ທາວນຽງເຫີນ ແວ່ວສາປະລົນແຄ້ງ
ຝັງຍິນ ເຄາງກາວັງ ຫຼາຍຊາຍຊີ້ງຊົບ
ລ້າງໝ່ອງ ທຳຜາບແພ້ ໂຕນເຕັ້ນໝ່າຍບີ

ລາງໝ່ອງ ຝັນຕາວຕ້ານ ກາງທາວຫາງຄອກ
ທາວນເຫາບເຕື້ອ ຝຸງວ້າຍຮ່ວນນາ

ເອີຍເລົ່າ ເທັນແກນເຕົ້າ ພິເສດສິ່ງໃຊ.
ເຂົາກໍ ໄກ່ທາທາງ ຍື່ເຊີຍໄຊໄກ້
ສິງນີ້ ຊາຍວ່ານນ້ອຍ ແດນໃດຕັນຖ່ານາມັ່ນ
ລີເລົ່າ ລະພີ່ນັ້ງ ແມວເຕົ້າຫຼູ່ວ່າກາ ຍ ຄົ້ງນີ້

ໂຫກຕທ່ານ ນາສີວາກຊົ້ອນ ຊົນດອກ ດທັ່ນກັບັ່ງແລ້ວ
ເມື່ອນັ້ນບາກໍ ກະບຄຳຂື້ນ ຂອບຊູງຊົ່ນຕາວັນ
ເຢັນລີເຕື້ອ ທາວນູໂທນທາ້ວບາບ
ສູນີ້ ຮູ້ດີຕນ້ອຍ ນາມ້ວຕູ່ນຕາ ຈ ເທົ້ານັ່ນ

ສະນີ້ຄືດ ໄກກາ ແຄ້ງ ໂຮນ ໂຄງຄວາຍເບົ່າ
ຮູ້ວ່າ ໂຮມເຂົ້າໄວ້ ນາງຍູ້ນທີ່ຍູວ ແຄລນໍ

ກນີ້ ເຕີນຕູ່ງກັນ ເບັນຢໂຍຊູບ່ນະທາຄູ່ນ
ບໍ່ທ່ອນ ຮັ່ງ ດວລາ ກ່ອນໄຜບນາຍບັ້ນ
ເມື່ອນັ້ນ ທ່ອນລະບາວຕ່ອນ ຕ່ຳເບັງກົ້ວໂກຄ

ຍູດເພີ່ງ ເຄື່ອງຍາດຊູ້ ຊົນຊ້ອນດອກດວງ

ສັນກໍ ຊູດຣີໄກ້ ກໍ່ດາບມີສາຍ
ທະຍານຫັນໄຫລ ເຄື່ອງດາວພັນທ້າວ
ບາດານເປື້ອງ ພະກາໄບວາງວີ່ງ
ຮູ້ບໍ່ພັ້ງ ພຼະວົງທານຢ່າກະທໍາທານເຈີ້ງ

ຊີວັງນີ້ ຄວນເຍຍງເພີງຊອບຕີກາຍ
ທານບໍ່ ພົ້ນກໍນີ້ ຟັງທ້ານທາກດີ ທ່ານເອີຍ
ອັນວ່າ ສິ່ງສານນີ້ ເອົາຕົວຕາຍຄອບເປັນລີ
ມີໃຊ່ ເສັ້ຍວ່ອນຂ້າງ ຂວັນຮັ່ງຢ່າເຍນງ ເຫາະມາ

ເມື່ອນັ້ນ ທອບທະຍານເສັ້ງ ມີພັງກອນກ່າວ
ລີວ່າ ເດັກດັ່ງໂມ້ ມາດ້ານໃອດສະຫາວດັ່ງນີ້

ອັນວ່າ ຣິດທີ່ເດຼກ້າ ກກ່ວາໄກສອນ
ກຈັກ ບາຍດໍບິດ ຢືບເລັ່ງສັນເພັງ
ມັນກໍ ໄກວດາວດວັ້ງ ລາງເຊັງຊູດ່ຣ
ທ້າວໜຸ່ມນ້າວ ພຼະຂັນເປື້ງວາດໄວ

ໄຕ້ໂລກກວ້າງ ອິນປ່ອນເປັນກະສັດຣິວ່າກູນີ້ເຈ

ໃຜຈັກ ມາຫານຕາວ ສ່ວນຂວັນເຂີນເນື້ອ
ຫານກໍໄກວກວັດຟ້າວ ຟັ່ນແຫ້ງສ້ຽວເລົ່າ ກໍຕາຍແລ້ວ
ບາກໍ ຫຼົບຫຼີກໄກ້ ຫາອນເຖົ້າຖ່ອຍແຫງ

ສຽງສະພັນກີ້ງ ກຸນກົນກາງເກົ່າ
ພຸະກໍ ເປີ້ງຕະບແສົ້າ ຜວຽງເນີ້ວຫ່ານຫາອນ
ຄີງກະເຈັດນ້ຽງ ທົ່ວຊວນສະເດັ່ນຂາດ
ມັນກໍ ຕິດຕ່ໄກ້ ດິນເຂົ້າຮ່ບາ

ມັນກໍ ກໍ່ປະຕິຫານພ້ນ ພັ່ນຕົວຕົ່ງຕໍ
ແຂນປ່ຽງຊູອ້ງ ໂດຍຮ້ວຍຮວາດທະນູ
ຄເມື່ອເມືນ ມີດານນລັຍ ມີນໃຊູຊຸມຊື່ນ
ບາກໍ ເຫັນຮ່ຽງຮ້າຍ ຫາອນເຖົ້າເຕັ່ງຕົວ

ຮູ້ບ່ພັ້ງ ພຸະອົງທອດສອນສະເດັ່ງ
ທານບານເວທາ ຮ່ຫາອນຫານເຄັ່ງ
ຫາອນທວາຍກ້າວ ກ່ອເຊີດະເປື້ອງປ່າຍ
ຟັນໜື່ນຊຸ້ນ ບາເວັນບ່ຖອງ

ຫາອນບາອດເຫບັ້ງ ຈຸໂຫດຫານໃຫຼ
ພູມີເທັ້ນ ເທື່ອກະທາຍທົ່ວເຄົ້າ
ບາຕັດແຄ້ຽ ຈົ່ງໃຈຜວຽງສ່າ
ສົມນາມກາງ ຄໍຄ້ານຂາດສະເດັນ

ບາສວຍໄດ້ ຫົວທອນຫວາຍຫອດ
ກວດເກົ່າງຖີ້ມ ໜີໄດ້ໃບຊຸ້ນຍາວ

ຕົກຂອບຄ້າຍ ດອຍຕ່ານເຂົາຂວາງ
ເຢັນເປົາລາກ ລວບເດນຄົງໄມ້
(ຫົວທອນກິ້ງ ກາງຄົງເຄງເອີ່ງ
ພຸວະນາດເຈົາ ເຫັນເລ້ວຫນາຍຫນາ)

ທອນເຫຍເຖົ້າ ວານໄດ່ວະອາສີ
ນັນກໍ ບຳເອົາທົວ ຕ່ຳຕົງຕະເຕີງເວັນ
ສີຍາວຮັ້ ທາງນກົວກັບຫຼົກ
ຫ້າວຢ່າບແພ້ ຜູງຮ້າຍຮະບນານ

ຝັກເຫນີວບຢັງ ຍານນີ້ງເຕີງໄປ
ທົງເກີນເລີຍ ສວ່າງດານຕົນນັ້ງ
ຫຼົງຝາຕ້ວ ດອຍຂວາງເຂົາສາດ
ຄີຣຸບຊ້າງ ທະຍານຂ້ຳລວ່ງໄກ

ພິະສົດທ້າວ ຫຼວງທ່ວງເຫາວຫືນ
ພີຊາງສັງ ຊູ່ດວງດາເວັນ
ເຕໂຊກັ້ ຜົງໃດດາຂາບ
ອຳນາດເດພ້ ຫັງຄ້າຍກ່າວກົວ

ຫົ້ວທ່ອງເທົ້າ ເຄືອແມ່ພຼະຄຸຄາ
ນະທີຫຼວງຫັກ ໃບຊຸ່ມສົງຂຍາໄດ້
ປາກ່າ ຕານສົງເຄົ້າ ເຄີງຊົມເຊົາເຮອດ
ຄີຕະເຕ່ປະເກົ່ວ ຫັງຕັງຕໍ່ການ

ເຄືອກ່າ ຂົ້ນຂີ່ນັ້ງ ໂດນສະອາດສົງຫາງ
ສົງກໍ ພາຍພີ ລ່ອງລອຍເລີຍເມີ້ນ
ນົງເຜີ້ຍັ້ງ ສະຖານພຼຽງ ພົກເນີ່ອຍ
ສົງສົ່ງເສົ້າ ກີລ່ານລ່ວງໄປ

ພຼະບາດຫົ້ວ ຄນິງແມ່ນີນາຍ
ຄອຍຄາວຄີ ຄ່ແຄນ ກິນຟ້າ
ອົງກະສັດຮົມນົ້ວ ເລົາເຄລ້ວນາກ
ເຄີນດ່ວນເຊົ້າ ຄະນິງຂ້ວນອ່ານ.

ຫຼີງະຫັນ ໄມ້ມ່ວງດົ້ວ ຄົງມີດນ່ານີ ຟັງເຍີ!
ວາໂຍພາລຽງ ຟ້າດແປນປົວເປົ້ອງ
ຟັງຍີນ ແຈນງຮ້ອງ ປັກໄຂ່ເວາແຂກ
ຄອຍນາດໄມ້ ເພີ່ນຊຸ່ງຈາງ

ພ່ອງກໍ ດັ່ນໆດັ່ນ ກະຮັນຕ່ອດແປງຍິງ
ລຽງລຽງສະເຫວງ ປີ່ນແປປ່ອງເວົ້າ
ຈວນມີໃຈເຄົາ ຫຼີງແລຊອຍຊົ່ນ

ເສີນສຸ່ງຕ້ອງ ຕາໃຫ້ຫ່ວງກາຍ

ທະນ່າວໜ້າ ນົງຖ່ວແຖນວອນ
ຕະນິງສາດາ ເຄື່ອດຫວາງທົງຮ້ອນ
ຄອຍໄກກໍ່ ເຂົາວົງວວລະບາດ
ຜາແຜ່ເທົ້າ ທະລັງຜັ່ງຜ່ຽງບິນ

ສູງກວ່າ ທັງປວງຊຸ້ນ ເວົາທາວງຫູກນ່ວຍ ຄົງແສ້ວ
ທ່ວ່າ ສັງສວດຕ້ວ ຄົງຜົ້ງນເຜົ່າໄປນີ້ະເລ້ວ
ຍທາວນເທົ້າ ຕີບຄວຍຄົງນິດ
ທີ່ນັ້ນ ເປົ້ະດ່ານດ້ວ ແດນເລີ້ງຊຸ່ອລາງ

ຊື່ວ່າ ວັສສະນູບໍທ້າ ເທນິ່ອນຫນາສັກສາດ
ນັ້ນກໍ່ ເດີນດ່ານໄສ້ ເທັນທ້າວທ່ວງເຖີງ

ທັກຂະເສດຣ໌ ເຮັບຮີບເຖີງຖຸແລງ
ວ່າຈັກ ເອົາພຼາອົງຊີ້ ວແລ່ງປຸ້ນເປັນໃຫ້
ນີ້ສາຍອຸ້ນ ເອົາອົງທະຍານແລ່ນ
ເຈົ້າຫນໍ່ພ້າ ຟັ້ງວ້າຍວ່າສະເທີນ

ນັ້ນກໍ່ ເວີວແວງຜ້າຍ ຜາຫາງເຕັນໄຕ່
ເມື່ອນັ້ນ ພຸວະນາດເຈົ້າ ໃຈກ້າກ່າວຖານ

ດູລາ ຢັກຂະເສດຮ້າຍ ຕົວຊີ່ສ່າສານ
ມຶງຈັກ ເອົາອົງໄປທາງໃດ ດັ່ງນາຍທາງນີ້
(ອັນທີ່ ການກະເກົ້າ ຍັງໄກຄາວເຄັ່ງ
ມຶງຢ່າ ລວນລື້ໃຫ້ ກູຊ້ຳເຄີກຄາວ ເຫາະນາ)

ຢັກຕາບປາວັຍ ຊິເອົາອົ່ນໄປເລັຽງ
ເປັນເຜົາະວັງ ກອດານອນໃນຖ້ຳ
ເມື່ອນັ້ນ ອົງກະສິນວ້ານ ໃລນນັ້ນມຶງບ່ອຍ ກູເຖີ້ນ
ອັນທີ່ ການເກົ່ານເກົ້າ ຍັງບານໃບ່ຂວາງ-

ນັບແຕ່ ອົງເອົ່ວໃຫ້ ນັ້ນແມ່ນາຍມີ ດັ່ງນັ້ນ
ມັນບໍ່ ຍອມຍັງຮີດ ໂຮ້ບເອົາພະອົງໄວ້
ພນີທ້າວ ຄວນໃຈຮີ້ຮ່າ
ມື່ໃຊ່ຂ່າຂອດໄວ້ ວວນຮ້າຍຮ້ໃຜ

ຕົວນີ້ ນາລອນທ້ານ ການກູຄາເຄີກ
ໃຫລທ່ານເທົ່າ ເຖິງຖ້ານທີ່ຕາຍ ແລບໍ

ບາຮ່ຳແລ້ວ ນັ້ນຍິ້ງຍັງກູນ
ບູທາງນກອນຕາວຫາງ ຊົ່ງບຄຳກູນລົ້ນ
ຕ່າວເປີ້ອຍເປີ້ອງ ຟັ້ນເສີ້ງເສີນທ່ອນ
ຊອບທີ່ ມຶງແມ່ໝ້າຍ ເອົາທ້ານທາກດົນ ນັ້ນແລ້ວ

ເຫັນວ່າ ດົນຍຸງດັ້ນ ເດີນຍາວຍາກເຍື່ອນ ນານີ້
ໃຈບໍ່ຢ້ານ ລວງຫຼີ້ນລ່ວງສະບາຍ ແລນໍ
ບັດນີ້ ວາງຄີງດວ້ຍ ດວນກຳການຄອບ ຍີ່ງແລ້ວ
ແມ່ຈົງ ເພາະບອດຝ້າ ຍາກົ້ວເຜົ່າເຊີ ແຫ້ເນີ-

ຄັນວ່າ ບາກ່າວແລ້ວ ແລ້ວລາດເລີບຄືນ
ເຕີງຄ່ອງສູ້ ໃສ່ໃຄນຳນອງ
ກອບແຮງຂຶ້ນ ເຄືອງດວລະບາດ
ຫານອນເກດແກ້ວ ຣິນເຮືອເກົ່າຫາງ

(ນຸບເບສິດເປົ້າ ເຮືອງເຮື່ອງຮ້ງຮ່ວນ
ດຳດວນຄົກ ຫມູ່ກະບອນຍັງບອັບ)
ກົງສະຖານຍົນ ກຸ່ງຈົນລຸ່ງຕາດ
ບານແບ່ງຕັ້ນ ແຄດຄັ້ນແຄ່ຜາ-

ຫຼີ່ງງູ ສະພາກບຸກ້າ ຍູງຄູ່ຄູ່ບາງ
ລາງລີງປະດັບ ດອກກາວແກນແກ້ວ
ສາລະພັນເຜີ້ງ ຜາແຄຄັນຫາະຊາດ
ແສງ ພູແສ້ວ ສແດງງຊອັນສ່ວນສີນ-

(ບາງພ່ອງ ໃຊເສີບຊ້ອນ ຊົນກີ່ນເກສອນ
ພູຫອນພູະ ລ່ວງເລີບໄປຫນ້າ)
ຈົງໃຈດັ້ນ ເຂົ້າແວ່ງເຖີງງ່ອນ

ທີ່ນັ້ນ ເວນໄຊຍຊ້ອຍ ສະຫງວນກວ້າງຮ້ວບານ

ທີ່ນັ້ນ ອິນເທບຕັ້ງ ຕົ້ນດອກກາລະພຶກ
ໂດຍເຕີມປະກົນ ຊົ່ວລາງລືໄວ້
ເຮືອງຮວຍເຫຼົ້າ ທ່ຽະນີເພັງພ່າງ
ສົມພະເດັດສ່ຳ ຜືນຜາຫຼາກຫຼາຍ

ຫຼາຍຫາກເສື້ອ ຮີມາດມວນຜ້າຍກໍມີ
ວັນລີເຄັ່ງ ຈ່ອງເຄືອຄາລາເຄົາ
ລາງຄາຕັ້ງ ພຸທອນຫຽມມາດ ກໍມີ
ນີຫັ້ງ ເທພທ່ອນຫຼ້າ ຫຼຸ່ງແຂບັ້ນສາວ

ດອນເຕົ້າ ເທພາພຽ້ງ ຜີນເຄາຍຂ້າງຍັ້ນ
ພົ້ນທາະວ່າງລ້ ລືຫ້າງບໍ່ມີ ເຈົ້າເອີຍ
ອັນນີ້ ອິນທຸເຄງໄວ້ ໃນດອບເວລະບາດ
ໃຜຜຸ ໄດ້ກໍ່ສ້າງ ບຸນກວ້າງກໍ່ຄົງເບັ່ນ ເຈົ້າເອີຍ

ເມືອນັ້ນ ສິນໄຊທ້າວ ຜາຍເຊີງໄຊ່ຮູ້
ເຫັນຫຼາກລ້ຳ ມະໂນມ້ວບໄດ່ປະສົງ

ບາເລືອກເລີ້ມ ຜີນອາດເວົາເຜິງ
ຊີວ່າ ວຽງມອນພຍາງ ພ່ານີເຕຊັ່ງພ້າ
ຜືນນີ້ ຊີວ່າໂກໄສສົ້ວ ຮີພາວຜີນຕ່າງ

ຄວນຄ່າລ້ານ ຄຳເວັນສ່ວນຮີນ

ຜີນນີ້ ເປັນແຜ່ນຜ້າ ເຊິ່ງສອດຄຳເຫຼືອງ
ພູທອນທົ່ງ ນຸ່ງເຍັງຍານນ້ອຍ
ເທົ່າໄວທ້ອງ ທົ່ງແຄນຕາສນັ່ງ
ແລລ່ຳເຄົ້າ ຄອບນ້ອບວ່າງານ ແຫ້ນ

ແລ້ວເລືອກນຸ່ງ ປູ່ນຄີບປະດັບດີ
ພູມີປະສົງ ໃສ່ໃນໂກນເຫຼື້ອງ
ພື້ຄາວນ້າຍ ເບຍທອງສ້ຽນາດ
ຮອບຜ່ານພື້ນ ລົງໄດ້ຊົ່ວຕາ

ພຸ່ງະນາດທ້າວ ທົ່ງດາບເດີນພລັນ
ພົ່ງເທັນ ສຸ່ຣິຍາຍາວ ຍອດດອບຄູ່ຄຣັບ
ຟັງຍິນ ເຄັ່ງງູນ້ຳ ໂດນເຕົ້າທານດາດ
ນ້ຳນັ້ນ ໃຫຼເດົາທ້າງ ຜາລ້ານລ່ວງລົງ

ທີ່ນັ້ນ ມີບໍ່ແກ້ວ ເຄັ່ງຣະກາດໃດຍຊາຍ
ເປັນແປວລູກ ຮຸ່ງມີແສງແຈ້ງ
ມີທັງ ມໍຣະກົດ ພອນ ພິທານທັນະຣາດ
ນະນີໂຊດພອນ ພິລາດລັນລູກງານ

ຫາ່ນະໂວງຍອັນ ນະຫານົນເກົວກ່ວນກໍມີ
ພຸວະນາຄເຄົ້າ ໃຈເຄັ້ງຟັ່ງສາຍ -

ພູະກໍ ຊົນຊື່ນຊວ໌ຍ ລົງລ່ວງວັງໄຮ
ຟັນຟາຍຄ ພານວ່ຍງານີໄນນ້ຳ
ພໍ່ຄາວຫາ້ວ ນີໂຄລວັງລາຍ
ເລົວເຕ່ງເນື່ອ ພະເນເບ້ວຍຍ່າງເຊິ່ງ

ພໍ່ເຫັນ ວັນວີ່ງຄ້ອຍ ຄາລ່ຽນດວຍຄີ່ ພູ້ຽນເຢີ
ນາຄານຊ໊ຽວ ລ່ວງລົງຄານທາະຍ
ກໍທາາກ ຍິນເຄນຄ້ານ ເຊົ້າພວນີໄນຄາດ
ຍານນັ້ນ ວັນວີ່ງຟ້າຍ ຟ້າເກົ້ວຮ່ຽງເຣືອງ -

ເສຽງສ່ອງເທົ້າ ພັ້ນພຸ່ງໄພຫາວງ
ນາຄານຫຼັບ ຊ່ອຍານຟຸງຟ້າ
ຣາຕຼີນັ້ນ ຟັນນອນີໄນຂາດ
ຟັ້ນວ່າ ສອງເເມ່ປ້າ ປຸນຕູນຕັງຫຼາງ

ຟັນວ່າ ສານພີ່ນ້ອງ ພັງຮ່ວນຮຽງພານອນ
ສວງເຍຼງໂລນ ລຸບຂວັນຄືຄ້ອນ
ພໍເນື່ອ ວີຄ່ງຄ້າບ ເພັນລາເລົວຕື່ນ -
ນາກໍ ຄືດເເມ່ປ້າ ປຸນໃຫ້ຮ່ຳຫາ

ວອນເຫາຍໄຫ້ ຫົງໂລກຫຼີງດູ ແດ່ເນີ
ຫານສອງສີ ຈາກໄພຍໄພວັຍ
ຂ້າກໍ ເດີນດຽວດັ້ນ ຄີຣີເຍີ້ອນຍາກ
ການໄປແລ້ວ ລີຕັ້ງຕ່າວຕົນໄດ້ນັ້ນ

ບາຄ່ວຍ ຫາອນຄິດໄວ້ ສເວີຍງາຍລ້າງລຸບ
ແລ້ວຮຸ້ງແຈ້ງ ຄອນເຄົ້າລຕ່ງໄປ

ຕານຕາດຕ້າຍ ຫຼຽວຫ່ອງເລີຍລີງ
ຝັ່ງຍືນ ເດັ່ງໃຫຼ ຫົນເວີນວັງກວ້າງ
ທີ່ນັ້ນ ເປັນລານລວັນ ສະຖານພູນພຽງຮາບ
ໂລກເດ່ງຕັ້ງ ເດີນຊຸ້ນຊູ່ວລາງ

ທີ່ນັ້ນ ເປັນຂ່ວງແກ້ວ ນາງເທາຍກິນນາຣີ
ນວນນາ ພ່ພັນສາວ ຊູ່ວັນລົງຫຼີ້ນ
ເຈົານັ້ນ ເປັນພົງເຊີງ ຝາຈວງຖ່ຳເດີ່ນ
ເປັນຈຸກກະທ້າວ ເທວະໄທ້ນີ່ງເນນ

ກໍ່ທໍ່ ເຄີຍອາບລ້າງ ລົງນ່ວນຝາພຽງ
ໂສນຄານຄວນ ວີ່ຍານບົນແກ້ວ
ເອວອົງອວັບ ປະດັບຫາງຫຼຽນປີກ
ງານໄຊ່ຍຸ້າ ພົນນະເລັ້ນເລີດຕາ

ໂສນຮາບເນື້ອ ນົວລະພາກຍູນຂານ
ເຫິງຫາະສັງບົນ ບໍ່ມີພໍພ້ຽງ
ແຂນກົນກ້ຽວ ນະພີເມືອງຄວັ້ນກ່ອງ
ຫູກຍ່ານຟ້າ ເຫຼືອງເຫຼື້ອມຫຼັ່ງມາ-

ຍາບໆລິ້ນ ລີງຮາບວັງຂວາງ
ວາງຍົນເຍງ ປ່າວກັນລີງຫຼີ້ນ
ບາງພ່ອງ ຢຽວປີກເປື້ອງ ງຽງຄໍກ້ຽວກາງແກ ກໍມີ
ບາງພ່ອງ ຫາວຍຫຸ່ນນ້ຳ ຕີກັງກັ່ງກາງ

ບາງພ່ອງຍັງຊຸບວັງ ສະເກດເກສ໌ ກໍມີ
ບາງພ່ອງ ຫົກຣະບຳຂັບ ຂວ່າງພຽງເນີ້ອນພ້ອນ
ເມື່ອນັ້ນ ບາຮ່ານເຫົ້າ ຫຽວທາງດັ້ນດ່ຽງ
ບາກໍ ພັງພາກພ້ຽງ ດູລຳຫຼາກກໍໃຈ-

ພັງທີ່ເຕະທັ ປຸ່ນສິ່ງສຽງຄົນ
ພະນິຄົດ ຄ່ອຍປວງໄປຢຽມ
ເລີຍເລົ່າ ເຫັນສາວເຊື້ອ ກີນນາຣີລົງວາຍ
ບາກໍ ບິນເຕນ່ນເຕັ້ນ ນະໂມຊວັຍຊອບ ພຣະໄທ

ເນື້ອຮາບຮູ້ ຄະນິງຖີ່ຖານດູ
ຫັງປວງມາ ເຕົ່າໃດຄະຖິງຫນີ້

ເມື່ອນັ້ນ ອີນງຫວັງ ກິນນາຣີຫຼິງລ່ຳ
ເຈົ້າກໍ່ ເຫັນອ່ອນຫ້າວ ຫວາຍນີ້ວບອກກັນ

ອັນນີ້ ແນວກົບແຫ້ ແປໃດນາງອດເອີາມີ້
ຫູກຫີ່ຜ້າວ ປຸ່ນເປີ້ງປ່າວຫນີ

ຄື່ນໆເຄົ້າ ບີນເວີ່ນເວຫາ
ທັງປວງເພຍງ ຍາດກັນດູນວັຍ
ເມື່ອນັ້ນ ນຸເນີ້ຍຫ້າວ ບາຊີສິນຣ່ວບ
ດ້ວຍຜ້ັນວ້ອງ ຫັງຄວ້ຍໄດ່ກະສິນ

ຄິດຫຼາ່ຫຼີ້ນ ເຊີ່ງບຊວ່ານຕີຫວງ
ກວຍໃຈຖຸເລາງ ເລົາໃລນຜ່ະອິງວັນ
ເຊີນເພ່າງ ທັງປວງນ້ອງ ກິນນາຣີນາງນາດ
ລົງຍ່າງຍື້ນ ດວງນວັຍເຄົ່າໃພແຕ່ຖ້ວບ

ເອີວນີ້ ຄົນບູນເຫັ້ ທັງຫັນມີນາກ
ບໍ່ໄດ່ ຫ່າໃຫດວ່ວັຍ ຍາຍ້ານຖ່ຽດກົວ ພີ່ຖອັບ

ເມື່ອນັ້ນ ສວ່າງຍ້ອນ ນາງເຫຍກິນນາຣີ
ນາຍນະໂນໄສ ສວາດແດ່ ດວນຫ້ວ
ອີນງເຈີ້ງ ຈອນລົງຫຼີງລ່ຳ
ຖານທ່ານຟັ່ ບຸນກວ້າງຊວບຊຽງ

ເຈົ້າກໍ່ ເປັນຄົນເທົ້າ ເຄີຍໃດເຄີນວົງເວົາຄຽ
ມີປະໂຍຊນ໌ດ້ວຍໃດຮ້ອນ ສ່ຽງເຄືອງເຄົ້າເອີຍ
ເມື່ອນັ້ນ ບຸບພະນິຕາຕະໄທ້ ທຸກໃສນສະເດັດຕາມ
ພີ່ກໍ ເປັນຫນ່າຫນ້າ ພຽງລາໍນິໂລກ ... ເຫັນແລ້ວ

ທໍ່ຫານ ກິດຄູ່ດ້ວຍແກ້ວ ໄກຣາຊເພີ ເພງ
ປະສົງສົບສົ້ນ ຊູ່ນາງນົງທາ
ຖຸສ່ງ ຄໍາຮັກເຮັ້ງ ມີສິນຂີດເນ໌ ນາກກັນນັ້ນ
ບັດນີ້ ລູກີ່ເນັ້ງ ໄດຍພຽງເບັ້ອບູນພີ່ແດ້ວ

ວິກຣບເປີ້ນ ຢ້ງບີ່ງຕາຕົນ
ຫມາຍວ່າ ວາງຊີວາ ມອບນາງເຫັນຄ້າຍ
ເຊີນເດັ່ງ ທັງປວງນ້ອງ ທະໄລລາລົງເບື່ອນ
ຢ່າໃຫ້ ພຽງພີ່ຫ້າງ ຂລັງຢູ່ນຢູ່ດາຍ ແດ່ເມີ

ຢ່າໃຫ້ ເສັ້ງສົງຈາວ້ອຍ ເດີນຖຸງວດັ້ນວົງຄ ອວນເອີຍ
ເທື່ອນີ້ ປູນພີ່ແລລ່ໍາຟ້າ ຂວັນຂວັບຂາດດວງນແລນາ

ເມື່ອນັ້ນ ຫຼູກທີ່ຫນ້າ ນາງເຫາພກັນຈະຍາ
ໃຈ້ນຄວາມສຽູນ ກ່າວຈາຈອນເຈົ້າ
ຝ່າງວ້າ ເປັນພົງເຊື້ອ ເຊື່ອຣະສາຣສັກດ່ໍາ
ລື້ຈັກ ຈິນຈິດເຄົ້າ ຈອມຊອບບໍ່ຄວນ ເຈົ້າເອີຍ

ສີໄຊ ພົງພັນເຊື້ອ ອັນປະເສີດສະເລີຍພາກ ແພງເອີບ
ເຊີນນ້ອງ ເຕີມຊົງ ກ່ຳ ການເຈົ້າທີ່ມີ ພົ້ນກຸ້ອນ
ອັນວ່າ ແນວຄົນເຫັນ ວາຈາໂລບລ້າຍ
ອັນນີ້ ຄຳເກົ່າເປີ້ງ ປະກຸມເຖົ້າເລົ່າມາ ເຫົ້າເວົ້າ

ເມື່ອນັ້ນ ຜ່ເສົ່າຂ້ວ ຫາວຍາຫອດມະໂນໄສ
ຈຶ່ງມກໍ ຈົ່ງໃຈປະເສີດ ຂອດພະໄນມານ້ອມ
ຊື່ວ່າ ຄຳສລັບໄວ້ ແວວນໍໄກລັ້ນໂອຊັ້ນ
ພີ່ກ່ ຮັກຮ່ວມສູ້ ສະແຫຼງຕົ້ນຕ່ວນເກີ່ງ ແລດາ

ນາຮວດນ້ອງ ເຫັນນ່າງຊາງຄົດ ແລ່ນ
ເໝືອນພີ່ ປູນປານຜາງ ເສົ່າສະອາງອົນຮ້ອຍ
ຊື່ວ່າ ພັນປີອ້າຍ ບໍ່ມີຍອນຍັງແລ້ວ ຂວນເອີຍ
ອໍອຸ່ນ ອົກພີ່ພ້ອມ ຄຳຂ້ອຍຂອດຄິງ ແດ່ກຸ້ອນ

ຕົນບໍ່ ຮັກຮໍ່ແຫ້ ເສັ້ງຮ່າງຮູບປະເສີດ ແລ່ນ
ຄືຄູ່ ຄອຍດາວດາຍ ສ່ວນແຫ່ງຮວບສວ້ຍ
ເມື່ອນັ້ນ ນເມືອເມືອ ນາງສວັນສີແວງເອີດ
ຊູຄຣໍ່ແກ້ວ ໄກວເຫຼື້ອນລ່ວງໂຊ

ບາຫນ່ວນນ້ອນ ເຊີນຊອບຊົມສີເນຫ໌
ວາຈາຕີ ກີກເທວງຫັງກາບ
ສົນໆແກ້ວ ກົມນາຮີລົງຕາດ

ນຣົນພາຄພົງ ຖວາຍໄຫ້ທີ່ເຊິ່ງ-

ພຣະນາຄທ້າວ ຊວຍຊອດຄຳເຄີຍ
ນາງທັງຫຼາຍ ເກ່ງແຍ້ມເຍືອຍພົງ
ນາຄີນີ ສະເດງໄຊຊົມຊື່ນ
ພຣະຄຳ ສີ່ງຊົມຟັງ ເຍິ່ງແທ້ກີ່ກາຫວງ

ຊວ່າງຣ້ອງ ນາງເທພທັງຫຼາຍ
ຍືນຕີ່ປະຄິງ ເຊບປາໄທທ້າວ
ເອີອງງານ້າວ ປະດັບກີຄູ່ນຄາດ
ເກົ້ວາຍວຣັນ ກູລີສ້ວຍສອດແຫວນ

ເນີ້ອອ່ວນພ້ຽງ ກູທາລິກລົມີໄຫວ
ຄີດ່ ທັງຄຳເທີ່ນ ເນີ່ອລີລາຍ້າຍ
ສະອອນີໄຈເຈົ້າ ຊາຍຊຸນສະນີ້ງເນື່ອຍ
ຫຼັບບໍ່ໄດ້ ຕາພັ້ງເພື່ອແລ

ຍາມນີ້ ສາວທ່ນພຣົນ ຈົດຢູ່ຟ້າຖວິນ
ເວັ້າກ່ ເຊີນພູມີ ແກ້ວແຍມປະສິງທີ່ນ
ຝູງນັ້ ວໍຄູ່ນ້ອນ ມາເຍົາເອ້ອາຄ ດກ້ອນ
ປຸ່ມດັ່ງ ພິນແລ່ນ້ ຝູງກ້ຳລ່ວນປຸນ ເສົາເລີຍ

ເມື່ອນັ້ນ ພຣະນາຄຣູ້ ເບີ່ນຍະກາ ທັງອາຍ

ເຈົ້າກໍ່ ຫາວນຄຳຄວນ ຫນ່ຽວບາບຸນກວ້າງ
ພະກໍ່ ຮອນຄ່າຕ້ານ ຝູງສາວປຸ່ນປາກ
ເອົາກ່ ຮີກຮ່ວນສູ່ ສົ່ງວນນຮ້ງ ຊູ່ນາງ

ທໍ່ວ່າ ທັງປວງນອ້ງ ຍັງໃຂຂານຮຸ່ງເອີ້ລີ
ເມື່ອນັ້ນ ເຈົ້າຂບແລ້ວ ຫົວລາອິ່ມມື່ນັ້ນ
ແນນທຳ ນາງເຍົາເຍື້ອນ ໂທວແພນໂດຍຮີບດູແກ້ນ
ຝູງວ່າ ທັງຫ້າຮ້ອຍ ຊີ່ແຍງເຝົ້າປິ່ນປົວ ພະເອີຍ

ເມື່ອນັ້ນ ບາຣ່າຮ້ ຄຳຫຸ່ງງວາຈາ
ເຫື່ອນີ້ ເຊີນສູ່ນາງ ຊູ່ຊຸນອວນຫນ້າ
ເຮົາຈັກ ຕວຍຕານນຮ້ງ ເອົາກະບວນກ້າວເກ່ງ
ຫ້າວຖ່າຍຜ້າ ຝືນເລັ້ນແຕ່ງກົວ

ນີ້ວແລບເລັ້ນ ປະຫຽນສ່ອງດສາຍຄຳ
ຮ້ວານກູແຫວນ ຄາດຍ່ນເຍີງນ້ວ
ພຸມີຍ້າຍ ຍ່ກອນກ້າວເກ່ງ
ແຂນກ່ອງສວ້ຍ ມີກງ້ງເກີ່ງອີນ

ເມື່ອດຽວເມື້ອ ສາວເທພຍກີນນາຣີ
ເຊັ່ງວ່າ ນາງກຽງງ.ຄຳ ລູກຈອມໃຄກວ້າງ
ເປັນກະສັຕຣ໌ເຊື້ອ ເຈົ້າຂວາງຂານຣາຊ
ອວນອ່ອນເຄົ້າ ຄຳລ້ານຈຸກອີ່ນ

ດ່ຽວ ສີ່ນາຄເຄນ້ຽງ ຍັງຍິ່ງນາງກະສັດຣ໌
ພນີໄຊ ຊື່ນຊົມສງວນນ້ອງ
ເຊົາກັບຫົ້ນ ຜາພຍາຊົ່ວຊື່ນ
ຝ່າກະເດື່ອງລື່ນ ເຫາພະຫ້າວພໍ່ຄອຍ

ໃນເວລານັ້ນ ຜາພາກພົນສູ່ສະຖານ
ເອົາກັບມາ ພໍ່ເຄລເລົາຢ້ຽມ
ຍືນໆຢູ່ນ້ຽງ ຍ່ອງຄູນຄາມນາກ
ບາກຽ່ວໄກ້ ສງວນເຄົ້າສວາກຣີ

ຣັກຣຸບນ້ອງ ນາງນາຄກຽງຄໍາ
ນາງກໍ ໄກວກອນໄສ ສວາກສິນສງວນຫ້າວ
ປະສົງສຽງກ້ຽວ ລ່າງຣັກຣຸບ
ນາງກໍ ເປີ້ງປີກຕູ້ນ ຕົບເຈົ້າເອບຈົງ

ສອງສວາຄກັນ ຣັກເຊັ່ງມີນາຍ
ມີຊອນຊື່ງ ລຸບນົມໃນຜ້າ
ຍັບໆພົບອົ້ນ ນາງກະສົງປະສົງເສບ
ສຽງປໍ່ເກົ້ວ ກົນກ້ອງລ່ວງໄພ

ພູ່ະບາດທ້າວ ສັກຣຸບກຽງຄໍາ
ລອງລົມສອງ ຊ່າງອອບອ່ອນອ້ຽງ
ດ່ຽວ ອັນປະສົງໄດ້ ຈິດຍດະນຶ່ງຊຸລາຍ

ແກ້ວແກ່ນໄທ້ ຈຸ່ມຈ້ອນທິ່ນສະເນຫ໌

ເຕົ່າເທິ້ນ ທ້າວສັ່ງນ້ອງ ນາງນາດພຽງຄຳ
ວໍແກ້ວ ຈອມໃຈຄິດ ຄ່ອຍຟັງເອົາຕ້ານ
ດຳຄໍາ ອັນປະສົງແທ້ ເຖິງຂອນຮູ້ຮ່າງກັນແລ້ວ
ທໍ່ວ່າ ການພີ່ເຈົ້າ ຍັງໜ້າໄປ່ຂວາງ ນ້ອງເອີຍ

ພີ່ຈັກ ໄດ້ພາການສ້າງ ເດີນດົງພະຄີຣີກ່ອນແລ້ວ
ພັດວ່າ ເດືອນສູນເລີຍ ຄອບຄືນເຫັນໜ້າ
ເມື່ອນັ້ນ ສາວກະສັດຣ໌ໄທ້ ວອນຊີນຮ້ອນໜ່ຽວ
ວໍພີ່ ເມີວຢູ່ຊູ້ນ ໃນຖ້ຳດິ່ນເດຽວ

24 / VII

(ຢ່າໄດ້ ເຫີນຫວ່າງນ້ອງ ຫຼັກແລ້ງນໍາມາຮັກ
ເຊີນພີ່ ເມື່ອເມືອໄປ ຮ່ວມສະນອນ ນໍານ້ອງ)
ຝູງຂ້າ ທັງປ້ອງເຊີ້ ກີນນາຣີນ້ອຍໜຸ່ມ
ທັງທ້າວຮ້ອຍ ຊີ່ແຍງເຜົ້າປີ່ນປົ້ວເຄົ້າ ເອີຍ

ບາກໍ່ ຕ້ານຕໍ່ນ້ອງ ຍາກິດ ຂວັງທາງ ພີ່ຕຸ້
ເອົານີ້ ແນວຊາຍເຊື້ອ ເບົ່າພາງໄພທ້ວຍ
ເມື່ອນັ້ນ ຫຼາຍນາງພ້ອມ ນານວນຮີກອຍ
ບາງພ່ອງ ນານອບເພີ້ມ· ເປັນຂວັນຢູ່ເດີຍ

ທ້າວກະດ້ຽນ ເອົາແພບຽງສອກ

ຊິນເຍງສີ ລຸບເຊີງເລົາສວັນ
ຫຼາຍນາງຫວັງ ຫານຄະດີຫວ້ານເກົ່າ
ນາງນີ້ ເປັນແມ່ນຫມ້າຍ ໃຈວ້າຍປ່າຊົນ ເຈົ້າເອີຍ

ແມ່ນວ່າ ຍາຝຶກເອົ້າ ຈໍຫານຫາກເຊົ້າຄ່ຳ ກໍດີ
ສັນກໍ ຊຶກຊາກໃຫ້ ຊາວບ້ານເພີ່ນຊົງ ເຈົ້າເອີຍ
ຟັງຂ້າ ບໍ່ຈິຕຕະເຊິ່ງ ກິນນາຣີນອ້ຍຫນ່ຽນ
ເຊີນພຼະເອົາຢູ່ຊູຣົ່ນ ຊົນເລັ້ນເລືອກເຜຽ

ຍາກໍ ວາງນາງນັ້ນ ສະເດວງຊົນນາງໃຫ່ມ
ມີນວດນວ້ວ ມົນນ້ຳງະເຫາບຫາວງ
ເຂົາກໍ ເຫຼືອໃຈແທ້ ຂົນຫາວງຫານສ້
ເຈົ້າຢ່າຕັ້ງ ນາງນີ້ຊົ່ວຊານ ແຫ້ຄາຍ

ນາງນີ້ ຫິຍຍຍາຫາອນຫຼີ້ນ ຫຼາຍທີປອງເສບ
ໃຈນ່ຕື້ນ ເຫັນໄກ້ນ່ວນຫາ ເຈົ້າເອີຍ

ພຣະກໍ ຮັກເກົ່າໄວ້ ເປັ້ງໄປ່ວາງໄປ
ບໍຫາງ ພຸຫາວນກຸນອນ ໃຫ່ມມາເລິງເວີ້ນ
ນັບແຕ່ ຈອນກະສັຕຣິກ໊ວ ກິນນາຣີເຈັດຄ່ຳ ຄືນະ
ເມື່ອນັ້ນ ພຸວະນາຄເຈົ້າ ໃຈຮ້ອນນໍ້ວການ

ເຈົ້າຈິ່ງ ຕ້ານສັ່ງນ້ອງ ນາງນາຄຍຸງຄຳ
ຖ້າດັ່ງ ຄຳຜະໄນໝາຍ ຂອດກັນກ່າວໝັ້ນ
ນ້ອງຈັກ ຫິງຫຼາກກັ້ນ ຄາວເຄີ່ນຄົນຍາກ
ຄືດັ່ງ ຈຶ່ງສວ່ານເວັ້ນ ເວີນນ້ຳໜ່ວງວອນ ພັນແລ້ວ

ເມື່ອນັ້ນ ສິນໄຊຫ້າວ ຈົບນາງນ້າວແນບ
ອີກຢ່າຢ້ານ — ຄຳແຄນຄ່າໄຍ ນ້ອງເອີຍ

ແມ່ນພີ່ໄດ້ ທ່ອນບໍເຫັນ ຜະວິຍຣາຊເຣືອງຣິນ ກໍດີ
ດັ່ງ ວິນຍານຍັງ ຮູ້ສີປະສົງໝັ້ນ
ເອິນຈັກ ໄລລືມນ້ອງ ສິ່ງສີສູດວ່າວບໍ່ມີແລ້ວ
ຂໍແກ່ ດິນແລວຟ້າ ຟັງແຄ້ງຄີ່ຄວາມ ແກ່ທູອົບ

ແມ່ນພີ່ ໄດ້ລາບລິ້ນ ນາງນາຄພັກສົນ ກໍດີ
ດອງຈັກ ໂຄມຍຸງຄຳ ພີ່ປູນະປັ້ນຕື້ນ
ສັບແຕ່ ສອງຄາກ້ຽວ ຄຳແຍງພັ້ນເລົ່າ
ເມື່ອນັ້ນ ນາງນາຄນ້ອງ ທາຍລ້ານເລີກລາ

ຫຼາກທີ່ຮ້ອງ. ປູນປ່າວປະດັບດີ
-ຮອນກົ້ນ ນາບ້ຽງຄົນ ດາດບົນທະຍານພ້ອນ
ທັນໆກ້ອງ ໃຫຼເຫຼືອອາກາດ
ເວົ້າກໍ ຍີນລ່ວງລ້ຳ ເມືອງຖ້ຳສວ່ານສິນ

ພະວະນາຄອົງ ອີກອ່ອນກິນນາຣີ
ສະເຄີໃຈຈັງ ຫຼາຍທອງທ້າວເສັງ
ເມື່ອນຄ້ອຍ ທີ່ຕາວຕັ້ງ ໃຈ້ນວັນເຂງວ່ນ
ເຖິງຣະຈາກຍື່ນ ເວລາວັນລ່ວງໄປ

ບໍ່ອຽງະເທົ້າ ໃພ່ໃຫຍ່ເບງຕາວ
ຕານຕອງສິ່ງ ຊ່ຽງຫຼູວເດີນຈອັນ
ຄີງີເລັ້ນ ບາກະເວີນເດີ່ງພ່າກ
ພື້ນຣາບເສັ້ນ ເມົາລວ່ານລ່ວງສະບາຍ

ພັ່ງເທັ້ນ ວີນສອງໄປ້ ລັບລຸ່ມລີງເດລ້ະ ພູ້ມດີ
ກີດເປື່ອ ຣາມທາງເຂຼອ ຖຸບໄປ່ບູ່ນເທີ້
ຄວບເທັນ ນະທາບາມປຸ້ນ ວິະນານທາງຫຼຽງເລກ
ລົມຸດໃຫຍ່ລອ້ນ ຄີ່ພ້າບ່ານບາວ

ຕື່ນໆເທ້ງ ຕີພ່າດພົ່ອງເທັງ
ສິ່ງທາອາທິງ ໃທດຄອບຄອງງ້າຍ
ດອງວ່າ ການສະຫວິດຕ້ອນ ຕັນສິ້ງຣີຍາກ ຄິ່ງສີ
ນອ້ງຄ່ອຍ ຄອງເປັດຄີ ມີຊູ້ທ່າງເຖິງ ມີ້ເດ

ຊູ້ວ່າ ການຫຼວງເຈົ້າ ຂວັງທາງບ້າບິດ ຄີງ ຊີ

ຈຶ່ງວ່າ ໃຈບໍ່ຮ້ອນ ຫຼຽວຊ້ຳຊວາດປະມານເຫືດ

ຟັງຍິນໂຫດງຽນນັ້ນ ສະເທືອນພາດພ້ອງຫຼວງໝູ່ນ
ສິນພາວສະເທີ້ນ ດ່ວນທອງເຖົ້ານັ້ງ
ເພລານັ້ນ ວັນວຽນພົ້ນທົບ
ລົ້ນຄ່ຽນຂຶ້ນ ງາຍເຈົ້າສ່ອງໄລ

ນັ້ງກ່າວຫ້າວ ທານທີ່ຫູການ
ດາວນີ້ ເປັນປະການດີ ຫ່ອງຫາງຫຼຽວຊ້ຳ
ເມື່ອນັ້ນ ພູບານຕານ ບໍ່ມີອຳນ້ງນາດ
ເລົ່າພາກເພັ້ຽບ ຄຳເຄັ້ນເຄ່ຫາງ

ເທື່ອນີ້ ການບຫວງເຫົ້ ຍັງປະມານສັກຮອດໄດເນັ້ນ
ເມື່ອນັ້ນ ສັງກ່າວອ້າຍ ຍັງຫນ້າບໍ່ໄກ ເລົ້າເອີຍ

ທີ່ວ່າ ຫຼຽວຖືບເຫົ້ ເປັນສ່ວນສອງວັນ
ກໍ່ບໍ່ ດວນເຣົາຮ້ານ ຢູ່ເຢັນຢຽວຊ້ຳ
ດວນທີ່ ຢູ່ວຄືນຂ້ານ ພະຄຸງຄາດັ້ນຖ່ງໄປເຖີ້ນ
ເມື່ອນັ້ນ ຫົວຢ່ງຶ້ນ ສັງເຫ້ວເພັ້ນຜາຍ

ອຳນາດເຫຍ້ ວົງຂອບເດນສຸດ

ໃນຄຸງຄາ ພືກພ່ພົ້ນຕົນ
ສົດທີຫຼວງໄດ້ ດູປະ ວນເຈັດໂຍຊນ໌
ສົ່ງລ່ວງລ່ຳ ເລີຍພົ້ນຈອດດ່າ

ເມືອພົ້ນ ສົ່ງສົ້ງເຄົາ ຄອນເກາດກຸບ໌ດ ກ່ອນເຖິງ
ນ້ຳຈ່ົກ ຢູ່ງຕົ້ນຕູງ ຈອນພົ້ນພານຣ້າຍ
ຖູ້ວາ ເທົ່ານທີນເກົ້ອງ ພານຄານຄົ້ນຄຍ
ເອົາຄິງ ຍຮ້ວເອງເຄົງ ກັນເຈົ້າໄດ່ປົງ

ເກົ້າວອບເນື້ອງ ເລົ້າລວດເລີບຈົ້ງ
ດີທ່ ສົ່ງວາຍູວ ດູ່ງເຖີງສະຫຼານເມືອ
ເມືອນັ້ນ ຂີນພາວທ້າວ ຂືນໄວຄະນຶງພາກ
ລິດເຄົ່ານເຕົ້ວ ຍັງຕົ້ງຕ່ການ

ນ້ອຍນຶ່ງຄໍ່ ຫາງບິບຍານເຄາຸ
ພຸະກ່ ຍັງມີຶຕ ເມືອນອງຄະນຶງໄດ້
ຝົນ ລົນວ່ງກ້ອງ ໄກວຜຼູງເທົ່ງເກີບ
ກູກຍ່ານພໍ່ ພໂດຍູພື້ງລວາດປະເນນ

ຂໍ ວ່າ ຈູທາອນທ້າວ ທັງທະນ ຣ໌ວາດເຈົ້ງ
ເກົ້າ ເມ່ວລ້ຍ ເກາກັງຕີອນເພົ້ງ

ຈົບວ່າ ສີທາຣວຸຣັກ ຂືນໂລກເດງ

ຝັນວ່າ ເຫາພາອິນ ອ່ານສົນທານໃຫ້
ຝັນວ່າ ສັງຂາວັ້ນ ຈັກກະວານລະວັງເທີບ
ອວນອ່ອນເຂົ້າ ເມືອງເບີ້ຍຫ່າລາຍ

ຝັນວ່າ ນາກກ່າຍກ້ຽວ ເປັນແຫວນລາຍເຫຼືອງ
ພຸທອນເກີ ນ່າງສູງພິຕານກົ້ງ
ນໍເມື່ອ ເພຍວາລ້ຳ ເລີຍກະຊັ້ງສະຫຼັ້ງຕື່ນ
ພຸວະນາດທ້າວ ໃຈຈົ້ອນໍ່ການ

ເສັງນຶ່ງ ວັນພຸ່ງພົ້ນ ເຂົ້າຂອບຄົ້ນຫາອນ
ພຸສີ ເມືອບີນເຫົາ ເພ່ຕວຍຄອງນັ້ງ
ໂດຈະລາບັ້ນ ນີທານທັ້ນກ່າວ
ແລ້ວທີ່ນີ້ ຖວາຍໃຫ້ພຸ່ະບູດຄູນກ່ອນແລ້ວ

ໝົ້ນ ປຍັງມີຕໍ່

1/2 ພຸທະພາຍພາສຊັບ ວ່າງ ມີນເມືອງຊ້າປະ ລົມເປີດ
ດາວເອນວ່າງ ຣະຄຸເດືອນສີ່ເມືອງທາງຊ້າຍ (ຄືເຫຼືອ
ເລືອຣະຄຸຣົ້ນແລ້ວ)

ພຸທະພາຍເປົ່າລົມ - ມີງພາຈະກຄຳວ່າ ມີນາ
ເປົ່າວ່າ ດາວຣຸບປາປາດ ຢູ່ໃນຣະຫວ່າງເດືອນສີ່

2/3 ບູນຄານ = ບູນຫຼາຍ

2./.20 ໄຕທະເຫຼັ່ງຫຼາ = ໄຕດິນເລລະພື້

3/5 ສັກໄກລະ = ພຸທິນ

4/2 ພັນທາ = ພຸທິນ

4/3 ພູຫາກັນ = ການຮັບເຮວ - ການລົງຄານ

./9 ພົນເທພວລະນາ = ພໍ່ເທວະດາສັປະເວີດ

4./12 ໂວກະບາລ = ທີ່ເຢັນເຍືໂລກ - ຄືຫົວໂລກະ
ບານທັງ4

4/15 ດັພພຈິກ = ໂນຂະວ່າງ

5/1 ນາງກໍມີມິຕກັ້ງ = ນາງກໍຟັນ

5/3 ເເບກຄັງ = ເເບກດາບ

6/10 ກິຕຕະນາ = ກ່າຫນິດເປີງ

7/15 ເລີກຫາໄລ = ເລີກຖ້ຽງ - ເລີກພາເຫົ້າ

7/17 ສາຍາບົນ ມາຈາກຄຳວ່າ ສາຍັນຫາ ເປົ່າເວລາ
ເເລງ ຫຼື ມາຍາເປົ່າວ່າ ເຈົ້າຕາວັນ

9/10 ອາດູນ = ເດືອດຮ້ອນ - ຮ້ອນໃຈ

10/3 ໃນກົງ = ໃນກາງຊາຕາ

10/11 ທີ່ບໍລະການກັ້ງອິນ = ຕາເວັນສີເກົ້ງ

10/17 ນະວະບານນ່ຕຸດ = ບານນະກົ້າຍ່ຂວັນເຈົ້າ
ຫຼືບານນີ້ໃນຍ່ຂອງເຫຼົ້າ

11/3 ເບົ້ງເບົາ = ເທົ່ງຕັກ

11/7 ອະນຸຊາ = ນ້ອງ

11/9 ເຊີ້ງກ່າວ = ພວກສາວໃຊ້

11/15 ລິວອາ = ປ້າເເລະອາ

12/2 ປະຈິດ = ງາມ, ແປ້ງ, ແຕ່ງ

12/10 ຍັ້ງມີນເຕັ້ງງຄອງ ເທີ່ງທະລັງລັ້ນລະບຸບັບກັ້ງະ
ຍັ້ງຊັ່ງຍີ່ງປິງໃຫຍ່ງ ກັງກວັງຄີ່ນງ ເທີ່ງເລ່ນດິນ

12/11 ນາງໂຫດີ້ອງ ອ່ານະອີນລີ້າເເທ່ນະ ຫາງກາດິນ
ບີນດີວ່າ ພູະອິນວິງນາເກີດ

13/14 ຊຸວບວັນນະບີສົ່າ = ລີ້ກີເກ້ວນະບີຢ່າງປະເສີດ

14/9 ສາມີໂກ = ຜົວ-ນາຍ

16/5 ຕານນາຄເງີ້ນລຽງ = ຖາດຕໍ່ເເລະເງິນລຽງ

16/15 ຍ່າວັງ ນາຈາກຄ່ໍວ່າ ພະວະເເປ່ວ່າຜິບດີ
ຄວາມວງນເກີດຽນຕາງ.

18/17 ນາງລາວ = ນາງນາກ

19/18 ຫ້ານອີນ = ຫ້ານເຜົາຜີນກຸ້ນໆ

20/3 ປະການ = ກາໍເເພງ

21/1 ຜາຍ = ເຄາະປົ້ນຜີນກີນເອີວຕາມປົ້ນເສື່ອຜືນບຸກ .
ແລ້ວເອົາຕໍ່າກ.

22/6 ເຜົາວະໄພດ = ເຊື້ອ - ໂພຊນາຫານ

22/16 ພູ່ງະພາຍ = ອິນ

24/8 ປູ່ນກົ້ງປັນສະຊາດ໌, ຕ່ອງການເບ່ງຕາ່ຄວັນເປິນ
ຕັ້ງຫາວ້ສະຊາດຫຍູເສົ້າ ເບສັບກະຖາງດ່ກົ້ນ

24/11 ນາເຄນ = ພູະຍຸ ຊຸ້ງ

24/13 ນະບົງສົ່ = ຕວາຍ

27/3 ສີນະພະລີສະໃຫຍ່ ສະກັ້ນກີ້ວ

28/9 ຍາພອຍ = ເຕື່ອງປ ກັບ

28/13 ຄວນຣາຊປົກຂີ້ = ຄວນນັກ - ພຸດາ ນັກເສັ້ປັນຊຸນ

29/14 ກິງນະຣີປະຫຽນຊີ້ນເຄາະເພີ່ອບພວ້ອນ = ນາງກີນ
ນະຣີບູຣຄະເນ ອີນນີ້ເສົາພາດເປັ່ອນລົງ ແລ້ວ
ພ້ອນຍົ່ງນຽນາຍ

30 14 ເກັງຍາ (ນາຄາກຕ່ວາ່ກົນຍາ) ແປວ່າ ນາງ

31 20 ສະເວງ = ສາຍສົ້ງວານ

32 6 ນາຄີ = ນາງນາກ

34 9 ໂຄຈຣບັນ = ບັ້ນຕີນ

35 1 ໂຄຫາ = ເທົ້ງ - ແລນ. ໄພບ່ເຫັນຮ່ອນ
ລີ້ນລຸ້ງໄຄ່ໂຄຫາ. ໄພບ່ເຫັນຮ່ອນນ້ຳ

ລົມເວົ້າແປ່ງເປັນສຽງດີລົມແລງ -

35/16 ບໍຣິສາດ (ມາຈາກຄໍາວ່າປີສາດ) ແປວ່າຜີ

37/2 ດ່ຽງດາດວງຄຸ້ມ = ໄປຈາກບໍຣິວານພຣະຣາຊວັງ

37/7 ສີລາລີເດຍ = ພຣະຣັສມີຜັນມີດເຍ

37/22 ພຸນນະຣາ (ມາຈາກຄໍາວ່າ ພະນະໄຣ) ແປວ່າ
ທະເລໃຫຍ່ -

38/3 ນາໄຄ = ຊ້າງ

38/10 ອໍາພອນ = (ປ. ອໍາພຣ) ຟ້າ. ເມກ, ໝອກ

38/15 ພູນສະຖານພິມ = ເທວະດາສ້າງເປັນເຄົ້າປ່າ

39/7 ກົມພະວີ = ໄມ້ງິ້ວ (ບ່ອນນີ້ໝາຍເອົາພະຍາ
ຄຸດຜູ້ວາໄສຢູ່ຕົ້ນງິ້ວ)

39/13 ທາຍານກຽດກົວວາຍະ = ແລ່ນໜີເພາະຢ້ານ
ຕາຍ -

40/15 ສະຖານນາຄ = ທ່າຄໍາ

41/7 ຫິມະຊາຕ = ຊາຕງິ່ວ

41/9 ຜ່ຍ່າໃຫ້ຊະຄອນການໃຫຍ່ສູງມົ້ນ ມະນ່ຽງໃຫ້
ຜາບຍັກເປັນການໃຫຍ່

42/8 ເຣົາບໍ່ຣູ້ເວດພຸ້ງ ໂດຍຊຸ້ນສາດທີ່ບາຍ =
ເຣົາບໍ່ຮູ້ເວດມົນແມ່ນຄໍາພຽງຈະສູດ
(ກໍບໍ່ໄດ້)

42/17 ວໍຣະປິຕາ = ພໍ່ຜູ້ປະເສີດ

44/7 ຢາໄພພ້ອງກ່າວ = ຢ່າເວົ້າເປີດເຜີຍ

44/20 ພໍ່ໄດ່ຄຳ = ພໍ່ຄຶດຄະນຶງ

45/3 ເພັງຫີບ = ເຕັ້ນເຫຼັ່ນດີ້ນ

45/7 ຟັງພາກ = ຟັງເວົ້າ

46/10 ພໍຄີສຸ່ນປຸ່ງສາ ພໍ່ດີຕາເວັນຮຸ່ງສາ

47/15 ລາຍລວງສືບ = ລາຍສາກຫ້ວນ

48/10 ເຣົາໄຣ້ຮື້ນ = ເສຍງວ້າງເວ້ງ

48/6 ຫູນລູກ = ຮັກລູກ

49/10 ເຣໄຣ້ຮື້ນ = ເສຍງວ້າງເວ້ງ

49/12 ວ່າສາດ = ນຳພະຣາຊວາຊາ

49/19 ອະຄະນັງ = ເວົ້າ, ຖາມ

50/9 ທີຣາຊ (ມາຈາກຄຳວ່າ ທີຣະຣາຊ) ພຣະກະສັດ
ຜູ້ເປັນນັກປາຊ

50/15 ຄູນຄາມ = ຄູນຫຼາຍ

50/16 ໄຕຼຍະໂລກະ = ໂລກທັງສາມ

52/2 ໄຜບໍ່ຊື້ນສະເຫຼ່ຽງໜ້າ ທຽນກວ້າງກວ່າເຮົາ =
ໄຜບໍ່ອອກໜ້າ ສີກຽດຕິບໍ່ມີກວ້າງຂວາງກວ່າເຮົາ

52/8 ຄະນານ້ຳ = ພວກຢູ່ນ້ຳ ຄືນາກ

53/1 ໄຟກັບ (ສ-ໄຟກັລປ໌) ຄືໄຟລ້າງໂລກ, ໄຟ
ໄໝ້ເວລາໝົດກັບ-

53/2 ຊື່ຖ້ວນ = ຊື່ວ່າຕ່ຳ ຫຼືຊື່ຊຶກ

54/17 ກຽວກຸດເສັ້ງສາງເຫົ່າຫຸມພອນ = ເຄືອກຽວ
ເຄືອກຸດ ໄມ້ເສັງ ໄມ້ສາງ ໄມ້ຂີ້ເຫົ່າ ໄມ້ເຄື່ອ

54/18 ມົນ (ວ. ມົວ) ເປົ່າເປີ່ງ

55/4 ເປົ້ດປ່ອງສ້ວນ = ນົກເປົ້ດປ່ອງ ຮ້ອງເປັນສຽງຫວະ

55/14 ພູເຂ = ດ່ວງເດືອນ

55/15 ດາຣາພ້ວນປະກາຍຍອງເຮືອງໄລກະຂຸ່ມດາວ
ສິ່ງຣັສມີສ່ວງໄສວ.

55/19 ວີຄ່າງຄ້ອຍກູບຊູໂຣເງີຍເງີກ = ດາວວີດາວ
ຄ່າງຄ້ອຍໄປດາວສຸ້າງເງີຍຂຶ້ນ

56/1 ຄາຄອນ = ຄາກຄອນ

56/6 ເໝນະກາກາຍ ດ່ວນດົນຣະດູຮ້ອນ = ຣະດູ
ໜາວຜ່ານໄປ ລ່ວງມາເຖິງຣະດູຮ້ອນ (ເໝນະກາ
ໜາວ. ນ້ຳໝອກ)

56/8 ເທາກພັດ ເທາກຫາງ (ພວກເຜົ່າເປັງ
ພາສາຂເມນ ເປົ່າວ່າຫາງ)

56/12 ພ້າງ = ງູຊວາງ (ໃນມີຣຕຶສາກຣີດີກາຣ
ເປັງພ້າສາ ດ່ຳທີ່ມີຕົວຊູ ເວລະວາ ຄວບ-
ກົມ ອອກລຽງເປັນພກໍໄດ້)

56/18 ຫວານທີດາ = ໄປຕາມນອ້າງ

57/11 ຊົນລະຫານເຫົ້າ = ພົນດາກ

59/9 ພຣະພີ່ນ້ອງເຈົ້າຣາຊະຄຶນາໄຕ = ພຣະພີ່ນ້ອງ
ເຊິ່ງການສົມຄວນ ກັບງູອື່ນ ເປັນບໍ່ໄດ້ເຄີຍ

59/17 ໂກກິລາ = ນົກກາເວົາ

60/7 ການທີ່ຫາວຫາງເທົ້າ = ການທີ່ຈະເດີນ
ທາງເຖິງ

61/7 ຊ້າຍສົ້ນ = ຊ້າຍຊີ້

62/4 ຄົນທາງກາຍພື້ນເພົ່າປ້ານ = ຄົນເຫຼືອວິໄສ
ຈະຕ້ານທານໄດ້

62/17 ເພຕາ = ຍ້ຳເປັນ

63/9 ພຸ່ງພະໂພງ = ພຸ່ງພ້າ

63/20 ພະເນສ້າຍ = ເດີນປ່າ

64/9 ສະຖິຕະເຫນືອລ້ານ = ພັກເຊົາເທິງກ້ອນ-
ຫີນ

64/10 ຫວາຍຕາລວສເວີບ = ທີ່ເອົາທຸລາກໄມ້ມາ-
ກິນ

64/13 ເຂົາມາດມາລີ = ເຂົາທີ່ປະດັບດ້ວຍດອກໄມ້

65/1 ກຸດທາສີກ (ປ. ກທລີ) ແປວ່າ ~~ສົ້ນ~~ ກ້ວຍ
~~ໄມ້ ຕົ້ນ ກ້ວຍ~~

67/3 [illegible] ງດັ້ງ (ປ. ທັນທັງ) ແປວ່າ ຄຣັ້ນ. ໄມ້ຄຣັ້ນ

67/8 ຕາງຣະບຸ້ງ = ຕາຍຢ່າງບໍ່ມີຊີວິດ (ເນີ້ງຣະ

ສາຈາກຄຳວ່າ ນິຣະ ແປວ່າບໍ່ມີ ໆ

69/6 ທຸລົງລຽນລົ້ = ໝາກທຸລຽນ ແລະໝາກ-
ຂະນຸນ ສັ່ງສະລົ່ຕີໝາກສີປົ່ -

70/15 ຫັດຕີ = ຊ້າງ

73/1 ສາຄອນ (ປ. ສາຄຣ) ແປວ່າ ນ້ຳ, ທະເລ

73/11 ທວາຍທອງ = ຊາຍຄຳ

74/1 ເຂົາສາດເງິນບວງ = ເຂົາຄຳ ແລະເຂົາເງິນ

74/5 ຕັບທະຊາຕກິສາ = ກິສາຂັ້ນເປັນຊ່ຽບລວງ.
(ກິສາ ປ.ສ. ກຼິສາ ແປວ່າ ຕຳ ຄືຂຽນຫານ
ແລວນີ້ງເອີດ ມີດຳ ເກີດຈາກເຄືອຫວາຍ
ຕະບອງ -

74/15 ຂາມຣາຊ = ຢໍ່ເຍີຍພະຣະຊາ

75/12 ໄຕຼຍະໂລກ = ໂລກທັງສາມ

76/11 ຕ້ານເຕີບ = ເວົ້າໃຫຍ່

80/16 ພີນາງບາອບ ຜະສົາດພຍາຫາອຍ

80/17 ຄຸຫາເກົ້າໄກຮອນ ຖ້ຳເກົ້າວາງຮາຊຸຮິທ໌

80/20 ພຼະໄຍນ ພົ້າ

84/14 ໄລລາຜາງ ເພີ່ງນຊີພານທັງກ້ານະ ເປີດ-
ຫນ່າຍ ຫລີໄປເພີ່ນຊີຖຸງຂວັນຫມິດ

85/3 ຕາງສັດຫັນະ ຕາງຊ້າງ

86/2 ເຫຍາວະວາດພະນອນໄພກວ້າງ ວາດ
ເຫຍເຈົ້າເຕີນຕຶງ.

86/11 ຫູກປະຕາກວັນ ສູວັນທີຫູກທີ ກວັນທີນ
ຫູກກວັນ ເຫລືອນຕ່ຳຫມົດຊຸ່ບວນ

88/10 ດວງສິ້ນເກົ່ສີນະ ດວກສີ້ນເກົ່ພະຣັຮສີ

88/11 ຕາປະໃສ = ຣັລສີ

89/7 ຍີຣົມ   ມາຈາກຄຳວ່າ ອະຍີຣົມ

ແປວ່າ ບີນຄືນົ໊ງ

90/3 ອົ້ງເວລາ   ຂວາເວລ ຜູກເວລ

93/6 ຊຸ່ຄວາງຕາເວັນ ຊຸ່ບ່ອນຫັກເວັນ

94/3 ບັ້ກະ໊   ນິກ

94/17 ອັຕິສະສູງໃ ຖີ່ບັກຜູ້ມີບາ໊ເຜືອນມາ໊

ເຕໍ່ໃນເອີ່ງຊືນໄຊແລງ ວ່າມີຫາວ໊ຄືພາ

95/13 ອົງຄສົ່ງລົ້ນ ພູະອົງຄ໌ຜູ້ມີສິນປັດຕາງລ໊

97/10 ວັນລີ້ເຍົ້ງຈ່ງເສດິງຄນາເຕົາ = ລາບາເຄີອ
ເຍົ້ງຈອ່ງບໍ່ ເຕົາກັບບາບຸ ບົກເຕົາ

- ແກ້ -

97/20 ອູຫາມພອນ ເຜົາເປືອກໄມ້. ເຜົາເປືອກເດື່ອ

97/21 ໂກໄຊ ເຜົາໃບໝີ່

98/6 ໂການເຫຼັງ = ປັ້ງໄສ່ລູກສວນ ຫຼີ່ງທົ່ງບ້ານ

100/6 ໄສມຄານຄວນ = ພວກນາງງານ

100/9 ນົວລະພາກຽນຂານ = ຜົວຂາວນວນ-

ປານແຕ້ມ

102/22 ລູທີ່ເຍັງ = ເຕົ້າທີ່ປະສົງ

102/21 ເຊັ່ງຣະສານສິນຕ່າ = ເປັນສັຕທີ່ມີກູນຕົບສ-

, ຕ່ຳ

103/5 ຫວຍທອງຕມະໃນໄສ = ນອບຫົວໃຈທີ່ບໍ່ດີ-

ສຸດີໃຫ້